



**Střední průmyslová škola stavební a
Obchodní akademie, Kadaň,**

Komenského 562, příspěvková organizace

Školní vzdělávací program

Management ve stavebnictví

Obor vzdělání: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Zaměření: Management ve stavebnictví

Platný od 1. 9. 2022 počínaje 1. ročníkem



PaedDr. Zdeněk Hrdina
ředitel školy

OBSAH

Identifikační údaje	2
Profil absolventa	3
Charakteristika školního vzdělávacího programu	9
Učební plán	21
Učební osnovy	24
Český jazyk a literatura.....	24
Anglický jazyk	33
Německý jazyk	44
Dějepis	65
Občanská nauka	70
Matematika	75
Základy přírodních věd.....	84
Tělesná výchova	91
Písemná a elektronická komunikace	101
Ekonomika.....	108
Účetnictví	118
Management a marketing	125
Právo	130
CAD systémy	136
Příprava a realizace staveb	142
Pozemní stavitelství	150
Konstrukční cvičení	161
Praxe	166
Stavební provoz.....	169
Matematika seminář	173
Personální a materiální podmínky	176
Spolupráce se sociálními partnery	177
Autorský kolektiv	178

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název školního vzdělávacího programu:	Management ve stavebnictví
Obor vzdělání:	63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Délka a forma vzdělávání:	4 roky, denní
Stupeň poskytovaného vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Způsob ukončení:	maturitní zkouška
Doklad o dosažení středního vzdělání:	vysvědčení o maturitní zkoušce

Předkladatel

**Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie, Kadaň,
Komenského 562, příspěvková organizace**
Adresa: **Komenského 562, 432 01 Kadaň**
Jméno ředitele: **PaedDr. Zdeněk Hrdina**

Kontakty na školu: **tel.: 474 343 393-5**
Fax: 474 343 394
e-mail: sps-kadan@sps-kadan.cz
URL: www.sps-kadan.cz

Identifikační údaje:

IČ: 70892156
IZO: 000082104
REDIZO: 600010309

Zřizovatel:

Ústecký kraj
Velká Hradební 3118/48
400 02 Ústí nad Labem
tel.: 475657111
URL: www.kr-ustecky.cz

Vydáno pod č. j. SPOA/705/2022

Platnost: od 1. 9. 2022 počínaje 1. ročníkem

PROFIL ABSOLVENTA

1) Uplatnění absolventa

Po ukončení studia a úspěšném vykonání maturitní zkoušky je absolvent schopen samostatného zabezpečování odborných správních a ekonomických agend a jejich aplikace v odvětví, do kterého byl směřován obsah jeho přípravy v bloku profilujících předmětů, tedy především ve stavebnictví, ale např. i v různých jiných odvětvích průmyslu, dopravě, v obchodě, službách a podobně.

V uvedených oblastech je absolvent schopen provádět dílčí ekonomické rozbor, sledovat vývoj nákladů a výdajů, nákupu a prodeje, skladování zásob apod. a navrhovat účinná ekonomická a organizační opatření k zabezpečení jejich žádoucího vývoje. Je schopen samostatně připravovat podklady pro obchodní jednání, např. pro nákup a prodej zboží, pro uzavírání či vypovídání hospodářských smluv apod., na základě těchto podkladů realizovat obchodní jednání s tuzemskými i zahraničními partnery a podle výsledku jednání připravit návrhy na potřebná výrobní, organizační a ekonomická opatření ve vlastním podniku.

Pro zvládnutí uvedených činností je absolvent vybaven znalostmi principů tržního hospodářství, znalostí zákonů a dalších právních norem a zvyklostí především v oblasti živnostensko podnikatelské a obchodní. Je schopen vhodným způsobem získávat, analyzovat a využívat informace, potřebné pro svou činnost, a to zejména ekonomické, související s příslušným odvětvím. Pro schopnost hodnocení těchto informací má potřebný přehled v oblasti odpovídající profilujícím předmětům.

Absolvent se také uplatní v povolání stavebního, případně i investičního technika, a to na různých typových pozicích. Absolventi se realizují konkrétně v oblasti přípravy staveb, realizace investic, engineeringu, samostatný projektant, při realizaci staveb na pozici mistra i stavbyvedoucího.

Své uplatnění nacházejí absolventi oboru také v oblasti správních institucí jako referenti státní správy a samosprávy, okrajově v odborných stavebních laboratořích a zkušebnách v pozici stavební technik zkušebnictví i jako pracovníci marketingu ve výrobě a při prodeji stavebních materiálů a výrobků.

Při soukromém podnikání v živnostech vázaných a pro řídicí funkce v zaměstnaneckém poměru je podmínkou výkonu vybraných činností ve výstavbě (projektová činnost ve výstavbě a provádění staveb, jejich změn a odstraňování) autorizace v příslušném oboru působnosti.

Absolvent oboru je připraven k terciárnímu studiu na vysokých školách, především technického a ekonomického směru. Studium získal přehled o problematice technických a ekonomických oborů i konkrétní představu o náročnosti terciárního studia i jeho obsahu. Byl vzděláván tak, že získal návyky a dovednosti potřebné nejen pro terciární, ale i celoživotní vzdělávání.

2) Výsledky vzdělávání

Rychlý vývoj nových technologií, nestabilita sociálně-ekonomického kontextu a proměnlivé podmínky trhu práce na nás kladou ve výchovně-vzdělávacím procesu požadavky na rozvíjení tzv. klíčových kompetencí, tj. obecně přenositelných kompetencí.

Jedná se o následující kompetence:

- personální a sociální, tj. k učení, práci a spolupráci s ostatními lidmi;
- k řešení pracovních i mimopracovních problémů;
- k práci s informacemi;
- k práci s prostředky informačních a komunikačních technologií;
- k pracovnímu uplatnění;
- schopnost aplikovat základní matematické postupy při řešení praktických úkolů;
- schopnost se celoživotně vzdělávat.

Odborné kompetence

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili na úrovni odpovídající jejich schopnostem a studijním předpokladům následující kompetence, tzn. aby absolventi:

- chápali bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeje apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- znali systém péče o zdraví pracujících;
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout;
- chápali kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména organizace;
- dodržovali stanovené normy (standarty) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti;
- dbali na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňovali požadavky klienta (zákazníka, občana);
- znali význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažovali při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodařili s finančními prostředky;
- nakládali s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.
- zabezpečovali hlavní činnost oběžným a popř. dlouhodobým majetkem;
- zajišťovali zásobování;
- zpracovávali doklady související s evidencí zásob, dlouhodobého majetku, zaměstnanců, prodeje a hlavní činnosti;
- zjišťovali potřebu investic, hodnotili investiční příležitosti;
- zajišťovali základní personální činnosti;
- vedli podnikovou administrativu;
- orientovali se v subjektech finančního trhu, činnosti bank a v obchodování s cennými papíry;

- prováděli platební styk a zpracovávali doklady související s hotovostním a bezhotovostním platebním stykem;
- sestavovali kalkulace výrobků a služeb, znali principy tvorby cen;
- orientovali se v daňovém systému a uměli vypočítat daňovou povinnost;
- vypočítávali a odváděli zákonné odvody;
- sestavovali platební kalendář;
- účtovali pohledávky, závazky, náklady, výnosy;
- prováděli účetní závěrku a uzávěrku;
- orientovali se v obchodně podnikatelských aktivitách tržních subjektů;
- vedli obchodní jednání a připravovali podklady pro smluvní zajištění nákupu a prodeje výrobků a služeb;
- prováděli a zajišťovali nákup a prodej zboží;
- vyhotovovali typické písemnosti v normalizované úpravě;
- organizovali průzkum trhu a vyhodnocovali výsledky;
- využívali marketingové nástroje k prezentaci podniku a jeho produktů;
- ovládali propagaci výrobku nebo služby;
- vedli reklamační řízení a dodržovali práva spotřebitele;
- uplatňovali poznatky psychologie prodeje;
- poskytovali následnou zákaznickou podporu, pečovali o zákazníka;
- komunikovali se zahraničními partnery ústně a písemně ve dvou cizích jazycích;
- vhodným způsobem reprezentovali firmu a spoluvytvářeli image firmy na veřejnosti;
- znali základní výrobní technologie a parametry výrobků nebo služeb a dovedli je prezentovat zákazníkovi;
- orientovali se v surovinách a materiálech potřebných k výrobě zboží a dovedli posoudit jejich kvalitu;
- upozorňovali kupující na zásady bezpečnosti práce s prodávanými výrobky.

Předpoklady absolventa pro profesní uplatnění:

- je schopen zajišťovat a posuzovat přípravu a realizaci investičních akcí;
- správně volí používané materiály a stavební prvky;
- je schopen zajišťovat správu a údržbu objektů;
- usiluje o nejvyšší kvalitu své práce;
- dbá na bezpečnost a ochranu zdraví při práci a požární ochranu;
- jedná hospodárně a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje;
- má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání.

Mezi specifické výsledky vzdělávání patří:

- velmi dobrá připravenost absolventů vypracovat projektovou dokumentaci a pracovat s ní, a to jak tradičně, tak pomocí aplikačního softwaru ArchiCAD;
- schopnost navrhovat jednoduché stavby a příslušné části staveb charakteru pozemního stavitelství, včetně dotyčných stavebních úprav.

Obecné kompetence

Obecné vzdělání v oboru směřuje k tomu, že absolvent:

- v ústním i písemném projevu se snaží dodržovat jazykové normy, výstižně a logicky správně se vyjadřovat, účastnit se diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, zpracovávat jednoduché texty a odborná témata;

- je schopen dorozumět se v jednom světovém jazyce v běžných situacích, dovede v jednoduchých větách hovořit o známé tematice, dovede získat jednoduchou informaci z vyslechnutého nebo přečteného textu, ovládá základní terminologii svého oboru;
- řeší samostatně běžné pracovní i mimopracovní problémy;
- rozumí základním matematickým pojmům a vztahům mezi nimi, osvojené matematické a přírodovědné poznatky je schopen aplikovat při řešení praktických úkolů;
- dovede využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně pracovat s informacemi;
- je si vědom významu aktivní účasti své i ostatních členů společnosti na utváření společenského života, kulturního a zdravého životního prostředí v regionálním i globálním měřítku;
- má kladný vztah ke kulturním, historickým a estetickým hodnotám;
- uvědomuje si vliv rozvoje vědy a techniky na život lidí a životní prostředí, jedná tak, aby chránil přírodu, kulturní a historické památky;
- chápe význam a nutnost celkového osobního rozvoje a profesní připravenosti v zájmu svém i celospolečenském;
- upevňuje a prohlubuje si žádoucí postoje k osobním i nadosobním hodnotám;
- uvědomuje si svoji národní příslušnost, svá lidská práva, respektuje práva druhých občanů, národů, ras a etnických skupin, uvědomuje si škodlivost rasismu a intolerance;
- je seznámen s rolí životního partnera a rodiče, je poučen o nebezpečí neodpovědných sexuálních vztahů, drogové závislosti a o vlivech nezdravého způsobu života;
- má základní vědomosti a dovednosti z oblasti zdravotní, je si vědom důležitosti udržování své tělesné zdatnosti a upevňování svého zdraví;
- ovládá poznatky a dovednosti z oblasti ochrany člověka za mimořádných situací;
- je si vědom významu dosaženého vzdělání, chápe také nutnost svého celoživotního vzdělávání.

Klíčové kompetence

Jedná se o soubor schopností, znalostí a s nimi souvisejících postojů a hodnot, které jsou obecně uplatnitelné a přenositelné. Mohou být využívány u každé práce bez ohledu na odbornost, zároveň i v osobním životě, a přispívají tedy k lepší zaměstnatelnosti absolventů. Prolínají celým odborným i všeobecným vzděláváním a na jejich vytváření se musí podílet různou měrou všechny vyučovací předměty.

Jedná se o tyto kompetence:

- **komunikativní** – vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných, na všeobecná i odborná témata, umět naslouchat druhým a vhodně reagovat na partnera, diskutovat a argumentovat, zpracovávat jednoduché texty a souvislé práce (protokoly, seminární nebo projektové práce), prezentovat je a obhajovat, číst s porozuměním a efektivně zpracovávat informace získané četbou;
- **personální a sociální** – usilovat o svůj další rozvoj, odhadovat své možnosti a stanovovat si přiměřené cíle, reálně plánovat a řídit své učení, pracovní činnost a kariérní růst, spolupracovat s ostatními a pracovat v týmu v různých pozicích a rolích, přijímat odpovědnost za svou práci, přispívat k vytváření vstřícných

mezilidských vztahů a k předcházení osobních konfliktů, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k jiným lidem;

- **řešit běžné pracovní a mimopracovní problémy a problémové situace** – zejména identifikovat problémy, hledat různá řešení, vyhodnocovat výsledky;
- **využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně pracovat s informacemi** – zejména volit zdroje informací, získávat informace z otevřených zdrojů, a to především z celosvětové sítě Internet, nacházet v textu a vybírat z něj požadované informace, pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky komunikačních technologií, pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením, komunikovat elektronickou poštou;
- **k pracovnímu uplatnění** – mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání, umět vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, znát práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků a osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit;
- **aplikovat základní matematické postupy při řešení praktických úkolů** – zejména volit vhodné matematické postupy a algoritmy, správně používat fyzikální a jiné jednotky, odhadovat výsledky a provádět jejich ověření, využívat a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.) reálných situací a používat je pro řešení, sestavit ucelené řešení praktického úkolu na základě dílčích výsledků.

Občanské kompetence

Vzdělání směřuje k tomu, aby absolventi:

- jednali odpovědně, samostatně, aktivně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i pro zájem veřejný;
- dbali na dodržování zákonů a pravidel chování, respektovali práva a osobnost jiných lidí, vystupovali proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednali v souladu s morálními principy, přispívali k uplatňování demokratických hodnot;
- uvědomovali si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovali s aktivní tolerancí k identitě jiných lidí;
- aktivně se zajímali o politické a společenské dění u nás a ve světě i o veřejné záležitosti lokálního charakteru;
- chápali význam životního prostředí pro člověka a jednali v duchu udržitelného rozvoje;
- byli hrdi na tradice a hodnoty svého národa, chápali jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- ctili život jako nejvyšší hodnotu, uvědomovali si odpovědnost za vlastní život a byli připraveni řešit své osobní a sociální problémy;
- uměli myslet kriticky, tj. dokázali zkoumat věrohodnost informací, nenechávali sebou manipulovat, tvořili si vlastní úsudek a byli schopni o něm diskutovat s jinými lidmi.

3) Způsob ukončení vzdělávání

Dosažený stupeň vzdělání

- střední vzdělání s maturitní zkouškou

- kvalifikační stupeň EQF 4

Maturitní zkouška je připravena a organizována podle platných předpisů. Dokladem o dosažení středního vzdělání je vysvědčení o maturitní zkoušce. Obsah a organizace maturitní zkoušky se řídí školským zákonem a vyhláškou o ukončování studia na středních školách.

Maturitní zkouška má dvě části, společnou a profilovou. Žák získá střední vzdělání s maturitou, jestliže úspěšně vykoná obě části.

Společnou část maturitní zkoušky stanovuje ministerstvo. Veškeré informace jsou dostupné na webových stránkách <https://maturita.cermat.cz/>

Profilová část maturitní zkoušky je v kompetenci ředitele školy a slouží k profilaci školy a žáků, k uplatnění jejich specifík a záměrů. Skládá se ze tří povinných zkoušek z odborných předmětů. První zkouška – pozemní stavitelství, druhá zkouška - ekonomika a účetnictví. Třetí zkouška - praktická zkouška z odborných předmětů.

Profilová část maturitní zkoušky se dále skládá ze zkoušky z českého jazyka a literatury a ze zkoušky z cizího jazyka. Zkouška z českého jazyka a literatury má dvě části, a to část konanou formou písemné práce a část formou ústní zkoušky. Zkouška z cizího jazyka má dvě části, a to část konanou formou písemné práce a část formou ústní zkoušky. Žák koná profilovou zkoušku z cizího jazyka, pokud si ve společné části maturitní zkoušky zvolil cizí jazyk.

Profilovou zkoušku z cizího jazyka lze nahradit výsledkem standardizované zkoušky podle školského zákona dokládající jazykové znalosti žáka na úrovni stanovené RVP oboru vzdělání Ekonomika a podnikání.

Povinné zkoušky z odborných předmětů profilové části			
Ekonomika a podnikání	1. zkouška	2. zkouška	3. zkouška
	předměty	předměty	předměty
	Pozemní stavitelství	Ekonomika a účetnictví	Praktická zkouška z odborných předmětů
	Pozemní stavitelství Příprava a realizace stavby	Ekonomika Účetnictví Management a marketing Právo	Pozemní stavitelství Konstrukční cvičení Příprava a realizace stavby CAD systémy

CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

1) Celkové pojetí vyučování

Obor vzdělání ekonomika a podnikání připravuje žáky pro činnost středních technicko-hospodářských pracovníků související s navrhováním, přípravou a realizací staveb, včetně možnosti podnikání podle podmínek stanovených Živnostenským zákonem. Spojení všeobecného a odborného vzdělání na úrovni úplného středního vzdělání dává základní předpoklady k provádění uvedených činností. Další možnosti intelektuálního rozvoje osobnosti žáka nabízí škola dle svých možností v rámci volitelných vyučovacích předmětů.

Koncepce zaměření oboru ekonomika a podnikání vychází ze změny orientace stavebnictví od průmyslové prefabrikace zpět k tradičním technologiím hrubé stavby a posílení objemu adaptací a rekonstrukcí objektů, od centrálně plánovitého způsobu stavění k uplatnění tržního mechanismu ve stavebnictví.

Při studiu se uplatňují těsné souvislosti mezi stavební a ekonomickou stránkou stavebního díla. Žák je veden k zohledňování ochrany životního prostředí ve vztahu k vlivům stavební činnosti, k dodržování technických zásad a technických pravidel dle platných technických a právních norem, je motivován k celoživotnímu vzdělávání pro růst vlastní osobnosti.

K podpoře činností uvedených v části Profil absolventa dovede využívat prostředků výpočetní techniky a jejího programového vybavení a běžných kancelářských strojů. Absolvent se dokáže v běžných situacích pracovního, odborného (v příslušném odvětví) a společenského styku vyjadřovat ve dvou cizích jazycích. Při jednání s obchodními partnery, spolupracovníky i podřízenými uplatňuje pravidla společenského chování, ovládá a uplatňuje pravidla týmové práce.

Příprava v oboru vzdělání vytváří předpoklady k tomu, aby jeho absolvent po příslušné praxi dokázal samostatně a iniciativně plnit komplexnější úkoly spojené s činností firmy, např. zabezpečovat složité účetní agendy, podílet se na cenové tvorbě, poradenských a rozborových činnostech apod., měl by být schopen na velmi dobré úrovni komunikovat s obchodními partnery domácími i zahraničními a úspěšně všestranně reprezentovat firmu. Měl by být připraven úspěšně řídit menší tým spolupracovníků.

Pro zvládnutí uvedených činností je absolvent vybaven znalostmi základních principů tržního hospodářství a znalostí základních právních předpisů, využívaných v oblasti podnikání. Je schopen pracovat se základními ekonomickými informacemi a orientovat se v základních informacích z odvětví odpovídajícímu směřování profilujícími předměty. Ovládá základní prostředky sdělovacího, odborného (příslušného odvětví) a administrativního stylu a v jejich rámci je schopen ústně i písemně komunikovat na přiměřené úrovni.

2) Charakteristika obsahu vzdělávání

Obsah studia tvoří 4 skupiny vyučovacích předmětů.

Všeobecné vzdělávací předměty rozšiřují a prohlubují znalosti žáků ze základní školy a vytvářejí předpoklady pro další odborné vzdělávání žáků. S ohledem na uplatnění absolventů je v českém jazyce a literatuře kladen důraz na rozvoj komunikativních schopností a dovedností správného písemného projevu. Žáci si

osvojí dva cizí jazyky nejen pro potřebu běžné komunikace, ale i pro dorozumívání se zahraničními spolupracovníky. Při volbě v oblasti přírodovědných předmětů se vychází z charakteru profilujících předmětů.

Druhou skupinu tvoří povinné odborné předměty administrativně technického charakteru. Žáci v nich získají poznatky z oblasti ekonomiky, práva a vědomosti a dovednosti potřebné k vedení účetnictví, zpracování obchodní korespondence a hospodářských písemností.

Třetí skupinu tvoří odborné profilující předměty. Obsah těchto předmětů je orientován do odvětví stavebnictví, ve kterém (v souladu s profilem absolventa oboru) vykonává nejen technické, ale také obchodně podnikatelské činnosti.

Cílem profilujících předmětů je poskytnout žákům základní vědomosti o výrobní nebo nevýrobní činnosti ve stavebnictví, jejím rozsahu a možnostech. Proto je obsah profilujících předmětů zaměřen např. na základy technické komunikace, na materiály, technologie a technické prostředky, používané ve stavebnictví, na typické výrobky v něm vznikající, na obchodní činnosti a poskytované služby.

Čtvrtou skupinu tvoří nepovinné vyučovací předměty, které mají vhodně doplňovat povinné vyučovací předměty a přispívat k prohloubení vědomostí a dovedností žáků.

3) Stěžejní metody výuky využívané v rámci vyučování

Metody a postupy výuky odpovídají potřebám a zkušenostem jednotlivých vyučujících. Používání jednotlivých výukových metod je konkretizováno na úrovni jednotlivých předmětů. Upřednostňovány jsou metody, které vedou k rozvoji jak odborných, tak občanských a klíčových kompetencí.

V pojetí výuky je proto patrná orientace k metodám:

- autodidaktickým, tj. učit žáky technikám samostatného učení a práce, jde zejména o náročnější samostatné práce žáků, učení v životních situacích, problémové učení, týmovou práci a kooperaci;
- dialogickým slovním, tj. sociálně komunikativním aspektům učení, jde zejména o diskuse, panelové diskuse, metody týmového řešení problému, jako např. brainstorming a brainwriting;
- činnostně zaměřeného vyučování, tj. praktické práce žáků především aplikačního a heuristického typu (poznávání na základě vlastního pozorování a objevování);
- s důrazem na motivační činitele, tj. zařazení her, soutěží, simulačních a situačních metod, např. simulace a řešení konfliktů, sociodrama, zařazení veřejné prezentace žáků, uplatňování projektové výuky, tzv. otevřeného vyučování, realizace aktivit nadpředmětového charakteru apod.

Metodické přístupy jsou z hlediska efektivity a měnících se vzdělávacích podmínek na základě zkušeností vyučujících vyhodnocovány a následně modifikovány.

4) Začlenění průřezových témat do výuky

Průřezová témata mají vysoký společenský význam, zaujímají nezastupitelné místo v celkovém rozvoji osobnosti žáka, především pak vedou k rozvoji občanských a klíčových kompetencí žáka. Prostupují celým vzdělávacím procesem v řadě činností ve výuce i mimo ni.

Metodické přístupy k práci s průřezovými tématy jsou uvedeny v pojetí jednotlivých vyučovacích předmětů, objasňují způsob uplatnění myšlenkových principů jednotlivých témat při jejich realizaci v praxi naší školy.

Občan v demokratické společnosti

Realizace průřezového tématu na podporu výchovy k demokracii a k demokratickému občanství spočívá v(e):

- vytváření demokratického prostředí ve třídě a ve škole, které je založeno na vzájemném respektu, spolupráci, účasti a dialogu;
- pečlivém promýšlení a stanovení priorit výchovy k demokratickému občanství ve školním vzdělávacím programu, a to na základě znalostí žáků, jejich názorů a postojů, prostředí, které je ovlivňuje, i možností a podmínek školy;
- volbě metod a forem výuky, které napomáhají rozvoji sociálních i osobnostních kompetencí a hodnot žáků, stimulují jejich aktivitu a angažovanost;
- zapojování žáků a školy do aktivit, které vedou k poznání fungování demokracie v praxi a vytváření občanské společnosti a které je seznamují se životem v obci, politikou samosprávních orgánů apod., posilování mediální gramotnosti žáků.

Nedílnou součástí výchovy k demokratickému občanství je vyžadování a cílené upevňování slušného chování žáků k sobě navzájem i k pedagogům, jakož i pedagogů k žákům.

Člověk a životní prostředí

Téma prostupuje napříč celým procesem učení. V souladu se Státním programem environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v ČR je cílem školy zvýšit znalosti žáků o životním prostředí.

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- chápali zásadní význam přírody a životního prostředí pro člověka;
- měli povědomí o základních ekologických zákonitostech a negativních dopadech působení člověka na přírodu a životní prostředí;
- dodržovali zásady úspornosti a hospodárnosti s veškerými zdroji;
- budovali si takové postoje a hodnotové orientace, na jejichž základě budou utvářet svůj budoucí životní způsob a styl v intencích udržitelného rozvoje a ekologicky přijatelných hledisek.

Škola dbá o řádné nakládání s odpady vzniklými v prostorách školy a jejich třídění. Žáci se zapojují do projektů se zaměřením na environmentální výchovu.

Člověk a svět práce

Hlavním cílem průřezového tématu je vybavit žáka praktickými dovednostmi a informacemi pro jeho budoucí pracovní život tak, aby byl schopen efektivně reagovat na dynamický rozvoj trhu práce a měnící se požadavky na pracovníky. Prostřednictvím kariérového vzdělávání si žák osvojí znalosti, a především dovednosti pro řízení své kariéry a života, které využije pro cílené plánování a odpovědné rozhodování o svém osobním rozvoji, dalším vzdělávání a seberealizace v profesních záměrech. Zároveň se naučí přijímat změny ve své profesní kariéře jako běžnou součást života.

Žák je veden k tomu, aby:

- měl osobní odpovědnost za vlastní život;
- formuloval své profesní cíle, plánoval a cílevědomě vytvářel profesní kariéru podle svých potřeb a schopností;
- byl motivován k celoživotnímu učení pro udržení konkurenceschopnosti na trhu práce a pro aktivní osobní i profesní rozvoj;
- byl seznámen s globalizovaným světem práce a rozvojem pracovních příležitostí;

- vyhledával v relevantních informačních zdrojích a kriticky posuzoval informace o profesních příležitostech a možnostech dalšího vzdělávání;
- se naučil efektivní sebe prezentaci při jednání s potenciálními zaměstnavateli;
- se seznámil se základními aspekty pracovního vztahu, právy a povinnostmi zaměstnanců a zaměstnavatelů i aspekty soukromého podnikání, včetně klíčových právních předpisů.

Obsah kariérového vzdělávání je možné rozdělit do několika tematických okruhů:

1. Individuální příprava na pracovní trh

- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení;
- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- vyhledávání zaměstnání, informační zdroje a jejich vyhodnocení;
- aktivní plánování a projektování profesní kariéry, dosahování cílů podle stanoveného plánu.

2. Svět vzdělávání

- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy, rekvalifikace;
- ověřené kariérové informace jako podmínka při rozhodování o profesních a vzdělávacích záměrech – informační zdroje, posuzování informací o vzdělávání, pracovních nabídkách, trhu práce.

3. Svět práce

- trh práce z hlediska globalizace i regionální ekonomiky, jeho ukazatele, všeobecné vývojové trendy, požadavky zaměstnavatelů;
- nové formy a podmínky práce, pracovní mobilita, možnosti zaměstnání v zahraničí;
- technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností;
- pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností;
- zákoník práce, formy pracovního vztahu, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele.

4. Podpora státu ve sféře zaměstnanosti

- služby kariérového poradenství;
- zprostředkovatelské služby při hledání práce, pracovní agentury, služby úřadu práce.

Informační a komunikační technologie

Žáci jsou připravováni k tomu, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali jak v průběhu vzdělávání, tak

při výkonu povolání, stejně jako v činnostech, které jsou a budou běžnou součástí jejich osobního a občanského života.

Dosažení připravenosti žáků využívat prostředky informačních a komunikačních technologií v rámci specifík oboru ekonomika a podnikání je realizováno především v odborných předmětech CAD systémy, konstrukční cvičení.

Uplatňování znalostí a efektivního používání informačních a komunikačních technologií napříč výukou ve všech předmětech je jednou z priorit naší školy, a to jak žáků, tak učitelů.

Přehled začlenění průřezových témat do výuky

Průřezové téma		Občan v demokratické společnosti				Člověk a životní prostředí				Člověk a svět práce				Informační a komunikační technologie			
Předmět	Ročník	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.
Český jazyk a literatura		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Anglický jazyk		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Německý jazyk		●	●	●	●					●	●	●	●	●	●	●	●
Dějepis		●				●								●			
Občanská nauka			●	●	●		●	●	●		●	●	●				
Matematika						●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Základy přírodních věd		●				●				●				●			
Tělesná výchova						●	●	●	●	●	●	●	●				
Písemná a elektronická komunikace		●	●	●						●	●	●		●	●	●	
Ekonomika		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Průřezové téma		Občan v demokratické společnosti				Člověk a životní prostředí				Člověk a svět práce				Informační a komunikační technologie			
Předmět	Ročník	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.
Účetnictví			●	●	●		●	●	●		●	●	●		●	●	●

Management a marketing							●	●			●	●			●	●
Právo				●				●				●				
CAD systémy	●	●			●	●			●	●						
Příprava a realizace stavby		●	●	●		●	●	●		●	●	●			●	●
Pozemní stavitelství	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
Konstrukční cvičení							●	●			●	●			●	●
Praxe	●				●				●							
Stavební provoz				●				●				●				●
Matematika seminář								●				●				●

Vysvětlivky:

● = průřezové téma je začleněno v daném předmětu a ročníku

5) Organizace výuky

Vzdělávání je organizováno jako čtyřleté denní.

Dělení kmenových tříd na skupiny žáků se uplatňuje především při výuce cizích jazyků, tělesné výchovy a odborných ekonomických a stavebních předmětů. Ve skupinách probíhá také výuka povinně volitelných seminářů.

Osvojování požadovaných praktických dovedností a činností se realizuje formami:

- cvičení;
- učební praxe;
- odborné praxe.

Učební praxe jako forma vyučování se uplatňuje v předmětech:

- praxe v 1. ročníku v celkové týdenní dotaci 2 hodiny za dobu vzdělávání;
- konstrukční cvičení ve 3. a 4. ročníku v celkové týdenní dotaci 5 hodin za dobu vzdělávání;
- částečně pak v předmětech pozemní stavitelství, CAD systémy, příprava a realizace stavby.

Učební praxe předmětu praxe v prvním ročníku je zajišťována v prostorách dílen a stavebního dvora v areálu školy a ve spolupráci se sociálními partnery přímo ve stavebních firmách a firmách, které se stavebnictvím a pracemi s ním souvisejícími zabývají.

V souvislé praxi v 2. ročníku jsou hlavně procvičovány základní řemeslné dovednosti, technologické postupy stavebních prací. Ve 3. ročníku jsou procvičovány

činnosti středních techniků ve stavební výrobě a v přípravě staveb. Souvislou odbornou praxi si mohou žáci zajišťovat sami a škola jim po sepsání smlouvy, kde jsou přesně určeny podmínky pro vykonávání této praxe, umožní praxi vykonávat u sociálního partnera vybraného žákem. Pokud nelze praxi zajistit prostřednictvím sociálních partnerů, zajišťuje ji škola ve svých prostorách a pomocí svých pedagogických pracovníků.

Kurzy, odborné exkurze a výstavy:

- lyžařský a snowboardový výcvikový kurz v 1. ročníku v maximálním rozsahu pěti vyučovacích dnů;
- letní sportovní kurz ve 3. ročníku v maximálním rozsahu pěti vyučovacích dnů;
- 1. ročník – odborné exkurze v prvním týdnu maturitních zkoušek (finanční instituce, energetická výroba, výroba stavebních materiálů apod.);
- 1. - 4. ročník – exkurze dle konkrétních nabídek a možností ve vztahu k výuce;
- zahraniční odborné exkurze, jejichž cílem je podpořit a posílit zájem žáků o komunikaci v cizím jazyce i o odbornou stránku věci, eventuálně o pohybové a ozdravné aktivity;
- jednodenní odborné exkurze do výrobních závodů;
- návštěva výstav s odbornou i uměleckou tematikou (FOR ARCH Praha, FOR ARCH Karlovy Vary, Stavební veletrhy Brno a jiné).

Přednášky, semináře, besedy:

- sociální partneři – zástupci odborných firem prezentují většinou ve škole nejnovější materiály a technologické postupy;
- ochrana životního prostředí, trvale udržitelný rozvoj;
- besedy věnované komunikaci, mezilidským vztahům, problematice šikany, sexuální výchově, prevenci kriminality a závislosti na drogách a jiných návykových látkách.

6) Soutěže a projekty

Účast na celostátních soutěžích:

- SOČ (středoškolská odborná činnost);
- soutěže v projektování organizované firmami z oblasti stavebnictví;
- Celostátní soutěž žáků SPŠ stavebních v projektování v ArchiCADu v Českých Budějovicích;
- jiné – dle aktuální nabídky.

Výuka je v průběhu studia doplněna systémem exkurzí, výletů a dalších aktivit, které doplňují běžnou výuku o praktické činnosti, zprostředkovávají poznávání reality a odborné i umělecké zážitky žáků, což vede k lepšímu naplnění vzdělávacích cílů. V oblasti estetické výchovy je to systém poznávacích exkurzí do kulturně významných míst České republiky. Exkurze jsou zaměřeny na poznávání architektonicky, kulturně a historicky významných památek. Žáci jsou seznamováni i se zajímavostmi města Kadaně, zejména muzeem, knihovnou a architektonickými památkami. V oblasti ekonomického vzdělávání se jedná o exkurze do peněžních ústavů a místních firem, které žákům umožní lépe poznat systém řízení a financování.

Metodické přístupy k výuce v jednotlivých třídách a ročnících jsou průběžně vyhodnocovány a přizpůsobovány konkrétním cílům vzdělávání a úrovni žáků.

7) **Hodnocení žáků a diagnostika**

Hodnocení žáků je stanoveno školním řádem, který v této oblasti vychází z § 69 školského zákona a § 3 a § 4 vyhlášky MŠMT č. 13/2005 Sb. o středním vzdělávání v platném znění. K hodnocení výsledků vzdělávání se využívá tradiční pětistupňové škály, kritéria hodnocení jsou dána klíčovými kompetencemi a vnitřním řádem školy. Učitelé přistupují k průběžnému hodnocení vzdělávacích činností žáků s vědomím motivační funkce hodnocení a jeho formativního významu. Jako přirozenou součást hodnocení rozvíjejí sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků. V hodnocení výsledků vzdělávání berou na zřetel úroveň dosažení cílů středního vzdělávání tak, jak jsou uvedeny ve školském zákoně a dalších souvisejících normách. Hodnocení je veřejné a učitel známku vždy zdůvodní, žáci mají právo se ke známce vyjádřit.

8) **Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných**

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni ti žáci, kteří k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na vzdělávání na rovnoprávném základě s ostatními potřebují poskytnutí podpůrných opatření. Podpůrnými opatřeními se rozumí nezbytné úpravy ve vzdělávání a školských službách odpovídající zdravotnímu stavu, kulturnímu prostředí nebo jiným životním podmínkám žáka. Tito žáci mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření.

Podpůrná opatření v naší škole spočívají v:

- poradenské pomoci školního poradenského pracoviště, výchovného poradce, metodika prevence soc. pat. jevů, případně třídního učitele a školského poradenského zařízení;
- úpravě podmínek přijímání ke vzdělávání a ukončování vzdělávání;
- použití kompenzačních pomůcek, speciálních učebních pomůcek;
- úpravě očekávaných výstupů vzdělávání v mezích stanovených rámcovými vzdělávacími programy;
- vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

Podpůrná opatření se podle organizační, pedagogické a finanční náročnosti člení do pěti stupňů. Podpůrná opatření prvního stupně lze uplatnit i bez doporučení školského poradenského zařízení. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně může škola nebo školské zařízení uplatnit pouze s doporučením školského poradenského zařízení a s informovaným souhlasem zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka. Pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními prvního stupně škola vypracuje plán pedagogické podpory (PLPP).

Specifikace provádění podpůrných opatření

Jako podpůrná opatření pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou v naší škole využívána podle doporučení školského poradenského zařízení a přiznaného stupně podpory zejména:

a) v oblasti metod výuky:

- respektování odlišných stylů učení jednotlivých žáků;
- metody a formy práce, které umožní častější kontrolu a poskytování zpětné vazby žákovi;
- důraz na logickou provázanost a smysluplnost vzdělávacího obsahu;

- respektování pracovního tempa žáků a poskytování dostatečného času k zvládnutí úkolů.

b) v oblasti organizace výuky:

- střídání forem a činností během výuky;
- využívání skupinové výuky;
- postupný přechod k systému kooperativní výuky.

Podpůrná opatření prvního stupně

Pro žáka s doporučením na opatření 1. stupně škola vypracovává plán pedagogické podpory (PLPP). PLPP sestavuje řídící učitel nebo učitel konkrétního vyučovacího předmětu za pomoci výchovného poradce. PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem stanovení např. metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Výchovný poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným. Výchovný poradce tyto plány pedagogické podpory eviduje a ve spolupráci s třídním učitelem a vyučujícími průběžně aktualizuje.

Struktura vytvoření PLPP:

I. Charakteristika žáka a jeho obtíží

- silné, slabé stránky, popis obtíží žáka, pedagogická, případně speciálně-pedagogická diagnostika s cílem stanovení úprav ve vzdělávání žáka, aktuální zdravotní stav, další okolnosti ovlivňující nastavení podpory

II. Stanovení cílů PLPP

- cíle rozvoje žáka

III. Podpůrná opatření ve škole

- specifikace úprav metod práce se žákem, úpravy v organizaci výuky ve školní třídě, případně i mimo ni

IV. Podpůrná opatření v rámci domácí přípravy

- popis úprav domácí přípravy, forma a frekvence komunikace s rodinou

V. Podpůrná opatření jiného druhu

- respekt ke zdravotnímu stavu žáka, zátěžové situaci v rodině či škole - vztahové problémy, postavení žáka ve třídě;

VI. Vyhodnocení účinnosti PLPP

VII. Doporučení k odbornému vyšetření (PPP, SPC, SVP, jiné)

Plán pedagogické podpory výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem a vyučujícími vyhodnocuje nejpozději po 3 měsících od zahájení poskytování podpůrných opatření. Pokud poskytovaná podpůrná opatření nevedou k naplňování cílů, výchovný poradce doporučí zletilému žákovi nebo zákonnému zástupci žáka využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení.

Podpůrná opatření druhého až pátého stupně

Podpůrná opatření druhého až pátého stupně škola poskytuje na základě doporučení školského poradenského zařízení. Výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem a vyučujícími, žákem a zákonným zástupcem žáka vypracuje a následně průběžně vyhodnocuje poskytování podpůrného opatření, nejdéle však do jednoho

roku od vydání doporučení. Pokud nejsou podpůrná opatření dostačující, výchovný poradce doporučí zletilému žákovi nebo zákonnému zástupci žáka využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení.

Individuální vzdělávací plán

Zpracování a provádění IVP garantuje ředitel školy. IVP doporučuje školské poradenské zařízení. Na vypracování IVP se podílí třídní učitel, učitelé, kteří vyučují předměty, a výchovný poradce. IVP je vypracován do 1 měsíce od obdržení doporučení a žádosti zákonného zástupce žáka nebo zletilého žáka. Zletilý žák nebo zákonný zástupce žáka musí udělit písemný informovaný souhlas s vypracováním IVP.

Struktura vytvoření IVP:

- údaje o žákovi;
- údaje o školském poradenském zařízení;
- rozhodnutí o povolení vzdělávání žáka podle IVP;
- priority vzdělávání a dalšího rozvoje žáka (cíle IVP);
- předměty, jejichž výuka je realizována podle IVP;
- podpůrná opatření (specifikace stupňů podpůrných opatření);
- metody výuky;
- pomůcky a učební materiály;
- podpůrná opatření jiného druhu;
- personální zajištění úprav průběhu vzdělávání (asistent pedagoga, další pedagogický pracovník);
- další subjekty, které se podílejí na vzdělávání žáka;
- spolupráce se zákonnými zástupci žáka;
- dohoda mezi žákem a vyučujícím;
- podrobný popis pro jednotlivé vyučovací předměty, ve kterých jsou uplatňována podpůrná opatření;
- závěry vyhodnocení vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

Výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem a ostatními vyučujícími, kteří se podílejí na plnění IVP, sledují a nejméně jednou ročně vyhodnocují jeho naplňování.

Zabezpečení vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných

IVP mimořádně nadaného žáka sestavuje třídní učitel ve spolupráci s učiteli vyučovacích předmětů, ve kterých se projevuje mimořádné nadání žáka, s výchovným poradcem a školským poradenským zařízením. IVP mimořádně nadaného žáka má písemnou podobu a při jeho sestavování spolupracuje třídní učitel s rodiči mimořádně nadaného žáka. Při sestavování IVP vycházíme z obsahu IVP stanoveného v § 28 vyhlášky č. 27/2016 Sb. IVP je sestaven nejpozději do jednoho měsíce od obdržení doporučení školského poradenského zařízení. Součástí IVP je termín vyhodnocení naplňování IVP a může též obsahovat i termín průběžného hodnocení IVP, je-li to účelné. IVP může být zpracován i pro kratší období než je školní rok. IVP může být doplňován a upravován v průběhu školního roku.

Výchovný poradce zajistí písemný informovaný souhlas zákonného zástupce žáka, bez kterého nemůže být IVP prováděn.

Výchovný poradce zajistí zápis o zahájení poskytování podpůrných opatření podle IVP do školní matriky.

Specifikace provádění podpůrných opatření

- obohacování vzdělávacího obsahu;
- zadávání specifických úkolů, projektů;
- příprava a účast na soutěžích včetně celostátních a mezinárodních kol;
- nabídka volitelných vyučovacích předmětů, nepovinných předmětů a zájmových aktivit.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami zajišťují ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou a výchovným poradcem pedagogové v rámci svého odborného vzdělání.

Žáci se zdravotním postižením nebo zdravotním znevýhodněním jsou integrováni do běžné třídy – pedagogové se snaží integrovat tyto žáky pomocí dostupných opatření v rámci individuálního vzdělávacího plánu.

Práce se žáky se sociálním znevýhodněním spočívá především v jejich motivaci ke vzdělávání vůbec a ve volbě vhodného výchovného postupu. Při začleňování do vzdělávacího procesu pomáhá škola těmto žákům prostřednictvím individuální práce a poradenské práce s rodinou.

9) Požadavky na BOZP

Při nástupu žáků do školy jsou žáci 1. ročníků proškoleni z BOZP a seznámeni s obsahem školního řádu. Toto školení se periodicky opakuje vždy na začátku školního roku. Třídní učitelé provedou nové žáky po celé škole a seznámí je s prostředím a provozem školy. V úvodních hodinách výuky v odborných učebnách jsou žáci také proškoleni. Před každou školní akcí mimo budovu školy jsou žáci rovněž seznámeni s pravidly chování a upozorněni na možná nebezpečí.

10) Podmínky pro přijímání ke vzdělávání

- splnění povinné školní docházky nebo úspěšné ukončení základního vzdělání před splněním povinné školní docházky;
- splnění podmínek přijímacího řízení prokázáním vhodných schopností, vědomostí a zájmů.

Přijímání ke studiu je v souladu s § 60 zákona č. 561/2004 Sb. v platném znění a s vyhláškou č. 671/2004 Sb. v platném znění.

11) Zdravotní způsobilost

Studijní obor nevyžaduje stanovení zvláštních zdravotních požadavků. Zdravotní stav uchazeče posuzuje příslušný registrující praktický lékař. Zdravotní omezení vždy souvisí se specifickými požadavky daného oboru, rozsahem výuky nebo předpokládaným uplatněním.

UČEBNÍ PLÁN

Kód a název oboru vzdělání:

63-41-M/01 Ekonomika a podnikání

Název školního vzdělávacího programu:

Management ve stavebnictví

Stupeň vzdělání:

střední vzdělání s maturitní zkouškou

Délka a forma vzdělání:

4 roky, denní

Platnost:

od 1. 9. 2022

	Kategorie a názvy vyučovacích předmětů	zkratka	Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku				
			1.	2.	3.	4.	celkem
1.	Všeobecně vzdělávací		20 (10)	15 (10)	15 (8)	15 (8)	65 (36)
	Český jazyk a literatura	CJL	3 (1)	3 (1)	3	3	12 (2)
	Anglický jazyk	ANJ	3 (3)	3 (3)	3 (3)	3 (3)	12 (12)
	Německý jazyk	NEJ	3 (3)	3 (3)	3 (3)	3 (3)	12 (12)
	Dějepis	DEJ	2	-	-	-	2
	Občanská nauka	OBN	-	1	1	1	3
	Matematika	MAT	3 (1)	3 (1)	3	3	12 (2)
	Základy přírodních věd	ZPV	4	-	-	-	4
	Tělesná výchova	TEV	2 (2)	2 (2)	2 (2)	2 (2)	8 (8)
2.	Odborné předměty		5 (2)	7 (2)	8 (2)	7	27 (6)
	Písemná a elektronická komunikace	EPK	2 (2)	2 (2)	2 (2)	-	6 (6)
	Ekonomika	EKO	3	3	2	2	10
	Účetnictví	UCE	-	2	3	2	7
	Management a marketing	MNG	-	-	1	1	2
	Právo	PRV	-	-	-	2	2
3.	Profilující předměty		8 (4)	9 (2)	10 (2)	9 (3)	36 (11)
	CAD systémy	CAD	2 (2)	2 (2)		-	4 (4)
	Příprava a realizace staveb	PRS	-	3	4	4	11
	Pozemní stavitelství	POS	4	4	4	2	14
	Konstrukční cvičení	KOC			2 (2)	3 (3)	5 (5)
	Praxe	PRA	2 (2)				2 (2)
4.	Volitelné předměty					2	2
	Stavební provoz	STP	-	-	-	2	2
	Matematika seminář	MAS	-	-	-	2	2
	celkem		33	31	33	33	130

1. Ve 4. ročníku si žáci volí jeden volitelný předmět.
2. V závorkách je počet dělených hodin z celkového počtu.
3. Do disponibilních hodin jsou zařazeny následující předměty:

Volitelné předměty	2 hod.	60
Anglický jazyk	4 hod.	132
Německý jazyk	4 hod.	132
CAD systémy	2 hod.	68
Matematika	2 hod.	64
Profilující předměty:		
Příprava a realizace staveb	11 hod.	358
Pozemní stavitelství	14 hod.	456
Konstrukční cvičení	5 hod.	158
Praxe	2 hod.	68
Celkem	46 hod.	1496

Přehled využití týdnů v období září – červen školního roku

Činnost	Ročník			
	1.	2.	3.	4.
Vyučování podle rozpisu učiva	34	34	34	30
Lyžařský výcvik, sportovně-turistický kurz	1	-	1	-
Souvislá odborná praxe	-	2	2	-
Maturitní zkouška				2
Časová rezerva	5	4	3	5
Celkem	40	40	40	37

TABULKA SOULADU RVP A ŠVP

Vzdělávací okruh	RVP		ŠVP		
	Minimální počet vyučovacích hodin za studium		Předmět	Počet vyučovacích hodin za studium	
	Týdenních	Celkových		Týdenních	Celkových
Jazykové vzdělávání					
Český jazyk	5	160	Český jazyk a literatura	5	166
Cizí jazyk	16	512	Anglický jazyk	12/4	396
			Německý jazyk	12/4	396
Společenskovední vzdělání	5	160	Dějepis	2	68
			Občanská nauka	3	98
Přírodovědné vzdělávání	4	128	Základy přírodních věd	4	136
Matematické vzdělávání	10	320	Matematika	12/2	396
Estetické vzdělávání	5	160	Český jazyk a literatura	5	166
Vzdělávání pro zdraví	8	256	Tělesná výchova	8	264
			Lyžařský výcvik	X	X
			Sportovně-turistický kurz	X	X
Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích	4	128	Písemná a elektronická komunikace	2	204
			CAD systémy	4/2	
Ekonomika	9	288	Ekonomika	9	298
Účetnictví a daně	6	192	Účetnictví	6	196
Obchodní činnost	6	192	Management a marketing	2	64
			Právo	2	60
			Účetnictví	1	34
			ekonomika	1	34
Komunikace	6	192	Písemná a elektronická komunikace	4	136
			Český jazyk a literatura	2	64
Disponibilní hodiny	44	1408	Profilující předměty	32/12	1040/396
			Volitelné předměty	2	60
Celkem	128	4096		130	4288
Odborná praxe	4 týdny		Odborná praxe	4 týdny	
Kurzy	0 týdnů		Kurzy	0 – 2 týdny	

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání

Týdně hodin za studium: 12

Platnost: od 1. 9. 2022

Cíle vyučovacího předmětu

Obecným cílem předmětu je poskytnout žákům základy literárního vzdělání v oblasti vývoje literatury a jednotlivých kulturních epoch. Pomocí interpretace vybraných literárních děl se podílet na vytvoření hodnotové orientace žáků a rozvíjení jejich estetického citění. Dále pak pomocí znalosti základních literárněvědných pojmů vést žáky k porozumění struktuře, významu a funkci literárního díla. Neméně důležitým cílem je pak pěstovat u největší možné části žáků potřebu číst.

Cílem předmětu český jazyk a literatura je také poskytnutí základů jazykovědného vzdělání a prohloubení komunikačních dovedností žáků. V žácích je prohlubován kladný vztah k mateřskému jazyku a jsou jim poskytnuty efektivní metody ke zvládnutí veškerého učiva.

Výuka dále směřuje k tomu, aby jednotliví žáci uměli prezentovat své názory, uměli vhodně argumentovat a dokázali obhájit svá stanoviska. Cílem je také dostatečná orientace žáků v současném světě masmédií a dovednost získávat potřebné informace z různých zdrojů a schopnost tyto informace pak kriticky zhodnotit.

Předmět český jazyk a literatura vede žáky k vhodnému využívání jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, k vhodnému a srozumitelnému vyjadřování a kultivaci vlastního jazykového projevu a k uplatnění těchto jazykových znalostí v dalším vzdělávání.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci v předmětu český jazyk a literatura, který tvoří neoddelitelnou součást všeobecného vzdělávání, rozvíjeli své klíčové dovednosti a schopnosti, kterými by měli být vybaveni pro zvládnutí všech vyučovacích předmětů. Tento předmět výrazně ovlivňuje jejich začlenění do společnosti, jejich další profesní i osobní život.

Charakteristika učiva

Učivo je tvořeno dvěma základními složkami předmětu, jazykovou a literární, které se vzájemně prolínají. Jazykové vzdělávání prohlubuje znalost jazykového systému (gramatiky, základů rétoriky a komunikačních dovedností, stylistiky apod.), a tím jsou rozvíjeny komunikační schopnosti žáků. Předmět přispívá také ke zvyšování úrovně kultivovanosti psaného a mluveného jazykového projevu žáků. Literární složka pomáhá formovat estetické vnímání světa. Jejím základem je práce s texty (analýza, reprodukce a interpretace). Literární historie pak pojednává o tvorbě vybraných autorů jednotlivých epoch a sleduje jejich dílo ve všeobecných dobových souvislostech. Náplní předmětu jsou také základní pojmy literární teorie, které se žáci učí uplatňovat při práci s texty.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Při výuce předmětu český jazyk a literatura se nabízí velké množství metod a forem práce, které lze ve vyučovacích hodinách využít. Základem je výklad učitele a řízený

dialog. Dále se uplatňuje samostatná práce žáků (individuální i skupinová), samostatná domácí práce (např. příprava referátů) a v neposlední řadě také moderní formy vyučování jako je projektové vyučování a esteticky tvořivé aktivity. Podstatný je také rozbor a interpretace literárních textů a společná četba daných literárních textů.

Výuka předmětu probíhá jak v kmenových třídách, tak i v multimediálních učebnách vybavených moderní výpočetní technikou (počítače, videa, dataprojektor, interaktivní tabule). Součástí výuky jsou rovněž návštěvy vybraných divadelních a filmových představení, výchovných koncertů a kulturních institucí (např. knihovny). Žáci absolvují také četné exkurze (galerie apod.).

Hodnocení výsledků žáků

Vyučující předmětu český jazyk a literatura hodnotí obsahovou správnost i použití gramatických a stylistických prostředků v obou typech projevu – mluveném i psaném. V projevu písemném je dále hodnocena pravopisná správnost.

Průběžné hodnocení se provádí na základě kombinace zkoušení ústního a písemného. Formami zkoušení znalostí žáků, které přinesou podklady pro klasifikaci, jsou: individuální i frontální ústní zkoušení, přednes referátů, prezentace individuálních i skupinových prací, písemné testy a slohové práce a domácí úkoly. Žáci během daného roku školního roku píšou celkem 4 písemné práce (2 mluvnické a 2 slohové).

Při hodnocení hraje podstatnou roli také autoevaluace zkoušeného žáka i hodnocení z řad spolužáků, konečnou klasifikaci však určí učitel/učitelka.

Kritéria hodnocení jsou dána klíčovými kompetencemi a vnitřním řádem školy (hodnocení tedy vychází ze školního klasifikačního řádu).

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Komunikativní kompetence

Žák by měl umět formulovat a obhajovat své názory a postoje, formulovat myšlenky srozumitelně a souvisle, aktivně se účastnit diskuzí, rozebrat a interpretovat text. Měl by být schopen písemně zaznamenat podstatné myšlenky ústního a písemného projevu ostatních lidí a v neposlední řadě by se měl umět vyjadřovat v souladu se zásadami kulturního projevu.

Personální kompetence

Žák by měl být schopen efektivně se učit a pracovat, přijímat hodnocení svých spolužáků, přijímat rady i kritiku a umět na ně adekvátně reagovat. Měl by být schopen své dosažené výsledky vyhodnocovat.

Sociální kompetence

Žák by měl být schopen přijímat a odpovědně plnit zadané úkoly.

Řešení běžných pracovních i mimopracovních problémů

Žák by měl být schopen samostatně řešit běžné pracovní úkoly a problémy, měl by být schopen se rozhodnout, které prostředky a způsoby zvolí ke splnění uložených aktivit, měl by být schopen využívat dříve získané vědomosti a dovednosti a získávat informace z otevřených zdrojů, především z Internetu.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Občan v demokratické společnosti:

rozvoj funkční gramotnosti;
dovednost jednat s lidmi;
rozvoj schopnosti vyhledávat informace a dále s nimi pracovat;
orientace v masových médiích;
rozvoj a podpora komunikativních a personálních kompetencí.

Informační a komunikační technologie:

práce s internetem (vyhledávání potřebných dat a informací).

Člověk a životní prostředí:

efektivní práce s informacemi a jejich kritické hodnocení.

Člověk a svět práce:

vyhledávání a posuzování informací o profesních záležitostech;
komunikace s potenciálními zaměstnavateli;
verbální a neverbální komunikace při důležitých jednáních;
spoluutváření obrazu firmy na veřejnosti.

Mezipředmětové vztahy

Cizí jazyky
Dějepis
Občanská nauka
Písemná a elektronická komunikace
Odborné předměty

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – se orientuje v základních pojmech literární teorie; – rozezná jednotlivé literární figury v textu; – umělecký text na základě těchto pojmů správně interpretuje; – orientuje se v nejstarší starověké literatuře; – orientuje se v řecké mytologii; – seznámí se s nejvýznamnějšími postavami antiky; – zná vybrané biblické příběhy a orientuje se v hebrejském písemnictví; – vymezuje základní charakteristické prvky románského a gotického uměleckého slohu; – orientuje se v latinsky psané literatuře; – zhodnotí význam daného autora a jeho	Základní literární pojmy (úvod do literární vědy) Písemnictví starověku – vývoj písma; – sumersko-akkadská literatura; – hebrejská literatura; – antická literatura. Středověká literatura evropská – hrdinská epika (eposy). Písemnictví středověku na našem území

- díla v konkrétním historickém období; – porozumí vývoji kultury v historických a společenských souvislostech; – orientuje se v česky psané literatuře; – porozumí významu cyrilometodějské mise; – seznámí se s předhusitskou a husitskou literaturou; – definuje znaky evropské renesance; – rozumí humanitnímu chápání nové doby; – zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil; – charakterizuje typické rysy českého humanismu; – orientuje se v tvorbě česky i latinsky píšících autorů; – orientuje se v pololidové a kazatelské tvorbě; – interpretuje estetické hodnoty barokního umění; – porozumí základním hodnotám a znakům klasicismu a osvícenství; – objasní filozofické a umělecké postoje v osvícenství; – sleduje posun ve vývoji literárních žánrů a stylů; – charakterizuje na základě rozboru literárního díla typické znaky klasicistního divadla; – objasní základní rysy preromantismu; – analyzuje literární díla.	– vybraná nejstarší česká literatura; – literatura doby husitské. Renesance a humanismus – evropští autoři a jejich přínos literatuře (Itálie, Francie, Španělsko, Anglie). Český humanismus a baroko – vybraní česky a latinsky píšící humanističtí autoři; – lidová a pololidová barokní tvorba; – J. A. Komenský. Klasicismus, osvícenství, preromantismus
Žák: – poznává základní pojmy z oblasti jazykovědy; – pochopí vztah jazyka a řeči; – orientuje se v dělení indoevropských jazyků a zná postavení češtiny mezi jazyky slovanskými; – pochopí vztah mezi jazykovou právností a jazykovou kulturou; – je seznámen s instituty pečujícími o jazyk; – je seznámen s různou úrovní dorozumívání, je schopen rozlišit vhodné a nevhodné dorozumívání	Obecné poučení o jazyce – vztah jazyka a řeči; – charakteristika češtiny a její postavení mezi ostatními jazyky; – útvary národního jazyka; – institucionální péče o jazyk a úroveň dorozumívání. Jazyková kultura – kulturní instituce v ČR a v regionu; – kultura národností na našem území; – lidové umění; – ochrana a užívání kulturních hodnot; – funkce reklamy a propagačních prostředků a její vliv na životní styl;

v určité komunikační situaci; – orientuje se v nabídce kulturních institucí; – porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území; – popíše vhodné společenské chování v dané situaci; – vymezuje a definuje znalosti o těchto jazykovědných disciplínách; – zapamatuje si systémem českých samohlásek a souhlásek; – zná pravidla českého pravopisu; – systematicky využívá normativní příručky jazyka českého; – osvojí si pojmy týkající se slovní zásoby, jejího členění a obohacování; – získá schopnost poznat a pochopit vztahy mezi slovy.	– estetické a funkční normy při tvorbě a výrobě předmětů používaných v běžném životě. Zvuková stránka jazyka – spisovná výslovnost; – zvuková stránka věty a projevu. Grafická stránka jazyka – pravidla českého pravopisu a jejich opakování; Nauka o slovní zásobě – slovní zásoba, její členění a obohacování; – vztahy mezi slovy.
Žák: – aplikuje jednotlivé slohové postupy; – postihne rozdíl mezi slohovým postupem a útvarem; – vymezí prostěsdělovací styl; – rozpozná vybrané útvary tohoto stylu; – určí základní znaky a jazyk vypravování; – ovládá základní principy psaní jednotlivých útvarů; – porozumí základním pravidlům mezilidské komunikace; – vhodně užije jazykové prostředky v různých typech komunikace; – pracuje s odbornými publikacemi o českém jazyce a jednotlivými slovníky a gramatikami.	Nauka o slohu – jazykové styly; – slohové postupy; – slohové útvary; – slohotvorní činitelé; – funkční styly. Prostěsdělovací styl – charakteristika stylu; – vybrané útvary stylu; – formy komunikace. Mezilidská komunikace – druhy komunikace; – komunikace na trhu práce; – masová komunikace. Práce s informacemi – informační zdroje a instituce; – studium textu.

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – rozdělí jednotlivé etapy českého národního obrození; – rozumí ideálům a cílům národního obrození;	České národní obrození – výběr významných představitelů; – RKZ; – dějiny českého divadla.

- dovede zhodnotit přínos významných obrozenců a jejich děl; - na základě analýzy literárních děl určuje hlavní rysy romantismu; - analyzuje významná literární díla autorů světové prózy i poezie; - aplikuje vědomosti týkající se světové literatury 19. století na české kulturní prostředí; - specifikuje rysy domácí literatury; - uvede stěžejní autory světového realismu a jejich nejvýznamnější tvorbu; - vyvodí rozdíly mezi romantickými a realistickými díly; - vyvodí rozdíly mezi realistickými a naturalistickými díly. - na základě vědomostí porovná rozdíl mezi světovým a českým realismem; - rozlišuje základní proudy českého realismu; - analyzuje vybrané prozaické a dramatické texty předních autorů; - vymezí typické rysy konkrétních literárních žánrů (povídka, fejeton); - rozumí projevům tehdejšího kulturního života; - definuje charakter moderních uměleckých směrů tohoto období; - posoudí odlišný charakter moderního umění ve srovnání s tradičními hodnotami; - popíše základní díla světových autorů.	Evropský romantismus - vybraní autoři. Český romantismus - vybraní autoři. Světový realismus - vybraní autoři. Český realismus - historický realismus; - vesnická próza. Literatura 60. až 80. let 19. století - generace Májovců, Ruchovců a Lumírovců. Moderní umělecké směry 2. poloviny 19. století - symbolismus, impresionismus, dekadence; - prokletí básníci.
Žák: - určuje původ slov a aktivně se podílí na slovotvorném procesu; - rozpozná jednotlivé formanty a slovotvorný charakter jednotlivých prostředků; - formuluje ustálená pojmenování a dovede nové zkušenosti aplikovat v praxi; - postihne kategorie slov ohebných a neohebných; - ovládá základní principy systému	Slovotvorba - původ a příbuznost slov; - odvozování slov; - skládání a zkracování slov. Tvarosloví - slovní druhy;

skloňování a časování; – získané vědomosti úspěšně aplikuje v oblasti ortografie.	– mluvnické kategorie jmen; – mluvnické kategorie sloves; – neohebné slovní druhy.
Žák: – identifikuje funkce a základní charakteristiky popisného stylu; – dovede správně posoudit stylistickou vhodnost užitých jazykových prostředků; – umí rozlišit jednotlivé druhy popisu a tyto poznatky dokáže aplikovat v praxi; – postihne funkce a základní charakteristiky administrativního stylu; – určí a vytváří vybrané útvary administrativního stylu; – ovládá základní principy psaní jednotlivých útvarů tohoto stylu; – identifikuje funkce a základní charakteristiky publicistického stylu; – orientuje se v kompozici publicistického textu a dokáže posoudit stylistickou příslušnost užitých jazykových prostředků; – určí a vytváří vybrané útvary publicistického stylu.	Slohový postup popisný – popis prostý; – líčení; – popis pracovního postupu; – charakteristika. Funkční styl administrativní – rysy a druhy administrativních písemností formulářového typu i souvislého textu; – žádost, plná moc, životopis. Funkční styl publicistický – charakteristika funkčního stylu publicistického; – vybrané útvary funkčního stylu publicistického; – reklama a inzerce.

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vymezí nejvýznamnější autory a díla moderně pojaté literatury tohoto období; – pojmenuje významné představitele české literatury na přelomu 19. a 20. století a jejich základní literární díla; – posoudí vývoj literatury v historických souvislostech; – pojmenuje přední představitele světové literatury 1. pol. 20. století; – zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů; – rozumí propojení jednotlivých národních literatur; – definuje znaky jednotlivých směrů; – zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů;	Česká moderna – vybraní autoři. Generace buřičů – anarchističtí buřiči. Literatura 1. poloviny 20. století – americká literatura; – anglická literatura; – německá literatura; – francouzská literatura; – ruská literatura; – pražská německá literatura. Avantgardní umělecké směry 1. poloviny 20. století – futurismus, kubismus, dadaismus a

– porozumí propojení tvorby s výtvarnou oblastí umění; – charakterizuje jednotlivé umělecké směry a proudy české literatury tohoto období; – popíše základní díla a charakteristické rysy tvorby vybraných představitelů meziválečného období české literatury; – definuje tvorbu předních osobností divadla tohoto období; – charakterizuje znaky typické pro jejich divadelní tvorbu.	surrealismus a expresionismus. Česká meziválečná próza a poezie – próza (vybraní představitelé); – poezie (vybraní představitelé). České divadlo 1. poloviny 20. století – Osvobozené divadlo; – Divadlo D34.
Žák: – interpretuje významy frazémů, obohacuje si slovní zásobu; – orientuje se ve výstavbě textu; – ovládá principy výstavby textu a dokáže je aplikovat v praxi; – uplatňuje tyto znalosti ve vlastním vyjadřování.	Frazeologie – frazeologie a její užití. Skladba – skladební vztahy; – větné členy základní a rozvíjející; – větné ekvivalenty, věty jednoduché; – zvláštnosti a nepravidelnosti ve větném členění; – stavba souvětí; – členící znaménka a jejich užívání.
Žák: – dodržuje principy správné komunikace před publikem; – sestaví správně projev; – rozpozná správné a vhodné užití jazykových výrazů; – správně připraví projev z hlediska stylistiky; – rozpozná odborný styl na základě znalosti jeho charakteristických rysů; – posoudí kompozici odborného textu a užití odpovídajících jazykových prostředků; – vytvoří jednotlivé útvary odborného stylu; – formuluje svůj projev jasně, srozumitelně a věcně správně.	Funkční styl řečnický – charakteristika funkčního stylu řečnického; – vybrané útvary funkčního stylu řečnického; – příprava a realizace řečnického vystoupení. Funkční styl odborný – charakteristika funkčního stylu odborného; – vybrané útvary funkčního stylu odborného.

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – pojmenuje hlavní představitele světové prózy a jejich nejvýznamnější díla;	Světová literatura 2. poloviny 20. století – vybrané literární směry a jejich

– vymezí představitele světového dramatu a jejich díla; – charakterizuje literární vývoj od poválečného období až po současnost; – charakterizuje tvorbu a život vybraných autorů; – interpretuje jejich díla; – pojmenuje stěžejní představitele tvorby s válečnou tematikou; – interpretuje daná díla; – orientuje se v základní české tvorbě; – rozezná literární brak od kvalitní literatury.	představitelé. Česká próza, poezie, divadlo a film 2. poloviny 20. století – vybrané literární směry a jejich představitelé. Válka v české i světové literatuře – obraz války v české literatuře; – obraz války ve světové literatuře. Současná česká literární tvorba – současní čeští autoři.
Žák: – objasní historický vývoj spisovné češtiny na území českého státu od 10. století do současnosti; – posoudí současný stav českého jazyka jako důsledek historického vývoje; – definuje postavení češtiny v rámci indoevropských jazyků; – integruje poznatky z české literatury, dějepisu a českého jazyka; – aplikuje teoretické poznatky ve své komunikační praxi při recepci různých druhů textů; – sestaví a stylizuje přiměřený projev.	Vývoj jazyka – historický vývoj češtiny; – historický vývoj pravopisu; – vývojové tendence v současné češtině. Jazyková a stylizační cvičení
Žák: – porozumí literárním figurám a tropům; – vyjádří přímou, nepřímou a polopřímou řeč postav.	Funkční styl umělecký – charakteristika funkčního stylu uměleckého; – vybrané útvary funkčního stylu uměleckého.

ANGLICKÝ JAZYK

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 12

Cíle vyučovacího předmětu

Výuka cizích jazyků je významnou součástí všeobecného vzdělávání žáků. Rozšiřuje a prohlubuje jejich komunikativní kompetenci a celkový kulturní rozhled a zároveň vytváří základ pro jejich další jazykové i profesní zdokonalování.

Cílem osvojení anglického jazyka je postupné zvládnutí mluveného a psaného projevu a vytváření kompletní komunikativní kompetence. Aktivní znalost anglického jazyka je v současné době nezbytná jak z hlediska globálního, neboť přispívá k účinnější mezinárodní komunikaci, tak i pro osobní potřebu žáka, protože usnadňuje přístup k informacím a k intenzivnějším osobním kontaktům, čímž umožňuje vyšší mobilitu žáka a lepší uplatnění na trhu práce.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci porozuměli hlavním myšlenkám textů, týkajících se jak konkrétních, tak abstraktních témat. Dále rozvíjí schopnosti účastnit se rozhovoru plynule a spontánně, psát srozumitelné texty na širokou škálu témat a vysvětlit své názorové stanovisko k určitému problému. Proto je kladen důraz na motivaci žáka a jeho zájem o rozvoj řečových dovedností a komunikaci v angličtině v různých situacích každodenního osobního nebo pracovního života, v projevech mluvených i psaných na všeobecná i odborná témata. Dále je rozvíjen zájem žáka efektivně pracovat s cizojazyčným textem, včetně odborného. Důraz je dále kladen na probuzení zájmu žáka o získání informací o světě, zvláště pak o anglicky hovořící země, a to i prostřednictvím digitálních technologií. Nedílnou součástí je možnost pracovat s informacemi a zdroji informací v anglickém jazyce např. internetem, slovníky, cizojazyčnými příručkami atd. Dále je kladen důraz, aby získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívali ke komunikaci a svému dalšímu vzdělávání.

Výuka také směřuje k tomu, aby žáci dovedli chápat a respektovat tradice, zvyky a odlišné kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí, projevovat se v souladu se zásadami demokracie.

Charakteristika učiva

Předmět anglický jazyk je vyučován po celou dobu studia v 1. - 4. ročníku.

Učivo předmětu anglický jazyk je strukturováno do těchto vzájemně se doplňujících a propojených oblastí:

- řečové dovednosti: receptivní (poslech a čtení s porozuměním) a produktivní (ústní vyjadřování a písemné zpracování textu);
- jazykové prostředky (lingvistické kompetence): výslovnost (zvukové prostředky jazyka), gramatika (větná skladba a tvarosloví), pravopis a grafická podoba jazyka, slovní zásoba (produktivní a receptivní, odborná);
- tematické okruhy, komunikační situace (běžné situace každodenního života spojené se získáváním a předáváním informací) a jazykové funkce (vyjadřování řečové etikety, emocí, psychických stavů, různých stylů atd.);
- realie.

Vzhledem k zaměření oboru vzdělávání jsou některé tematické okruhy, komunikační situace a slovní zásoba směřovány odborně na oblast stavebnictví a architektury. Stěžejní část učiva tvoří řečové dovednosti, kdy je důraz kladen na čtení s porozuměním a praktické komunikativní využití jazyka k zaujímání, vyjadřování a zdůvodňování stanovisek a názorů žáků, zvyšování sebejistoty žáků v běžné komunikaci v anglickém jazyce, dále tematická slovní zásoba a okruhy se zřetelem na studovaný obor. Hloubka probíraného učiva je variabilní, ovlivňují ji možnosti, vstupní dovednosti a vědomosti žáků. Ideálním cílem je dosažení úrovně B1+ až B2 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Vzdělávání v cizím jazyce navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních kompetencí A2 Společného evropského referenčního rámce získanou na ZŠ, vede žáky k prohlubování komunikačních kompetencí získaných na ZŠ (znalosti lingvistické, sociolingvistické, pragmatické) a směřuje k osvojení takové úrovně komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá stupnici B1+ popř. B2 Společného evropského referenčního rámce. V září žáci 1. ročníku píší vstupní test pro absolventy základních škol.

Výuka, metody a přístup vyučujícího jsou voleny tak, aby byly pro žáky zajímavé, stimulující a motivující a u žáka převládaly pozitivní emoce. Výuka často probíhá v jazykové učebně speciálně vybavené pro tento účel (mapy, plakáty, video, CD přehrávač, dataprojektor, vizualizér), případně i v počítačových učebnách pro práci s multimediálními výukovými programy a internetem, většinou v jednogodinových výukových jednotkách. Úvodní formou výuky je frontální výklad a dialog třídy s vyučujícím, jehož role je nezastupitelná. Jádrem výuky spočívá v samostatné práci žáků, jednotlivě, ve dvojicích či skupinách, a to na základě myšlenkově podnětných textů, poslechů, cvičení a předchozích diskusí. Dále se využívá prezentace, prvků problémového vyučování, drilové výuky, samostudia a individuální výuky (s nadanými žáky, žáky méně pokročilými, nebo žáky se SPU). Výuka probíhá na základě učebnice Chill out 2 a 3, nakladatelství Klett, dále se dle potřeby využívá ukázkových testů státní části maturitní zkoušky, mono - a bilingvních slovníků (i elektronických), multimediálních výukových programů a internetu, filmů, novin, časopisů a map. Odborná angličtina je vyučována na základě dostupných materiálů věnovaných danému tématu.

Žáci se účastní jazykových soutěží a olympiád. K rozšíření výuky a prohloubení znalostí a dovedností v oblasti jazykového vzdělávání může škola pro žáky organizovat školní zájezdy do zahraničí.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáků vychází ze školního klasifikačního řádu.

Významnější písemné práce jsou 4 za školní rok (resp. 2 za pololetí), např. 2 slohové písemné práce a 2 testy. Součástí testu může být i poslechová část. Tyto čtyři písemné práce jsou považovány za klíčové. Všechny jsou hodnoceny známkami v rozsahu od 1 do 5.

Hodnocení práce a znalostí žáků se provádí průběžně. Doporučené metody hodnocení žákovských výkonů jsou ústní zkoušení, dílčí písemné zkoušení,

souhrnné písemné zkoušení, didaktický test, slohová práce, poslechový test. Do hodnocení je zahrnuto i vypracování domácích úkolů, přístup žáka k vyučování, plnění povinností a práce na hodině.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Občanské kompetence

Žák prostřednictvím studia anglického jazyka:

- jedná odpovědně, samostatně, aktivně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném;
- jedná v souladu s morálními principy, přispívá k uplatňování zásad demokracie;
- uvědomuje si vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupuje s tolerancí k identitě druhých lidí;
- chápe význam životního prostředí pro člověka a jedná v duchu udržitelného rozvoje;
- je hrdý na tradice a hodnoty svého národa, chápe jeho minulost a současnost v evropském a světovém kontextu;
- umí myslet kriticky – dokáže zkoumat věrohodnost informací, tvoří si vlastní úsudek a je schopen o něm diskutovat s jinými lidmi.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně pracovat s informacemi

Žák prostřednictvím studia anglického jazyka:

- pracuje s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;
- komunikuje elektronickou poštou a využívá další prostředky online a offline komunikace;
- získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak z internetu.

Komunikativní kompetence

Žák je veden k tomu, aby byl schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci a vhodně se prezentovat v souladu s pravidly daného kulturního prostředí;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- aktivně se účastnit diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, respektovat názory druhých;
- písemně zaznamenávat podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí;
- zpracovávat přiměřeně náročné texty na běžná i odborná témata.

Kompetence personální a sociální

Žák by měl být připraven:

- efektivně se učit a pracovat, využívat ke svému učení zkušenosti jiných lidí, učit se na základě zprostředkovaných zkušeností;
- sebekriticky vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok, přijímat radu a kritiku;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností a zájmové a pracovní orientace;
- dále se vzdělávat.

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- pracovat v týmu;

- nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k jiným lidem a kulturám.

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah ke vzdělávání a učení se, a to nejen anglickému jazyku;
- ovládat různé techniky učení, vytvořit si vhodný studijní režim a podmínky;
- umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace a být takzvaně čtenářsky gramotný;
- umět s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov) a dokázat si zpracovat poznámky;
- využívat ke svému učení různé zdroje informací, posuzovat je a vyhodnocovat.

Kompetence k pracovnímu uplatnění

Žák je veden k tomu, aby:

- znal alternativy uplatnění jazykového vzdělání na trhu práce a požadavky zaměstnavatelů na jazykovou gramotnost;
- dokázal se písemně i verbálně seberealizovat při vstupu na trh práce.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat**Občan v demokratické společnosti**

Vzájemný vztah mezi žáky samotnými a mezi žáky a vyučujícími významně přispívá k vědomí, že žáci jsou plnoprávními členy naší demokratické společnosti. V anglickém jazyce, stejně jako v mateřském, se žáci mohou vyjadřovat ke všem společensky významným tématům. Možnost diskuse na dané téma pomáhá rozvíjet a formovat osobnost žáka. Žáci jsou vedeni k tomu, aby dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení.

Člověk a životní prostředí

Žák je veden k tomu, aby poznával svět a učil se mu rozumět, chápal význam strategie udržitelného rozvoje, chápal a respektoval nutnost ekologického chování v souvislosti s lidským zdravím.

Člověk a svět práce

Neméně významná je i nepřímá příprava žáků na budoucí povolání a jejich seznámení se světem práce prostřednictvím sestavení žádostí o práci, sestavování životopisu a dalších činností nezbytných pro zapojení žáků do pracovního procesu.

Informační a komunikační technologie

Žáci jsou schopni využívat elektronické slovníky a orientují se na internetu, kde dokáží nalézt potřebné informace i na anglických vyhledávačích. Žáci používají základní vybavení počítače a programové vybavení.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura

Písemná a elektronická komunikace

Dějepis

Občanská nauka

Odborné předměty

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – napíše seznam potravin, které je třeba nakoupit; – dohodne se na věcech, které bude kupovat, zdůvodní nákup; – vyjádří množství různých potravin; – zeptá se na potřebné množství; – popíše postup přípravy oblíbeného jídla.	Gramatika: – počítatelná a nepočítatelná podstatná jména; – vyjadřování množství; – not enough x too; – some x any. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – food and meals; – Czech and British cuisine; – shopping.
Žák: – pojmenuje různé druhy sportů; – popíše vybrané sporty; – hovoří o sportech tradičních i neobvyklých; – zeptá se ostatních, jaké sporty dělali a dělají; – ptá se ostatních na jejich zkušenosti; – vyjádří, co sám nebo ostatní do té doby zažili; – vyjádří způsob, jakým děj probíhá.	Gramatika: – předpřítomný čas a jeho tvorba; – příslovce způsobu. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – sport and games; – famous sportsmen and sportswomen; – lesson of physical education.
Žák: – popíše svůj životní styl; – vypráví o životním stylu ostatních lidí; – popíše, co vidí na fotografii; – shrne informace z článku; – porozumí hlavním bodům v člancích; – napíše článek do časopisu.	Gramatika: – vedlejší věty vztahné; – nepřímá otázka. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – lifestyle; – problems of today.

Žák: – naplánuje výlet; – navrhne něco někomu; – připraví program pro turisty; – diskutuje s ostatními o různých návrzích; – napíše článek o svém městě, regionu;	Gramatika: – modální slovesa can, could, might, must, should; – tázací dovětky.
--	---

– popíše významná místa v České republice; – zná základní údaje o Praze a popíše ji; – doporučí zajímavá místa na výlety v České republice.	Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – travelling and transport; – architectural styles; – The Czech Republic; – Prague and Czech cities.
Žák: – pojmenuje jednotlivé části těla; – pojmenuje běžné nemoci a jejich příznaky; – popíše léčbu jednotlivých nemocí; – porovná medicínu dříve a nyní; – pochopí hlavní myšlenku textu; – vypráví smyšlené příběhy na základě obrázků; – shrne stručné příběhy.	Gramatika: – podmínkové věty; – stupňování příslovčí. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – health.

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – porovná minulost s přítomností; – vypráví o ohrožených druzích zvířat; – opraví chybná tvrzení; – odpoví na inzerát; přesvědčí ostatní o svém názoru; – odhadne obsah rozhovor a porovná skutečný příběh s vlastním očekáváním; – navrhne zajímavý program pro veřejnost; – porovná informace u různých zdrojů.	Gramatika: – trpný rod; – frázová slovesa. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – environment.
Žák: – podá svědectví; – popíše, co se stalo; – popíše, co dělal v minulosti; – vypráví o emocích, které prožíval; – popíše činnosti, které byly prováděny v minulosti; – vyjádří svůj názor na různé typy trestných činů; – dokončí / upraví konec příběhu; – porovná obrázky a najde společné rysy, řekne, v čem se obrázky liší – popíše základní informace z grafu nebo statistiky.	Gramatika: – minulý čas průběhový; – složeniny se some, any, every, no; – vyjádření množství – a few, a little. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – crime; – bullying.
Žák: – zjistí program kina, divadla; – pozve někoho do kina, divadla;	Gramatika:

- objedná si vstupenky na různé kulturní události; - zjistí informace týkající se filmu či divadelní hry; - charakterizuje hlavní postavu nebo postavy; - zhodnotí nový film, divadelní hru; - podá informace o programu kina, divadla; - doporučí nový film.	- vazba used to; - porovnání minulého času prostého a předpřítomného času prostého. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - culture; - free time.
Žák: - pojmenuje náradí a věci potřebné k opravě; - stručně popíše rozsah oprav; - vysvětlí, co a proč je třeba opravit; - dohodne se na nutnosti oprav rozbitých věcí; - popíše základní stavební nástroje, stroje a stavební materiály; - vypráví o výletě; - identifikuje přesně znění toho, co slyší; - zdůrazní, komu věci patří; - zdůrazní, jak dlouho už něco trvá.	Gramatika: - předpřítomný průběhový čas; - předpřítomný průběhový a předpřítomný prostý čas; - přivlastňovací zájmena samostatně stojící. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - breakdown and recovery; - building and construction.
Žák: - naplánuje prázdninové aktivity; - diskutuje o návrzích, jak a kde strávit prázdniny; - ústně vyjádří, jak rozdělit úkoly při přípravě na prázdniny; - ústně vyjádří, jaké činnosti při přípravě na prázdniny byly splněny; - vyjádří svou nespokojenost; - sestaví stížnost; - správně formuluje písemnou stížnost; - zná základní geografické údaje, hlavní města, nejvýznamnější památky, nejnavštěvovanější města, místa, oblasti; - zná základní údaje o Londýnu a popíše ho.	Gramatika: - vyjádření budoucnosti will x going to; - průběhový čas přítomný pro vyjádření budoucnosti. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - travelling, transport; - English speaking countries; - London.

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - charakterizuje sebe; - charakterizuje známou osobu, člena rodiny, partnera; - mluví o tom, jaké vlastnosti jsou pro	Gramatika: - záporné předpony přídavných jmen; - vyjadřování intenzity přídavných jmen; - pořadí přídavných jmen ve větě.

něho důležité a odůvodní svou volbu; - popíše ideálního partnera; - popíše, jakým způsobem se charakterové vlastnosti projevují; - zvolí správnou strategii pro multiple - choice cvičení.	Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - my friend; - my family.
Žák: - domluví se na obsahu projektu a naplánuje ho; - poradí někomu s oblékáním; - popíše, jak na něj lidé působí; - pojmenuje základní stavební materiály, procesy a technologie; - předá informace z přečtených textů; - shrne informace z přečtených textů; - zvolí správnou strategii u dichotomických úloh.	Gramatika: - holý infinitiv se slovesy smyslového vnímání let a make, had better, would rather, would sooner, why not; - modální slovesa. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - shopping and lifestyle; - building and construction - construction materials, construction procedure.
Žák: - analyzuje a vyhodnocuje statistické údaje; - mluví o předsudcích a zaujme k nim stanovisko; - mluví o vývoji svých zájmů; - porovná činnosti a preference různých lidí; - porovná informace z textu s informacemi poskytnutými ústní formou; - pozná hlavní myšlenky textů; - pozná stereotypy a předsudky; - zvolí správnou strategii u otevřených úloh.	Gramatika: - either, neither, both, so, such. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - everyday life; - free time; - entertainment.
Žák: - porovná informace z různých typů textů; - prezentuje téma chronologicky; - prezentuje zajímavé téma tak, aby zaujal posluchače; - převypráví příběh pomocí klíčových slov; - spojí myšlenky pomocí různých prostředků textové návaznosti; - určí hlavní myšlenku textu; - vypráví o událostech v dřívější minulosti; - zvolí správnou strategii u přiřazovacích úloh.	Gramatika: - předminulý čas. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - heroes of today; - civic duty.

Žák: – odůvodní rozhodnutí a názory; – porovná informace z různých typů ústních a písemných zdrojů; – přeje si, aby věci byli jinak, než jsou; – předá informace z „druhé ruky“; – zahájí a udrží rozhovor; – zvolí správnou strategii pro interaktivní subtesty ústní zkoušky.	Gramatika: – nepřímá řeč; – práci věty. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – relationships; – dating; – my partner.
---	---

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – čerpá argumenty z textů a porovná je s vlastními argumenty; – identifikuje topic sentence v odstavci; – mluví o významu techniky pro sebe a své blízké; – popíše dům; – pojmenuje druhy domů a staveb; – popíše staveniště, části stavby; – podá vlastní definice na základě zkušeností; – podílí se na diskusích a vnese do nich nové impulzy; – porovná vlastní definice s oficiálním zněním definic; – uchopí hlavní myšlenky textů a přiřadí je správných výchozím textům; – zvolí správné strategie pro ústní zkoušku – popis a porovnání obrázků.	Gramatika: – budoucí čas průběhový; – budoucí čas pomocí be (about) to + infinitiv; – vedlejší věty časové (when, after, before, until, as soon as). Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – housing and living; – modern technologies; – building and construction - construction site, parts of construction.
Žák: – popíše školu; – popíše průběh svého vzdělávání na střední škole včetně školních akcí; – aktivně se zúčastní „přijímacího pohovoru“ (role play); – pojmenuje zaměstnání a typické pracovní nástroje; – popíše organizační schéma realizace stavby; – napíše motivační dopis; – napíše životopis; – ústně vyjádří, jak by reagoval na místě druhých; – zvolí správné strategie pro ústní zkoušku – samostatný ústní projev.	Gramatika: – druhý kondicionál. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: – my school; – work and jobs; – future career; – building site organizational chart.

Žák: - analyzuje reklamu z jazykového a obsahového hlediska; - definuje pravidla na základě společné diskuse; - popíše reklamy, které ho osloví a odůvodní ty, které se mu nelíbí; - porovná informace z textu s výsledky diskuse; - přiřadí tvrzení k diskusím; - rozlišuje typy reklam a vyjádří se k jejich výhodám a nevýhodám; - vyjádří, jakým způsobem reklama ovlivňuje chování zákazníků; - zvolí správnou strategii pro subtest s výběrem možností; - zvolí správnou výstavbu odstavce.	Gramatika: - tvorba přídavných jmen; - frázová slovesa. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - marketing; - advertisements.
Žák: - mluví o svých pocitech, když mu někdo klade nepříjemné otázky; - mluví o tom, jak vnímá otázky, které mu někdo klade; - napíše článek na základě informací z různých textů; - poradí lidem, kteří se přestěhovali do neznámého prostředí; - popíše region v kterém bydlí; - zná základní údaje o Kadani, popíše ji; - porovná informace z různých částí textu; - přiřazuje čísla ke grafům; - přiřazuje tvrzení různých lidí k výchozím textům; - zvolí správnou strategii pro subtest word formation.	Gramatika: - slovesné konstrukce – sloveso, předmět a infinitiv s to; - zvrtná zájmena; - přivlastňovací konstrukce s pomocí of. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - life in the Czech Republic; - my region, Kadaň; - immigration.
Žák: - čerpá informace z vyslechnutého textu; - mluví o národních a mezinárodních festivalech; - popíše vybrané svátky a tradice své země a anglicky hovořících zemí; - mluví o tom, jak pověry ovlivňují národní tradice a osobní život; - předá informace z textu na základě poznámek; - napíše komentáře k příběhu; - zvolí správnou strategii pro přiřazovací subtesty.	Gramatika: - minulý čas pomocí would; - slovesné konstrukce s gerundiem a infinitivem. Komunikační situace, tematické okruhy a odpovídající slovní zásoba: - customs and traditions; - celebrations.

NĚMECKÝ JAZYK

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání

Týdně hodin za studium: 12 (12)

Platnost: od 1. 9. 2022

Cíle vyučovacího předmětu

Vzdělávání v německém jazyce se podílí na přípravě žáků na život v multikulturní společnosti, neboť vede žáky k získávání jak obecných, tak i komunikativních kompetencí, k dorozumění v situacích každodenního osobního i pracovního života. Přípravuje žáky k efektivní účasti v komunikaci včetně přístupu k informačním zdrojům, rozšiřuje jejich znalosti o světě. Přispívá k formování osobnosti žáků, učí je toleranci k hodnotám jiných národů, rozvíjí jejich schopnost učit se po celý život.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

- chápali a respektovali tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí;
- se projevovali ve vztahu k představitelům jiných kultur v souladu se zásadami demokracie;
- ve vztahu k jiným lidem se oprostili od předsudků, intolerance, etnické, náboženské a jiné nesnášenlivosti;
- si uvědomili vlastní kulturní, národní a osobní identitu a přistupovali s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímali se aktivně o politické a společenské dění u nás i ve světě;
- získávali informace o světě, o zemích studovaného jazyka i prostřednictvím digitálních technologií;
- podporovali hodnoty evropské kultury a měli k nim vytvořen pozitivní vztah.

Charakteristika učiva

Výuka německého jazyka směřuje k úrovni B1 SERR.

Obsahem výuky je systematické rozvíjení:

- řečových dovedností - tj. poslechu a čtení s porozuměním, ústního a písemného projevu;
- jazykových prostředků - tj. výslovnosti, slovní zásoby, nejběžnější frazeologie, gramatiky, pravopisu.

Výuka učí komunikovat v německém jazyce v běžných životních situacích. Výuka německého jazyka rozšiřuje poznatky žáků o německy mluvících zemích.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Výuka německého jazyka využívá učebnic d.leicht. Probíhá v odborné jazykové učebně (každá skupina minimálně 1 vyučovací hodinu týdně) vybavené DVD přehrávačem, počítačem s přístupem na internet, televizí a dataprojektorem. K dispozici jsou slovníky, časopisy, nástěnné mapy, tematické plakáty a obrazy, tematická a výuková DVD. Pod vedením učitele jsou prezentovány různé metody výuky např. výklad, popis, rozhovor, hra rolí, diskuze ap. Žáci si osvojují různé techniky čtení a poslechu cizojazyčného textu. Je využívána jak forma hromadného vyučování, tak práce v různých velikých skupinách či samostudium. Důraz je kladen i na domácí přípravu. Žáci se mohou účastnit soutěží v německém jazyce. K rozšíření

výuky a prohloubení znalostí a dovedností v oblasti jazykového vzdělávání může škola pro žáky organizovat školní zájezdy do zahraničí.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení bude kladen důraz na:

- čtení a poslech s porozuměním;
- písemné nebo ústní sdělení vlastních myšlenek, názorů, pocitů, obsahu nebo informace vyslechnuté či přečtené;
- přednes jednoduchého monologu;
- reakce na otázky;
- výslovnost;
- používání vhodné slovní zásoby;
- dodržování pravopisných a gramatických norem;
- to, zda se žák vyjádří na odpovídající úrovni k probíraným tématům;
- znalosti základních informací o německy mluvících zemích.

Žáci všech ročníků píší dvakrát ročně pololetní (kontrolní) práci ověřující gramatiku, poslech a čtení s porozuměním či souvislý písemný projev (popř. jejich kombinaci). Po ukončení každé lekce žáci píší závěrečný gramatický test. Průběžně se hodnotí práce žáků každou vyučovací hodinu (ústní projev, schopnost reagovat v jazyce, domácí práce apod.) Při pololetní klasifikaci bude zohledněn celkový přístup žáka k vyučování a k plnění povinností.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

- různé techniky čtení s porozuměním;
- poslech s porozuměním;
- využívání různých informačních zdrojů např. internet, časopisy, slovníky.

Komunikativní kompetence

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených a psaných, vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskuzí, formulovat své názory;
- zaznamenat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění, být motivován k prohlubování jazykových znalostí;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí a pro pracovní uplatnění.

Sociální a personální kompetence

- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské a světové kultury a mít k nim pozitivní vztah.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnosti morálního úsudku;
- dovedli jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, diskutovat.

Člověk a svět práce

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- si uvědomili význam vzdělání a celoživotního učení pro život;
- se naučili písemně i verbálně se prezentovat při jednáních s potenciálními zaměstnavateli.

Informační a komunikační technologie

Žáci jsou vedeni, aby:

- využívali při studiu digitální technologie;
- využívali on-line učebnic a testů pro domácí samostudium.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura

Písemná a elektronická komunikace

Dějepis

Občanská nauka

Odborné předměty

Ročník: 1.

Žák:

- rozumí přiměřeným souvislým projevům rodilých mluvčích pronášených ve standardním hovorovém tempu, nalezne hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace při poslechu, rozumí školním a pracovním pokynům;
- čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, uplatňuje různé techniky čtení textu;
- sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté či přečtené, vypráví o sobě a o druhých v rozsahu probíraných témat, pronese jednoduše formulovaný monolog;
- zaznamenává písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisů, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis, přeloží text;
- vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti;
- aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických celků;
- ovládá příslušné gramatické struktury;
- dodržuje základní pravopisné normy;
- vyjadřuje se písemně i ústně k daným tematickým okruhům, domluví se v běžných situacích, získá a poskytne informace.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – si uvědomí slova pocházející z němčiny; – si uvědomí slova podobná s němčinou; – porozumí internacionalismům, – vyhláskuje slovo; – porozumí základním pokynům v knize; – se seznámí se základními pravidly německého pravopisu; – se seznámí s vybranými městy/pamětihodnostmi/zvyklostmi/o sobnostmi německy mluvících zemí.	Gramatické a jazykové jevy: – základní pravidla německého pravopisu (velké písmeno u podstatných jmen, odlišnost rodů u podstatných jmen). Slovní zásoba: – internacionalismy; – abeceda; – hláskování; – německá křestní jména a příjmení; – základní pravidla výslovnosti. Komunikační situace a tematické okruhy: – „Deutsche Wörter“; – vybrané osobnosti / města/, pamětihodnosti /zvyklosti z německy mluvícího prostředí.
Žák: – pozdraví a rozloučí se; – se představí, uvede, kde bydlí a odkud pochází; – představí své přátele; – se zeptá na adresu a uvede svoji; – se zeptá na věk a uvede svůj; – položí základní otázku; – reaguje na otázku; – počítá do 20; – vyjádří, jakými jazyky mluví, a zeptá se na totéž; – použije osobní zájmena v 1. pádě; – rozlišuje vykání a tykání; – tvoří jednoduché věty; – naváže jednoduchý seznamovací rozhovor; – se seznámí s evropskou měnou; – se seznámí s názvy evropských zemí a jejich jazyky v němčině.	Gramatické a jazykové jevy: – osobní zájmena v 1. pádě; – vykání x tykání; – přítomný čas pravidelných sloves; – přítomný čas slovesa sein; – přítomný čas slovesa sprechen; – pořádek slov ve větě oznamovací a tázací. Slovní zásoba: – seznamování; – číslovky; – země; – cizí jazyky. Komunikační situace a tematické okruhy: – první kontakty, seznamovací rozhovor; – evropská měna – Euro; – písemný útvar – vizitka.
Žák: – uvede, jaká má zvířátka, a zeptá se kamarádů; – ukáže zvíře a jednoduše ho okomentuje; – představí svoji rodinu, zjednodušeně	Gramatické a jazykové jevy: – přítomný čas slovesa haben; – přítomný čas sloves končících v kmeni na -t, -d; – člen neurčitý v 1. a 4. pádě;

vypráví rodokmen své rodiny; - vytvoří prezentaci o své rodině; - vyjádří, čím je to; - vyjádří, co kdo dělá v různých osobách; - počítá do 100; - se zeptá na cenu a uvede cenu výrobku; - porozumí vybraným citoslovcím; - se seznámí s vybranými hovorovými obraty; - se seznámí s cenou výrobků v německy mluvících zemích.	- přivlastňovací zájmena v 1. pádě; - otázky doplňovací a zjišťovací. Slovní zásoba: - zvířata; - rodina; - běžné činnosti; - číslovky do 100. Komunikační situace a tematické okruhy: - zvířata; - rodinné vztahy; - každodenní činnosti; - vzájemná komunikace; - písemný útvar – Steckbrief; - v obchodě.
Žák: - uvede své volnočasové aktivity; - se zeptá kamarádů na jejich koníčky; - vyjádří, že něco ne/ dělá rád; - pojmenuje běžné předměty; - vyjádří, jak se mu daří; - se zeptá kamarádů, jak se mají; - se zeptá kamarádů, jestli mají čas; - domluví místo setkání; - potvrdí/odmítne schůzku; - vyjádří, jak často se věnuje určité činnosti; - se seznámí s běžnými zvyklostmi v německy mluvících zemích – např. otvírací doba obchodů.	Gramatické a jazykové jevy: - přítomný čas nepravidelných sloves; - zápor u slovesa a příslovce; - zápor u podstatných jmen; - zápor nie, nichts; - nepřímý pořádek ve větě oznamovací. Slovní zásoba: - volnočasové aktivity; - setkání s kamarády; - výlet a ostatní víkendové záliby. Komunikační situace a tematické okruhy: - domluvení schůzky; - volnočasové činnosti; - písemný útvar – e-mailová komunikace; - písemný útvar – chat, blog.
Žák: - pojmenuje běžné potraviny a nápoje; - uvede, jaké jsou některé pokrmy; - se zeptá a uvede, kolik to stojí; - uvede množství; - si objedná jídlo a pití v restauraci; - se orientuje v jídelním lístku; - vyjádří, co rád jí a co mu nechutná; - zjednodušeně uvede své stravovací návyky; - vyjádří a zeptá se na názor; - se seznámí s některými stravovacími	Gramatické a jazykové jevy: - člen určitý v 1. a 4. pádě; - vazba ich finde + 4. pád; - sloveso mögen; - vazba ich möchte; - spojky und, aber, oder. Slovní zásoba: - potraviny, nápoje; - množství; - jídelní lístek; - objednávání v restauraci

návyky v německy mluvících zemích.	– nakupování. Komunikační situace a tematické okruhy: – rozhovor v obchodě; – rozhovor v restauraci; – stravovací návyky; – písemný útvar – nákupní seznam; – písemný útvar – jídelní lístek/menu.
Žák: – vyjádří, ve kterém ročním období a měsíci se co odehrává; – představí a popíše svoji školu; – se zeptá na názor a uvede svůj; – vyjádří, jaký je den v týdnu; – se zeptá a odpoví, kolik je hodin; – navrhne čas setkání; – popíše svůj rozvrh; – uvede svůj plán dne; – pojmenuje některá povolání; – se zeptá, co kdo dělá; – se seznámí s některými zvyklostmi v německy mluvících zemích – např. rozdílný začátek a konec letních prázdnin a různý počet svátků v německých spolkových zemích.	Gramatické a jazykové jevy: – tvorba otázek s wann, wie lange, von wann – bis wann, um wie viel Uhr, wie spät; – Uhr x Stunde; – am, im, von – bis s časovými údaji; – člen určitý a neurčitý ve 3. pádě; – předložky se 3. pádem; – splývání předložky se členem. Slovní zásoba: – časové údaje – roční období, měsíce, dny v týdnu; – určení času; – škola, rozvrh; – povolání; – vlastnosti jednotlivých věcí; – denní aktivity. Komunikační situace a tematické okruhy: – školní rok; – termíny, schůzky; – denní program, zábava; – práce a povolání; – písemný útvar – inzerát.
Žák: – vyjádří, kde a jak bydlí; – zjednodušeně uvede, jak vypadá jeho bydlení; – pojmenuje jednotlivé pokoje; – popíše zařízení svého pokoje; – uvede vybrané vlastnosti a barvu; – popíše místo a okolí svého bydliště; – vyjádří, že se někde něco nachází; – popíše, kde se co nachází; – se zeptá na bydlení svých kamarádů;	Gramatické a jazykové jevy: – předložky se 3. a 4. pádem; – člen určitý a neurčitý – opakování; – vazba es gibt + 4. pád; – splývání předložky se členem; – slovesa stehen, hängen, sein, sitzen, liegen se 3. pádem; – slovesa stellen, hängen, legen se 4. pádem. Slovní zásoba: – místo bydliště;

– se seznámí se vybranými zvyklostmi v německy mluvících zemích.	– druhy bydlení; – pokoje; – nábytek; – přídavná jména a příslovce spojená s popisem věcí, barvy, vlastnosti; – slovesa stehen, stellen, hängen, sein, liegen, legen, sitzen. Komunikační situace a tematické okruhy: – lidé a domy, bydlení; – plán bytu; – můj pokoj; – písemný útvar – popis obrázku/fotografie; – písemný útvar – popis vysněného bydlení.
Žák: – vyjádří, jak se dostane do školy; – uvede dopravní prostředky, které běžně užívá; – pojmenuje veřejné budovy ve městě; – porozumí jednoduchému popisu města a jeho památek; – se zorientuje v plánu města; – reaguje na otázky turistů; – se zeptá na cestu; – popíše cestu; – napíše vzkaz kamarádům; – se seznámí s interkulturními rozdíly jednotlivých dopravních prostředků a jejich funkcí (<i>S-Bahn, U-Bahn, Straßenbahn</i>); – se seznámí se saskou metropolí Drážďany.	Gramatické a jazykové jevy: – všeobecný podmět man; – slovosled ve větě oznamovací – postavení příslovečných určení; – předložky se 4. pádem; – slovesa s odlučitelnou předponou; – časová posloupnost zuerst, dann, danach, zum Schluss. Slovní zásoba: – dopravní prostředky; – město a budovy; – orientace ve městě; – plán města. Komunikační situace a tematické okruhy: – popis cesty; – orientace ve městě; – cestování dopravními prostředky; – písemný útvar – vzkaz; – písemný útvar – SMS.
Žák: – uvede, že něco měl; – vyjádří, kde byl; – pojmenuje části dne; – popíše svůj denní režim; – se zeptá na denní režim svých kamarádů;	Gramatické a jazykové jevy: – minulý čas – préteritum sloves sein a haben; – způsobová slovesa, jejich použití a vliv na slovosled ve větě; – slovosled a větný rámec – opakování. Slovní zásoba:

– porozumí, jaké bude počasí; – vyjádří, jaké je počasí.	– denní režim; – počasí. Komunikační situace a tematické okruhy: – denní program, běžný den; – počasí, předpověď počasí; – písemný útvar – pohled z dovolené; – písemný útvar – zjednodušená předpověď počasí.
Žák: – popíše základní části staveb.	Slovní zásoba: – základní části staveb.

Ročník: 2.

Žák:

- rozumí přiměřeným souvislým projevům rodilých mluvčích pronášených ve standardním hovorovém tempu, nalezne hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace při poslechu, rozumí školním a pracovním pokynům;
- čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, uplatňuje různé techniky čtení textu;
- sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté či přečtené, vypráví o sobě a o druhých v rozsahu probíraných témat, pronese jednoduše formulovaný monolog;
- zaznamenává písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisů, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis, přeloží text;
- vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti;
- aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických celků;
- ovládá příslušné gramatické struktury;
- dodržuje základní pravopisné normy.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – si upevní základní fráze užívající se při popisu; – si zopakuje základní osobní údaje; – napíše o sobě krátký text; – tvoří základní otázky a odpovědi na ně; – si připomene pokyny užívané při hodinách němčiny; – vyplní formulář s osobními údaji; – představí nové kamarády; – se seznámí s vybranými pojmy z oblasti kultury, zeměpisu a jazyka německy	Gramatické a jazykové jevy: – časování sloves – opakování; – stavba věty – opakování; – tvoření otázek – opakování. Slovní zásoba: – osobní údaje; – popis fotografií. Komunikační situace a tematické okruhy: – osobní údaje; – písemný útvar – přihláška.

mluvících zemí.	
Žák: – hovoří o svých prázdninových zážitcích; – uvede prázdninové/volnočasové aktivity; – vypráví o jazykovém pobytu; – vyjádří názor na téma prázdniny; – uvede, kam rád jezdí o víkendu a o prázdninách; – porozumí rozhlasovému rozhovoru s cestovatelem; – se seznámí s cestovními zvyklostmi obyvatel německy mluvících zemí.	Gramatické a jazykové jevy: – časové údaje se 4. pádem letzt-, dies-, nächst-; – přivlastňovací zájmena v 1. pádě – opakování; – přivlastňovací zájmena v 3. a 4. pádě; – přivlastňovací zájmena v množném čísle; – záporný člen kein v 1. pádě – opakování; – záporný člen kein v 3. a 4. pádě; – předložky ve spojení se zeměpisnými názvy; – spojky und, aber, oder – opakování; – spojky sondern, denn; – způsobová slovesa a jejich význam – opakování a prohloubení. Slovní zásoba: – kontakty; – turistický ruch; – prázdniny, dovolená, cestování. Komunikační situace a tematické okruhy: – seznámení se; – rozhovory o prázdninových aktivitách; – vyprávění z cest; – cestovní plány; – písemný útvar – blog.
Žák: – se orientuje v nákupním centru; – se naučí názvy obchodů a provozoven; – vybere vhodný dárek pro kamarády a svůj výběr zdůvodní; – popíše statistiku/graf; – porovná jednotlivé údaje; – uvede oblíbená jídla mládeže a svá oblíbená jídla; – vyjádří množství; – se seznámí s tradičními jídly německy mluvících zemí a porovná je; – si uvědomí rozdílnost slovní zásoby (např. v oblasti potravin a stravování) v jednotlivých německy mluvících	Gramatické a jazykové jevy: – slovesa se 4. pádem – anrufen, treffen, verstehen, brauchen, finden, kennen, suchen apod.; – osobní zájmena ve 4. pádě; – předložky se 3. a 4. pádem – opakování; – množné číslo podstatných jmen; – wie viel x wie viele; – nepravidelné stupňování přídavných jmen a příslovčí gern, gut, viel. Slovní zásoba: – obchodní centrum; – provozovny; – jídlo;

- zemích; – si zopakuje a prohloubí práci se slovníkem; – si rezervuje stůl v restauraci; – napíše rezervační e-mail; – naplňuje oslavu; – zopakuje si číslovky do 100; – vyjádří počet od 100 výše.	– slova složená; – oslava, rezervace. Komunikační situace a tematické okruhy: – nakupování, obchody; – plánování oslavy; – písemný útvar – rezervační e-mail.
Žák: – popíše detailněji svoji oblíbenou volnočasovou aktivitu; – vypráví o aktivitách svých kamarádů; – se zorientuje v neznámém textu a vyhledá potřebné informace; – uvede, čemu se věnuje pravidelně; – popíše vzhled osob; – charakterizuje osoby; – porovná osoby; – si domluví schůzku po telefonu; – porozumí pozvánce na akci; – uvede datum; – napíše pozvánku na oslavu; – naplňuje oslavu/grilování apod.; – omluví pozdní příchod; – zareaguje na zápornou otázku; – použije vhodný obrat např. při přání, rozloučení, oslavě, vyjádří pochopení apod.; – vypráví o svátcích během kalendářního roku; – se seznámí s tradicemi a zvyky v německy mluvících zemích.	Gramatické a jazykové jevy: – časové údaje – opakování; – opakované časové údaje montags, abends apod.; – stupňování přídavných jmen a příslovčí; – řadové číslovky; – odpověď na zápornou otázku; – minulý čas – úvod. Slovní zásoba: – způsoby trávení volného času; – přání, svátky a oslavy; – popis a charakteristika. Komunikační situace a tematické okruhy: – volný čas; – tradice a zvyky; – svátky a oslavy; – plánování oslavy, grilování apod.; – reakce na situaci – přání, rozloučení; – písemný útvar – odpověď na inzerát; – písemný útvar – pozvánka.
Žák: – pojmenuje různé druhy sportů a sportovní disciplíny a vyjádří, které ne/má rád; – zjednodušeně porovná vrcholový sport dříve a dnes; – vypráví o svém oblíbeném sportovci; – se naučí vyjádřit minulý čas; – vypráví o životě významné osobnosti v minulém čase, uvede její úspěchy; – udělá anketu, jaké druhy sportů jsou oblíbené, a shrne její výsledky;	Gramatické a jazykové jevy: – minulý čas pravidelných sloves – perfektum; – minulý čas sloves s odlučitelnou a neodlučitelnou předponou, přípona -ieren – perfektum; – věty vyjadřující příčinu s deshalb; – zesílení významu pomocí ziemlich, sehr, zu. Slovní zásoba: – druhy sportů, sportovní disciplíny;

– se seznámí se slovní zásobou z oblasti olympijského sportu a uvede základní informace o olympijských hrách; – popíše školní sportovní událost a vypráví o zážitcích z minulých let; – odůvodní svůj názor; – vyjádří příčinu; – dokáže zesílit význam své výpovědi s pomocí příslovcí; – se seznámí se sportovní osobností z německy mluvících zemí.	– vrcholový sport; – můj oblíbený sportovec/moje oblíbená sportovkyně – život a úspěchy; – olympijské hry; – školní sportovní den a sportovní události v mém okolí. Komunikační situace a tematické okruhy: – sport, sportovní událost; – můj vztah ke sportu; – organizace sportovního dne/sportovní události; – vysvětlení příčiny situace/události v životě sportovce/sportovkyně; – písemný útvar – krátká zpráva ze sportovní akce.
Žák: – pojmenuje části lidského těla; – se zeptá, co druhého bolí, a odpoví na totéž; – uvede, jak se mu daří; – pojmenuje zdravotní obtíže; – se domluví u lékaře; – poradí kamarádům s drobnými obtížemi; – popíše svůj životní styl; – porovná životní styl dříve a dnes; – dá kamarádům tipy pro zdravější život; – tvoří otázky a odpovědi k tématu zdravý životní styl; – zaujme stanovisko a poradí.	Gramatické a jazykové jevy: – minulý čas nepravidelných sloves – perfektum; – minulý čas smíšených sloves – perfektum; – četnost – einmal, zweimal, ...; – rozkazovací způsob. Slovní zásoba: – části lidského těla; – nemoci, zdravotní obtíže, rady a tipy; – u lékaře; – zdravý životní styl; – civilizační problémy; – denní režim. Komunikační situace a tematické okruhy: – u lékaře; – civilizační problémy; – písemný útvar – chat.
Žák: – popíše své oblečení; – vyjádří, co se mu ne/líbí a co rád nosí; – vyjádří svůj názor na oblečení druhého; – pochválí kamarádům oblečení; – poradí s výběrem vhodného oblečení; – vyjádří svůj názor na téma oblékání; – se domluví v obchodě s oblečením;	Gramatické a jazykové jevy: – osobní zájmena v 1. a 4. pádě – opakování; – osobní zájmena ve 3. pádě; – zvrtná slovesa; – zvrtná slovesa s předmětem ve 4. pádě; – slovesa se 3. pádem gefallen, helfen, stehen, passen, gehören;

– požádá o pomoc prodávající; – se zeptá na velikost; – poprosí o jinou velikost/barvu.	– rozkazovací způsob a zvrtná slovesa; – zesílení pomocí zu. Slovní zásoba: – oblečení; – móda; – v obchodě s oblečením – nákup oblečení; – výběr vhodného oblečení, oblečení pro zvláštní příležitost. Komunikační situace a tematické okruhy: – v obchodě s oblečením; – rady a tipy – oblečení; – písemný útvar – módní blog; – písemný útvar – chat.
Žák: – popíše zjednodušeně kulturní událost, např. filmový festival; – představí oblíbeného herce/oblíbenou herečku; – zpracuje projekt k tématu oblíbený herec/herečka; – se zorientuje v neznámém textu; – si vyhledá potřebné informace v němčině na internetu; – vyjádří názor, spokojenost, radost; – se seznámí s osobnostmi z německy mluvícího prostředí; – shrne dosavadní znalosti o Spolkové republice Německo; – si rozšíří znalosti o Spolkové republice Německo; – používá číslovky od 1000 výše; – se seznámí s hlavním městem Německa – Berlínem; – vypráví zážitky z výletu; – napíše deníkové zápisky z výletu.	Gramatické a jazykové jevy: – časové předložky seit, in, ab se 3. pádem; – časové předložky – um, am, in, von-bis, gegen, bis, für – opakování; – vlastní jména ve 2. pádě; – číslovky od 1000 výše; – přímý slovosled po spojkách – und, aber, oder, sondern, denn – opakování; – nepřímý slovosled po příslovcích dann, deshalb. Slovní zásoba: – kulturní událost, např. filmový festival; – kino a filmy; – osobnosti, jejich život a úspěchy; – Spolková republika Německo; – Berlín; – cestování/ výlet; – památky a budovy ve městě. Komunikační situace a tematické okruhy: – vyprávění z cest/výletu; – text novinového typu; – orientace ve městě; – písemný útvar – deníkové zápisky z výletu; – písemný útvar – pohled z výletu.
Žák:	Gramatické a jazykové jevy:

– vyjádří svůj názor a zdůvodní ho; – popíše klady a zápory života ve městě a na venkově; – porovná život ve městě a na venkově; – vyjádří přání, co by rád měl a kde by rád byl; – uvede, co by raději ne/dělal; – plánuje školní výlet; – pojmenuje aktivity na statku; – vypráví o víkendu stráveném na venkově; – porovná nabídky; – vyjádří emoce; – uvede, kde by rád žil a proč; – se seznámí s vybranými městy a pamětihodnostmi německy mluvících zemí.	– podmiňovací způsob sein, haben, opisný tvar; – spojka weil, vedlejší věty s weil; – zápor s kein ... mehr, nicht ... mehr; – spojení noch ..., noch (übrig). Slovní zásoba: – školní výlet; – život ve městě a na venkově; – emoce, citoslovce; – města a pamětihodnosti; – argumenty; – život na venkově/na statku/ve městě; – přání. Komunikační situace a tematické okruhy: – uvádění kladů a záporů; – plánování společné akce; – život ve městě a na venkově; – přání; – písemný útvar – prospekt; – písemný útvar – vyprávění; – písemný útvar – příspěvky na fóru.
Žák: – vyjmenuje stavební materiály; – vyjmenuje stavební stroje.	Slovní zásoba: – stavební materiály; – stavební stroje.

Ročník: 3.

Žák:

- rozumí přiměřeným souvislým projevům rodilých mluvčích pronášených ve standardním hovorovém tempu, nalezne hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace při poslechu, rozumí školním a pracovním pokynům;
- čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, uplatňuje různé techniky čtení textu;
- sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté či přečtené, vypráví o sobě a o druhých v rozsahu probíraných témat, pronese jednoduše formulovaný monolog;
- zaznamenává písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisů, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis, přeloží text;
- vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti;
- aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických celků;
- ovládá příslušné gramatické struktury;
- dodržuje základní pravopisné normy.

Výsledky vzdělávání	Učivo
---------------------	-------

Žák: – popíše obrázek; – uvede základní informace o nové osobě; – napíše o sobě/o svých kamarádech krátký text; – tvoří otázky a odpovědi; – správně reaguje na situaci; – vypráví v časové i logické posloupnosti; – se seznámí se slovní zásobou k reáliím České republiky; – uvede, kam rád cestuje a proč; – na základě poslechu si dělá poznámky a následně shrne, co bylo tématem cvičení; – se zorientuje v neznámém textu a vyhledá v něm důležité informace.	Gramatické a jazykové jevy: – tvorba otázek a odpovědí; – minulý čas – perfektum – opakování; – sloveso haben a sein v minulém čase – préteritu; – zuerst/ dann/ danach/ zum Schluss. Slovní zásoba: – koníčky, rodina; – cestování; – reálie ČR. Komunikační situace a tematické okruhy: – seznámení s novými kamarády; – písemný útvar – zápisky z cest; – písemný útvar – vyprávění.
Žák: – pojmenuje běžné aktivity v domácnosti; – hovoří o svých domácích povinnostech; – uvede, co ne/dělá rád; – se zeptá kamarádů na jejich vztah k domácím pracím; – vypráví, co ne/směl, ne/uměl, ne/mohl, ne/musel dělat jako dítě/v 15 letech apod.; – napíše vzkaz; – sestaví seznam úkolů; – zorganizuje stěhování do jiného města; – vyjádří a popíše konflikt se sousedy; – navrhne vhodné řešení konfliktu; – vysvětlí situaci; – napíše e-mail/dopis; – se seznámí s odlišnostmi v oblasti bydlení (Kalt-/Warmmiete, WG); – se seznámí s kulturními odlišnostmi v oblasti bydlení.	Gramatické a jazykové jevy: – způsobová (modální) slovesa v minulém čase – préteritu; – als Schüler/als Kind/mit 19; – vedlejší věty se spojkou dass; – směrová příslovce hin a her; – hier/da/dort; – sloveso wissen v minulém čase – préteritu. Slovní zásoba: – domácí práce a povinnosti; – bydlení; – volný čas a denní aktivity; – stěhování; – konflikty, problémy. Komunikační situace a tematické okruhy: – organizace činností v domácnosti; – stížnosti; – konflikty a jejich řešení; – příprava a průběh stěhování; – komunikace se sousedy; – písemný útvar – vzkaz, e-mail, dopis.
Žák: – pochopí problém, situaci;	Gramatické a jazykové jevy: – podmiňovací způsob (Konjunktiv II)

– navrhne vhodné řešení problému/ situace; – vyjádří svůj názor; – vyjádří svá přání; – zformuluje, co by dělal/a, kdyby...; – vyjádří své plány; – formuluje předsevzetí pro nový kalendářní rok.	– způsobových sloves; – vedlejší věty se spojkou wenn; – přídavná jména s příponami -los, -voll. Slovní zásoba: – problémy, konflikty a jejich řešení; – přání; – rady a doporučení; – plány. Komunikační situace a tematické okruhy: – problémy, konflikty a jejich řešení; – rada kamarádovi; – plánování.
Žák: – se zorientuje ve zprávě novinového typu a vyhledá v ní potřebné informace; – vypráví o své oblíbené kulturní události a zhodnotí ji; – se zorientuje ve výpovědi svědka; – sám vypráví konkrétní situaci v minulém čase; – napíše zprávu z akce; – uvede počet v procentech či zlomku; – porozumí grafu a jednoduše jej popíše; – vyhodnotí graf; – uspořádá a vyhodnotí anketu; – se seznámí s oblíbenými kulturními událostmi v německy mluvících zemích; – si uvědomí kulturní odlišnosti.	Gramatické a jazykové jevy: – préteritum pravidelných sloves; – préteritum nepravidelných sloves; – rozdíl v použití préterita a perfekta; – spojka trotzdem; – nepřímý pořádek slov – opakování; – alles, alle, etwas, nichts. Slovní zásoba: – kulturní a společenské události; – svátky a oslavy; – pouliční festival; – volnočasové aktivity. Komunikační situace a tematické okruhy: – organizace společné návštěvy festivalu s kamarády; – oblíbená kulturní událost; – vyprávění v minulém čase; – popis grafu; – písemný útvar – zpráva z akce, krátká reportáž.
Žák: – vypráví o zážitcích z výletu v přítomnosti i minulosti; – představí zemi, uvede základní informace o ní a její polohu; – rozpozná v textu klíčovou slovní zásobu a na jejím základě porozumí hlavním sdělením v textu;	Gramatické a jazykové jevy: – časové spojky wenn/als; – přímé otázky – opakování; – nepřímé otázky s tázacími zájmeny; – nepřímé otázky s ob; – seznámení se se slabým skloňováním podstatných jmen. Slovní zásoba:

– představí významné pamětihodnosti města a uvede k nim zajímavé informace; – se seznámí s reáliemi Rakouska; – se seznámí s hlavním městem Rakouska – Vídní; – se zeptá, kde se něco nachází; – popíše cestu; – se seznámí s tradicí vídeňských kaváren; – porovná obrázky/fotografie; – doporučí specialitu a uvede, čím je výjimečná.	– příroda, zeměpisné názvy; – město a orientace v něm; – cestování a zápisky z cest; – kavárenská kultura; – reálie Rakouska a Vídně. Komunikační situace a tematické okruhy: – orientace ve městě; – vyprávění z cest; – populárně-naučné texty – cestovní průvodce; – písemný útvar – zápisky z cest; – písemný útvar – výtah z populárně-naučného textu.
Žák: – vypráví o svém vztahu k přírodě; – podrobně popíše situaci/ děj; – vyjádří množství a míru; – představí firmu, uvede, čím se zabývá; – tvoří otázky a odpovědi, ptá se detailněji k textu; – se seznámí s rakouskou firmou Sonnentor a uvede její vztah k České republice; – napíše formální e-mail /dopis/ žádost; – zorganizuje návštěvu vybrané firmy /instituce; – uvede své stravovací návyky; – vyjádří budoucnost; – diskutuje s kamarády o budoucnosti, argumentuje a ptá se na názor; – se zorientuje v zábavném testu a shrne jeho výsledky.	Gramatické a jazykové jevy: – skloňování přídavných jmen po členu neurčitém; – vazby sloves s předložkami; – zájmenná příslovce; – sloveso werden; – budoucí čas (Futur I). Slovní zásoba: – potraviny; – množství a míra; – životní styl, nové trendy; – život v souladu s přírodou; – komunitní společnost; – alternativní způsob života. Komunikační situace a tematické okruhy: – argumentace; – vyjádření kladů a záporů; – rozhovor s novinářem; – prezentace nových trendů; – písemný útvar – e-mail/dopis; – písemný útvar – žádost.
Žák: – vyjádří, jak často se dívá na televizi; – uvede, které pořady rád sleduje a proč; – se zeptá kamarádů na jejich postoj; – diskutuje s kamarády na téma televizní pořady;	Gramatické a jazykové jevy: – skloňování přídavných jmen po členu určitém; – zájmena dieser, diese, dieses; – vedlejší věty vztažné v 1. a 4. pádě; – was für ein x welch-.

– vypráví děj oblíbeného filmu / seriálu; – porozumí populárně-naučnému textu; – vyjádří pravidla správné prezentace; – doporučí vhodný postup a uvede tipy; – se zeptá na zkušenost a uvede svou; – se naučí pravidla správné prezentace; – poradí, jak správně připravit referát; – upřesní a detailně popíše fotografii; – pojmenuje vybrané prostředky komunikace; – pojmenuje nová média; – položí upřesňující otázku; – zformuluje problém; – poradí kamarádům; – se seznámí s reáliemi Rakouska – se zaměřením na média.	Slovní zásoba: – televize a televizní chování; – moderní technologie; – nová média; – návod, postup; – závislost. Komunikační situace a tematické okruhy: – média, nová média; – prezentace; – postup; – písemný útvar – chat; – písemný útvar – SMS.
Žák: – vyjmenuje pracovní pozice na stavbě, jejich úkoly; – vyjmenuje pracovní nářadí.	Slovní zásoba: – povolání na stavbě; – stavební práce; – pracovní nástroje.

Ročník: 4.

Žák:

- rozumí přiměřeným souvislým projevům rodilých mluvčích pronášených ve standardním hovorovém tempu, nalezne hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace při poslechu, rozumí školním a pracovním pokynům;
- čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, uplatňuje různé techniky čtení textu;
- sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté či přečtené, vypráví o sobě a o druhých v rozsahu probíraných témat, pronese jednoduše formulovaný monolog;
- zaznamenává písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisů, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis, přeloží text;
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti;
- aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických celků;
- ovládá příslušné gramatické struktury;
- dodržuje základní pravopisné normy.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – tvoří otázky a odpovědi;	Gramatické a jazykové jevy: – opakování – spojovací výrazy a

– uveďte, kde trávil prázdniny; – představí místo / pamětihodnost/ město, které navštívil; – shrne průběh výletu/ cesty; – popíše pro něj zajímavý zážitek z cest; – popíše fotografii a na jejím základě vypráví příběh; – vede rozhovor; – seznámí se s novými kamarády; – užívá vhodné spojovací výrazy; – užívá ke komunikaci nová média; – zopakuje si reálie ČR, Prahy a německy mluvících zemí a své znalosti si upevní.	slovosled; – opakování – otázky a odpovědi, nepřímé otázky; – opakování – číslovky; – spojka außerdem. Slovní zásoba: – popis obrázků a fotografií; – reálie ČR, Prahy, německy mluvících zemí – opakování a upevnění. Komunikační situace a tematické okruhy: – ČR, Praha, německy mluvící země; – cestování, výlet, zážitky z prázdnin; – nová média.
Žák: – se zorientuje v reklamním prospektu; – vyjádří názor, odůvodní jej; – popíše a charakterizuje osobu; – uveďte své slabé a silné stránky; – vyjádří vlastnosti; – vede množství; – přiměřeně užívá slovní zásobu z oblasti turistického ruchu; – rezervuje si ubytování v hotelu; – rezervuje si telefonicky ubytování; – domluví se na recepci; – upozorní na problém; – požádá o radu; – se seznámí s reáliemi Švýcarska, Lichtenštejnska a Lucemburska.	Gramatické a jazykové jevy: – množné číslo podstatných jmen – opakování; – koncovky přídavných jmen po přivlastňovacích zájmenech a záporném členu – opakování a prohloubení; – koncovky přídavných jmen po členu určitém a neurčitém – opakování a prohloubení; – stupňování přídavných jmen v přivlastku; – vyjádření záporu – opakování a upevnění; – koncovky -ig, -lich, -isch, tvoření slov. Slovní zásoba: – sportovní den/kurz; – turistický ruch; – reálie – Švýcarsko; – reálie – Lichtenštejnsko, Lucembursko. Komunikační situace a tematické okruhy: – sportovní den/kurz; – v hotelu, na recepci; – Švýcarsko, Lichtenštejnsko, Lucembursko; – prázdniny a dovolená; – písemný útvar – reklamní prospekt, rezervační email.
Žák: – porozumí receptu a sepíše vlastní	Gramatické a jazykové jevy: – rod činný a trpný – rozlišení, tvorba a

recept; – si zopakuje slovní zásobu z oblasti potravin a stravování; – pojmenuje postupy v kuchyni, – vypráví událost; – uvede, jak došlo ke zranění a jak se zachoval; – uvede, jak bylo zranění ošetřeno; – domluví si s přáteli oslavu; – navrhne vhodné občerstvení; – objedná si online pizzu; – seznámí se s vybranými specialitami a zvyklostmi v oblasti stravování; – napíše vzkaz.	užití; – der/die/dasselbe ... x der/die/das gleiche Slovní zásoba: – jídlo, potraviny; – recept; – nehoda při vaření, zranění; – online objednávka; – oslava. Komunikační situace a tematické okruhy: – v kuchyni; – v restauraci; – u lékaře; – písemná útvar – pracovní postup, chat a vzkaz.
Žák: – vyhledá informace na internetu; – se seznámí s evropskými hodnotami a tradicemi; – zorientuje se ve slovní zásobě a problematice evropských hodnot a EU; – užívá vhodné prostředky textové návaznosti; – upřesní a vysvětlí myšlenku; – porozumí nabídce zahraničních programů pro mladé; – zeptá se na zkušenosti ostatních; – uvede výhody a nevýhody dané nabídky; – uvede své priority a odůvodní je; – napíše motivační dopis; – zorientuje se na nádraží; – koupí si jízdenku, zarezervuje si místo; – zeptá se na vhodné spojení.	Gramatické a jazykové jevy: – vztažná zájmena – opakování a prohloubení; – vztažné věty – opakování a prohloubení; – spojky bevor, bis a seitdem; – irgend-, nirgend-. Slovní zásoba: – Evropa, Evropská unie; – programy pro mládež; – cestování, na nádraží. Komunikační situace a tematické okruhy: – EU, tradice, zvyky, hodnoty; – na nádraží; – písemný útvar – deníkové zápisky ze zahraničního pobytu, motivační dopis, rezervace.
Žák: – se zorientuje v grafu; – sestaví a popíše graf; – uvede školy, které navštěvoval/ navštěvuje; – uvede své další vzdělávací priority a odůvodní je; – uvede své budoucí plány;	Gramatické a jazykové jevy: – závislý infinitiv s zu; – podmiňovací způsob (Konjunktiv II) – opakování; – futurum – opakování; – předložky s 2. pádem – während, trotz, dank, wegen, aufgrund; – skloňování podstatných jmen ve 2.

– vyjádří svá současná i dřívější přání; – představí svoji školu a svůj obor, uvede specifika svého oboru; – zjednodušeně uvede rozdíly mezi vzdělávacími systémy ČR a německy mluvících zemí; – představí sám sebe, uvede své silné a slabé stránky; – shrne své zkušenosti; – sestaví strukturovaný životopis.	pádě. Slovní zásoba: – škola, vzdělávání a vzdělání; – školské systémy v ČR a německy mluvících zemích; – plány a povolání; – strukturovaný životopis, pracovní pohovor; – záliby a volný čas. Komunikační situace a tematické okruhy: – vzdělávání a vzdělání; – můj obor, mé povolání; – pracovní pohovor; – sebeprezentace; – písemný útvar – strukturovaný životopis.
Žák: – uvede, co je typické pro jeho kulturu; – se seznámí s jinou kulturou; – představí vybrané svátky; – seznámí se s tradicemi a zvyky v německy mluvících zemích; – porozumí životnímu příběhu druhé osoby; – popíše, jak lidé žijí; – vypráví svůj i cizí příběh; – mluví o předsudcích a stereotypech; – vyjádří svůj názor a vhodně argumentuje; – uvede účel svého i cizího jednání.	Gramatické a jazykové jevy: – damit x um-zu; – ohne ... zu; – verbonominální vazby (eine Frage stellen, eine Entscheidung treffen, ..); – ostatní vazby – vazby sloves s předložkami, vazby podstatných a přídavných jmen s předložkami apod. Slovní zásoba: – kultura, svátky; – rozdílnost kultur, mobilita osob; – stereotypy, předsudky, kliše. Komunikační situace a tematické okruhy: – na oslavě; – rozdílnost kultur; – stereotypy a předsudky; – písemný útvar – reklama.
Žák: – uvede zásady správného třídění odpadu; – vyjádří, co je správné a špatné pro životní prostředí; – uvede, jestli třídí odpad, jak a proč; – zopakuje si slovní zásobu k tématu počasí;	Gramatické a jazykové jevy: – spojky a slovosled; – párové spojky zwar-aber, je-desto, sowohl-als auch, entweder-oder, weder-noch, nicht nur-sondern auch; – skloňování přídavných jmen bez členu; – předminulý čas – plusquamperfektum; – spojka nachdem;

– porozumí článku o přírodní katastrofě; – zjednodušeně popíše životní katastrofu; – vypráví svůj příběh; – napíše jednoduchou zprávu do novin; – vypráví v souvislých větách; – se orientuje v novinovém tisku; – se vyjádří v souvislých větách a souvětí; – užívá správnou časovou posloupnost; – dokáže přivolat pomoc; – pomůže v nouzi ostatním; – připustí určitou situaci.	– spojka obwohl. Slovní zásoba: – životní prostředí; – ochrana životního prostředí; – přírodní katastrofy; – první pomoc a solidarita. Komunikační situace a tematické okruhy: – příroda a její ochrana; – třídění odpadu; – konzum; – nahlášení události; – pomoc a solidarita; – písemný útvar – krátká novinová zpráva, dotazník.
Žák: – orientuje se v odborné dokumentaci.	Slovní zásoba: – odborné výrazy v dokumentaci.

DĚJEPIS

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 2

Cíle vyučovacího předmětu

Dějepis je součástí společenskovedního vzdělávání, které připravuje žáky na aktivní a odpovědný život v demokratické společnosti a směřuje k pozitivnímu ovlivňování hodnotové orientace žáků. Dějepis kultivuje historické vědomí žáků, a tím je učí hlouběji rozumět současnosti, kriticky myslet a porozumět světu, v němž žijí. Dějepis má významnou úlohu pro rozvoj občanských postojů a samostatného kritického myšlení žáků. Obecným cílem předmětu je vytvářet kritické myšlení žáků, kultivovat historické vědomí, být hrdí na tradice a hodnoty svého národa, připravit žáky na aktivní občanský život v občanské společnosti, pozitivně ovlivnit hodnotovou orientaci žáků.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

- preferovali demokratické hodnoty a přístupy, jednali v souladu s humanitou a vlastenectvím;
- kriticky posuzovali skutečnost kolem sebe, přemýšleli o ní, vytvořili si vlastní úsudek a nenechali se manipulovat;
- uznávali lidský život za vysokou hodnotu a vážili si ho;
- respektovali lidská práva, oprostili se od předsudků, rasismu, etnické, náboženské a jiné nesnášenlivosti;
- chápali hodnotu historických a kulturních památek, neničili tyto památky a pečovali o ně.

Charakteristika učiva

Učivo tvoří výběr z obecných a českých dějin, který je řazen chronologicky. Nejprve jsou žáci seznámeni s úvodem do dějepisu, s kulturním a politickým přínosem starověku, středověku a raného novověku (s důrazem na české země). Těžiště výkladu spočívá v dějinách 19. a 20. století, neboť jejich studium a znalost vede k pochopení přítomnosti.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Dějepis je vyučován pouze v prvním ročníku. Jedná se o systémový výběr nejdůležitějších etap obecných světových, československých a českých dějin, na základě kterého žáci nejlépe pochopí mechanismus působení zákonitosti společenského vývoje.

Při výuce se uplatňují tyto metody:

- slovní výklad vyučujícího s využitím učebnice, učebních textů, map, fotografií, filmových dokumentů;
- samostatné vyhledávání informací – odborná literatura, internet, učebnice;
- žáci se učí získávat informace, texty interpretovat a prezentovat ústní nebo písemnou formou;
- kromě výkladu se ve výuce uplatňuje diskuze a řízený rozhovor, aktivizační metody: skupinová práce, analýza dokumentu, referáty;
- samostatná práce s mapou a textem;

- formou exkurzí se žáci seznamují s místy spojenými s důležitými okamžiky českých dějin.

Vyučující využívají při svém výkladu multimediální učebny (přípravy v digitalizované podobě, využití internetu).

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáka vychází ze školního klasifikačního řádu. Má motivační charakter, je založeno na objektivitě a rovném přístupu a je nezastupitelnou a nevypustitelnou fází vzdělávacího procesu. Při hodnocení žáků v předmětu dějepis je důraz kladen především na hloubku porozumění poznatkům. Hodnocení výsledků je založeno na těchto základních ukazatelích:

- žák je hodnocen na základě ústního a písemného zkoušení;
- schopnosti orientovat se v historických souvislostech a aktivity ve vyučovacích hodinách;
- práce s historickou mapou a dokumentem, aplikace obecných poznatků na dějiny regionu;
- samostatného, správného a logického vyjadřování;
- práce s historickou mapou a dokumentem;
- aplikace obecných poznatků na dějiny regionu;
- kultivovanosti verbálního projevu.

Vyučující zohledňuje úroveň odborných dovedností a vědomostí, používání správné terminologie, samostatnost projevu a aktivitu. Žáci jsou hodnoceni v kontextu jejich dispozic. Žákům je dán prostor k sebehodnocení.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět dějepis rozvíjí všechny klíčové kompetence. Vzhledem k povaze předmětu rozvíjí zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- efektivně se učit a pracovat;
- vést diskusi a formulovat vlastní názor;
- rozvíjet své vyjadřovací schopnosti;
- pracovat s jednoduchým textem;
- porozumět zadanému problému;
- získat potřebné informace, kriticky je hodnotit a využít je pro řešení problémů.

Kompetence personální a sociální

Žáci by měli:

- usilovat o svůj další osobní rozvoj (dokážou si stanovit další přiměřené a vhodné cíle, reálně plánovat a řídit své učení);
- umět spolupracovat s ostatními a pracovat v týmu v různých rolích, přijímat zodpovědnost za svoji práci, přispívat k vytváření dobrých mezilidských vztahů a předcházet konfliktům a nepodléhat předsudkům a stereotypům;
- kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- přijímat hodnocení svých výsledků, radu i kritiku.

Komunikativní kompetence

Žáci by měli:

- formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zaznamenávat podstatné myšlenky;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- přijímat hodnocení svých výsledků, radu i kritiku.

Občanské kompetence

Žáci by měli:

- uvědomovat si vlastní kulturní a národní identitu;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost, podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Žáci jsou vedeni k:

- seznámení se s různými společenskými zřízeními v průběhu vývoje lidské společnosti;
- úctě k materiálním a duchovním hodnotám;
- vědomí nutnosti zachování těchto hodnot pro budoucí generace;
- toleranci odlišných názorů;
- orientaci v globálních problémech současného světa;
- schopnosti a motivaci lépe poznávat svět a lépe mu rozumět;
- k tomu, aby si uvědomili dynamiku ekonomických a technologických změn v současném světě a z toho plynoucí význam profesní mobility a rekvalifikací, potřebu sebevzdělávání a celoživotního učení.

Člověk a životní prostředí

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- rozuměli měnícímu se vztahu člověka a přírody během historického vývoje.

Informační a komunikační technologie

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- používali internet k získávání informací a v domácí přípravě.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura

Občanská nauka

Písemná a elektronická komunikace

Ekonomika

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - objasní smysl poznávání dějin a variabilitu jejich výkladů; - uvede příklady kulturního přínosu starověkých civilizací, judaismu a křesťanství; - popíše základní – revoluční změny ve středověku a raném novověku; - na příkladu významných občanských revolucí vysvětlí boj za občanská i národní práva a vznik občanské společnosti; - objasní vznik novodobého českého národa a jeho úsilí o emancipaci; - popíše česko-německé vztahy a postavení Židů a Romů ve společnosti 18. a 19. stol.; - charakterizuje proces modernizace společnosti; - popíše evropskou koloniální expanzi; - vysvětlí rozdělení světa v důsledku koloniální expanze a rozpory mezi velmocemi; - popíše první světovou válku a objasní významné změny ve světě po válce; - charakterizuje první Československou republiku a srovná její demokracii se situací za tzv. druhé republiky (1938–39), objasní vývoj česko-německých vztahů; - vysvětlí projevy a důsledky velké hospodářské krize; - charakterizuje fašismus a nacismus; - srovná nacistický a komunistický	Člověk v dějinách - poznávání dějin, význam poznávání dějin, variabilita výkladů dějin, pomocné vědy historické; - starověk; - středověk a raný novověk (16. - 18. stol.). Novověk – 19. století - velké občanské revoluce – americká a francouzská, revoluce 1848–49 v Evropě a v českých zemích; - společnost a národy – národní hnutí v Evropě a v českých zemích, česko-německé vztahy, postavení minorit; dualismus v habsburské monarchii, vznik národního státu v Německu; - modernizace společnosti – technická, průmyslová, komunikační revoluce, urbanizace, demografický vývoj; evropská koloniální expanze; - modernizovaná společnost a jedinec - sociální struktura společnosti, postavení žen, sociální zákonodárství, vzdělání. Novověk – 20. století - vztahy mezi velmocemi – pokus o revizi rozdělení světa první světovou válkou, české země za světové války, první odboj, poválečné uspořádání Evropy a světa, vývoj v Rusku; - demokracie a diktatura – Československo v meziválečném období; autoritativní a totalitní režimy, nacismus v Německu a komunismus v Rusku a SSSR; velká hospodářská krize; mezinárodní vztahy ve 20. a 30. letech, růst napětí a cesta k válce; druhá světová válka, Československo za války, druhý čs. odboj, válečné zločiny včetně holocaustu, důsledky války; - svět v blocích – poválečné

totalitarismus; - popíše mezinárodní vztahy v době mezi první a druhou světovou válkou, objasní, jak došlo k dočasné likvidaci ČSR; - objasní cíle válčících stran ve druhé světové válce, její totální charakter a její výsledky, popíše válečné zločiny včetně holocaustu; - objasní uspořádání světa po druhé světové válce a důsledky pro Československo; - popíše projevy a důsledky studené války; - charakterizuje komunistický režim v ČSR v jeho vývoji a v souvislostech se změnami v celém komunistickém bloku; - popíše vývoj ve vyspělých demokraciích a vývoj evropské integrace; - popíše dekolonizaci a objasní problémy třetího světa; - vysvětlí rozpad sovětského bloku; - uvede příklady úspěchů vědy a techniky ve 20. století; - orientuje se v historii svého oboru – uvede její významné mezníky a osobnosti, vysvětlí přínos studovaného oboru pro život lidí.	uspořádání v Evropě a ve světě, poválečné Československo; studená válka; komunistická diktatura v Československu a její vývoj; demokratický svět, USA – světová supervelmoc; sovětský blok, SSSR – soupeřící supervelmoc; třetí svět a dekolonizace; konec bipolarity Východ - Západ. Dějiny studovaného oboru
Žák: - popíše rozčlenění soudobého světa na civilizační sféry a civilizace, charakterizuje základní světová náboženství; - vysvětlí, s jakými konflikty a problémy se potýká soudobý svět, jak jsou řešeny, debatuje o jejich možných perspektivách; - objasní postavení České republiky v Evropě a v soudobém světě; - charakterizuje soudobé cíle EU a posoudí její politiku; - popíše funkci a činnost OSN a NATO; - vysvětlí zapojení ČR do	Soudobý svět - rozmanitost soudobého světa: civilizační sféry a kultury; nejvýznamnější světová náboženství; velmoci, vyspělé státy, rozvojové země a jejich problémy; konflikty v soudobém světě. - integrace a dezintegrace - Česká republika a svět: NATO, OSN; zapojení ČR do mezinárodních struktur; bezpečnost na počátku 21. století, konflikty v soudobém světě; globální problémy, globalizace.

mezinárodních struktur a podíl ČR na jejich aktivitách; - uveďte příklady projevů globalizace a debatujte o jejích důsledcích.	
--	--

OBČANSKÁ NAUKA

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 3

Cíle vyučovacího předmětu

Občanská nauka připravuje studenty na aktivní život ve společnosti. Jejím hlavním cílem je probouzet v žácích kladné hodnotové orientace. Seznamuje studenty se základními poznatky společenských věd. Informuje o společenských, kulturních, politických, právních a etických aspektech života.

Žák dokáže veškeré problémy pojmenovat a objasnit. Rozebere jejich podstatu, umí vymezit jejich příčiny a důsledky, vysvětlit veškeré jejich souvislosti. Všechny získané znalosti a dovednosti umí využít v životě, dokáže samostatně myslet a své názory asertivně zdůvodnit a obhájit.

Vzdělání v občanské nauce směřuje žáky k tomu, aby byli schopni soužití a spolupráce s ostatními lidmi, porozuměli sami sobě, uměli se vyrovnávat se všemi životními situacemi, jednali v souladu s morálními hodnotami společnosti a tím přispěli ke zdravému rozvoji společnosti.

Charakteristika učiva

Učivo je orientováno na praktické dovednosti, připravuje žáky pro praktický život a vzdělávání v celém jeho průběhu.

Výuka navazuje na základní vědomosti a dovednosti ze základních škol. Skládá se z několika tematických celků rozdělených do tří ročníků (Člověk jako jedinec, Člověk v lidském společenství, Člověk jako občan v demokratickém státě, Člověk a právo, Člověk a hospodářství, Česká republika, Evropa a mezinárodní společenství, Filozofické a etické otázky v životě člověka).

Kromě základních teoretických informací (výklad učitele) obsahuje také praktické ukázky (její součástí jsou vzdělávací filmy, exkurze do muzeí, galerií, návštěvy tematicky vhodných akcí, účast na soutěžích pořádaných různými organizátory).

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Výuka je vedena především formou dialogu a diskuse učitele se žákem, důraz je kladen na samostatné uvažování a samostatnou i kolektivní práci žáků (referáty, aktuality, postřehy aktuálních událostí, společné řešení zadaných úkolů, četba a rozbor aktuálních textů). Žáci mají dostatek prostoru pro seberealizaci a vyjádření svých názorů na aktuální světové dění i probíranou látku.

Hodnocení výsledků žáků

Součástí hodnocení jsou nejméně 2 písemné práce za pololetí. Ústní zkoušení nahradí referát, který žák přednese před třídou. Hodnocení je rovněž aktivní přístup žáka k výuce, příspěvky do diskuzí, náměty a nápady týkající se výuky a probírané tematiky. V rámci předmětu se hodnotí rovněž celkové chování žáka.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Občanské kompetence:

- slušné a ohleduplné jednání s druhými lidmi a řízení se všeobecně uznávanými etickými pravidly, respektování svobody a samostatnosti ostatních, přijímání jejich názorů, které nebudou považovány automaticky za nepřátelské;

- kritické hodnocení okolního světa a odolnost proti jakékoli manipulaci, odpovědnost za svá rozhodnutí a konání;
- upřednostňování demokratického státního zřízení před nedemokratickým i přes různé nedostatky, respektování lidských práv;
- jednání v souladu s přesvědčením, že nejvyšší hodnotou je lidský život, ochrana vlastního zdraví a zdraví okolního světa;
- respekt k vlastní národnosti a neopovrhování národnostmi ostatními, chápání jejich rovnosti a vyvarování se jakýchkoli rasistických, xenofobních, náboženských a etnických projevů nesnášenlivosti;
- ekologické jednání (zlepšovat životní prostředí, soucítit s přírodou a chránit ji);
- pochopení a uznání hodnoty lidské práce, neznehodnocování jakéhokoli oboru lidské činnosti, ochranu výsledků lidského konání, aktivní se zapojení do profesního života a snahu zanechávat pozitivní výsledky.

Komunikační kompetence

Žák by měl umět formulovat a obhajovat své názory a postoje, formulovat myšlenky srozumitelně a souvisle, aktivně se účastnit diskuzí, rozebrat a interpretovat text. Měl by být schopen písemně zaznamenat podstatné myšlenky ústního a písemného projevu ostatních lidí a v neposlední řadě by se měl umět vyjadřovat v souladu se zásadami kulturního projevu.

Personální kompetence

Žák by měl být schopen efektivně se učit a pracovat, přijímat hodnocení svých spolužáků, přijímat rady i kritiku a umět na ně adekvátně reagovat. Měl by být schopen své dosažené výsledky vyhodnocovat.

Sociální kompetence

Žák by měl být schopen přijímat a odpovědně plnit zadané úkoly.

Řešení běžných pracovních i mimopracovních problémů

Žák by měl být schopen samostatně řešit běžné pracovní úkoly a problémy, měl by být schopen se rozhodnout, které prostředky a způsoby zvolí ke splnění uložených aktivit, měl by být schopen využívat dříve získané vědomosti a dovednosti a získávat informace z otevřených zdrojů, především z internetu.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk v demokratické společnosti

Žáci jsou vedeni k tomu, aby získali dostatečné sebevědomí, bystrý úsudek, odpovědnost, dokázali diskutovat s ostatními lidmi, nevyhýbali se i kontroverzním tématům, dokázali obhájit svůj názor, respektovali názor a svobodu spoluobčanů a byli schopni přistoupit na kompromisní řešení.

Člověk a životní prostředí

Žáci jsou vedeni k tomu, aby dokázali kriticky zhodnotit získané informace, nepodléhali jednostranně působícím výkladům a názorům, dokázali poznávat svět a jeho stav bez předsudků, odpovědně přistupovali k ekologickým otázkám, uvědomovali si zranitelnost životního prostředí a snažili se ho chránit a přispívat ke zlepšení jeho stavu.

Člověk a svět práce

Žák se učí aktivně jednat ve vlastním životě, být připraven na úspěšnou prezentaci (ústní i písemnou) před potencionálním zaměstnavatelem, kriticky zhodnotit své profesní cíle i možnosti, přistupovat zodpovědně ke své pracovní kariéře.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura

Dějepis

Písemná a elektronická komunikace

Odborné předměty

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – definuje části lidské osobnosti; – rozpozná náročné životní situace a chápe důležitost duševní hygieny; – ovládá základní pravidla slušného chování; – popíše sociální útvary, vrstevnické skupiny, dokáže sám sebe zařadit; – charakterizuje současnou českou společnost, její etnické a sociální rozložení; – vysvětlí význam péče o kulturní hodnoty, význam vědy a umění; – popíše sociální nerovnost v současné společnosti a vysvětlí, kam se může obrátit ve složité sociální situaci; – rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje, sestaví rozpočet domácnosti; – navrhne, jak řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem, včetně zajištění na stáří; – posoudí zajištění úvěru, vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení, jaké jsou jeho důsledky a jak řešit tíživou finanční situaci; – objasní význam solidarity; – debatuje o pozitivěch i problémech multikulturního soužití; – posoudí porušování rovnosti pohlaví v praktickém životě.	Člověk v lidském společenství – osobnost a její struktura; – náročné životní situace a řešení krizových situací; – socializace člověka; – sociální skupiny a struktura společnosti; – hmotná a duchovní kultura; – etiketa; – sociální nerovnost a chudoba; – majetek a jeho nabývání, zodpovědné hospodaření.

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – rozumí rozdílů mezi státem a národem; – charakterizuje demokracii a objasní, jak	Člověk jako občan – stát a národ; – základní hodnoty a principy demokracie;

funguje a jaké má problémy; - objasní význam lidských práv a popíše způsoby obhajoby ohrožených lidských práv; - zná nejvýznamnější data v historii samostatného Československa a České republiky; - pozná a dokáže popsat všechny státní symboly a chápe jejich význam a funkci; - charakterizuje současný český politický systém, funkci voleb a politických stran; - uvede příklady funkcí obecní a krajské samosprávy; - vysvětlí, jaké projevy lze nazvat politickým extremismem, nebo radikalismem; - uvede příklad občanské aktivity ve svém regionu, objasní, co se rozumí občanskou společností, debatuje o vlastnostech, které by měl mít občan demokratického státu. - objasní postavení České republiky v Evropě a soudobém světě; - vysvětlí zapojení ČR do mezinárodních struktur a podíl na jejich aktivitách; - popíše funkci a činnost OSN, NATO; - charakterizuje soudobé cíle EU a posoudí její současnou politiku; - uvede příklady projevů globalizace a debatuje o jejich důsledcích; - vysvětlí, s jakými problémy se potýká soudobý svět, jak jsou řešeny, debatuje o jejich možných perspektivách.	- historie české státnosti a státní symboly; - právní základ státu (Ústava); - lidská práva; - politický systém ČR, struktura veřejné správy, obecní a krajská samospráva; - politické strany, volební systémy a volby; - politické ideologie a politický radikalismus; - občanská participace. Česká republika a svět - ČR v mezinárodních vztazích; - OSN; - NATO; - EU; - globalizace a globální problémy; - bezpečnost a konflikty v soudobém světě.
--	---

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - charakterizuje největší světová náboženství, chápe jejich rozdílné přístupy k víře, střeží se projevů jakéhokoli náboženského dogmatismu či fundamentalismu; - objasní postavení církví a věřících v ČR; - přistupuje k věřícím tolerantně; - vysvětlí, čím je nebezpečný náboženský fundamentalismus a některé sekty.	Víra a ateismus - náboženství a církve; - náboženská hnutí; - sekty; - náboženský fundamentalismus.
Žák: - zná základní filosofické pojmy a otázky; - vysvětlí, co je mýtus a rozumí nutnosti vzniku filosofie; - dovede používat vybraný pojmový aparát;	Člověk a svět (praktická filosofie) - základní otázky filosofie a filosofické etiky; - význam filosofie a etiky v životě člověka, jejich smysl pro řešení životních situací; - proměny filosofického myšlení;

- dovede pracovat s jemu obsahově a formálně dostupnými texty; - debatuje o praktických filosofických a etických otázkách (ze života kolem sebe – např. z kauz známých z médií, z krásné literatury a jiných druhů umění); - zná významné osobnosti českého filosofického myšlení, vysvětlí, jakým způsobem byla ovlivňována česká filosofie politickou situací; - vysvětlí, proč jsou lidé za své názory, postoje a jednání odpovědni jiným lidem.	- české filosofické myšlení; - etika, základní pojmy etiky, morální hodnoty a normy, mravní rozhodování a odpovědnost.
--	---

MATEMATIKA

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 12

Cíle vyučovacího předmětu

Matematické vzdělávání navazuje na učivo a výsledky vzdělávání stanovené v RVP pro základní vzdělávání. V odborném školství má matematické vzdělávání kromě funkce všeobecně vzdělávací ještě funkci průpravnou pro odbornou složku vzdělávání.

Obecným cílem matematického vzdělávání je výchova přemýšlivého člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích (v odborné složce vzdělávání, v dalším studiu, v osobním životě, budoucím zaměstnáním, volném čase apod.).

Matematické vzdělávání se zaměřuje především na metody řešení úloh, zejména ve vztahu k oboru vzdělání.

V oborech vzdělání se zvýšenými nároky na matematické vzdělávání rozšíří škola ve svém školním vzdělávacím programu matematické vzdělávání v souladu s potřebami oboru.

Uvedené výsledky vzdělávání a učivo představují v odborném školství základ matematického vzdělávání pro daný stupeň vzdělání.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání;
- využívat matematické poznatky a metody řešení v praktickém životě a v dalším vzdělávání;
- matematizovat jednoduché reálné situace, užívat matematický model a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě;
- zkoumat a řešit problémy včetně diskuze řešení;
- diskutovat metody řešení matematické úlohy;
- účelně využít digitální technologie a zdroje informací při řešení matematických úloh;
- číst s porozuměním matematický text, kriticky vyhodnotit informace získané z různých zdrojů;
- správně se matematicky vyjadřovat.

Charakteristika učiva

Učivo je rozpracováno pro dotaci dvanácti hodin týdně za studium. Do předmětu je zahrnuta zčásti i aplikovaná matematika. Obsah učiva je vymezen tematickými celky, lze jej rozdělit do čtyř základních bloků.

1. Číslo a proměnná

Prohlubují se a rozšiřují základní poznatky ze ZŠ. Zvládnutí tohoto celku je předpokladem pro studium dalších tematických okruhů, proto mu musí být věnována velká pozornost.

2. Funkce a její průběh

Žák se seznámí se základními typy funkcí, načrtne je, určí jejich vlastnosti, využije je při řešení rovnic a nerovnic, řeší praktické úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech.

3. Geometrie

Navazuje na poznatky z deskriptivní geometrie. Zahrnuje planimetrii, stereometrii, analytickou geometrii v rovině i v prostoru. Celek je náročný na prostorovou představivost žáka, na jeho grafický projev, na rozbor problému, jeho vyřešení a vyhodnocení výsledků. Rozvíjí se geometrická představivost žáka. Žák pochopí vzájemný vztah mezi algebrou a geometrií na učivu analytické geometrie.

4. Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika v praktických úlohách

Vytváření kombinatorického a pravděpodobnostního myšlení hraje stále významnější úlohu ve studiu matematiky. Důležitá je výuka statistiky, především správná interpretace statistických dat, schopnost vyhodnotit údaje z grafů, tabulek a diagramů.

Hloubka probíraného učiva je variabilní, ovlivňují ji zejména vstupní vědomosti a dovednosti žáků a též jejich intelektuální úroveň. Vyučující může provést podle svého uvážení úpravy obsahu i rozsahu učiva s přihlédnutím k úrovni konkrétní třídy – změny však nesmějí narušit logickou návaznost učiva.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Základní organizační formou vyučování je vyučovací hodina, kde učitel podle typu hodiny volí různé vyučovací metody:

- slovní výklad: vzhledem k náročnosti předmětu je slovní výklad učitele nezastupitelný;
- problémové vyučování: učitel formuluje problém a vhodně volenými otázkami vede žáky k tomu, aby sami na základě svých vědomostí přecházeli postupně k novým pojmům, pravidlům a způsobům řešení;
- autodidaktická metoda – samostudium: bude použita u některých jednodušších celků;
- práce s PC: zejména při grafickém znázornění tematických částí geometricky zaměřených (průběh funkce, geometrické útvary apod.);
- samostatná práce: práce žáků s učebním materiálem mimo vyučování i ve vyučovací hodině má motivační charakter – do výuky budou zařazovány příklady, jejichž rychlé vyřešení a následné samostatné předvedení bude hodnoceno známkou;
- metoda individuálního vyučování – práce s nadanými žáky: žáci se mohou zapojit do řešení MO (zde jsou nutné individuální konzultace s jednotlivými žáky), žáci, kteří mají zájem o matematiku, se mohou také zúčastnit Celostátní matematické soutěže studentů SOŠ (této soutěži předchází školní kolo, ve kterém jsou vybráni nejlepší žáci do celostátního kola).

Součástí výuky jsou čtvrtletní práce. V 1. až 3. ročníku se píše v každém čtvrtletí jedna písemná práce, jejíž vypracování trvá jednu vyučovací hodinu; ve 2. pololetí 4. ročníku se píše pouze jedna práce.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení výsledků je v souladu se školním klasifikačním řádem a je založeno na těchto základních ukazatelích:

- známky ze čtvrtletních prací – tyto práce musejí být povinně napsány, v případě absence doplněny;
- známky z písemných prací zahrnujících celé tematické celky – i tyto písemné práce musejí být napsány, nebo doplněny;
- krátké desetiminutové prověrky týkající se jen malého úseku učiva – zde vyžadujeme napsání nejméně 60% těchto písemných prací;
- na hodnocení žáků se dále podílí jejich aktivní projev v samotných vyučovacích hodinách, samostatnost při řešení problémových úloh, výsledky ústního zkoušení především při opakování maturitních témat ve 4. ročníku, současně se přihlíží k tomu, jak žák zvládl všechny výše uvedené klíčové kompetence;
- hodnotí se zejména: správnost, přesnost, pečlivost při řešení matematických úloh, schopnost samostatného úsudku, schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie;
- grafická úprava sešitu, řádné plnění domácích úkolů;
- úspěšná účast na matematických soutěžích, jedná se především o Celostátní matematickou soutěž pro střední odborné školy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí**Kompetence k řešení problémů**

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

- srozumitelný, souvislý a jazykově správný projev;
- aktivní účast v diskusi, schopnost formulovat a obhajovat své názory a respektovat názory druhých.

Matematické kompetence

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat**Člověk a životní prostředí:**

Matematika přispívá k výchově k péči o životní prostředí jen nepřímo. Přínos matematiky spočívá v zařazování slovních úloh, které dokumentují jednotlivé

problémy životního prostředí (otázky energetických zdrojů, vliv dopravy na životní prostředí, ochrana lesních porostů apod.). V úlohách je vhodné využívání údajů různých statistických výzkumů, které mají vztah k životnímu prostředí, a pomáhají tak utvářet kladný vztah k životnímu prostředí a nutnosti jeho ochrany.

Člověk a svět práce:

Matematika dává žákům základ ke studiu na VŠ, učitel pomáhá žákům orientovat se v nabídce VŠ. Žák si vytváří reálnou představu nejen o svých schopnostech, ale i o svém uplatnění po absolvování příslušného typu studia.

Informační a komunikační technologie:

Počítač je využíván žáky individuálně, především při přípravě maturitních otázek z matematiky, při hledání informací týkajících se jejich dalšího studia a při tvorbě různých referátů.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura

Základy přírodních věd

Písemná a elektronická komunikace

Odborné předměty

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – provádí aritmetické operace v $\mathbb{R}$; – používá různé zápisy reálného čísla; – znázorní reálné číslo nebo jeho aproximace na číselné ose; – používá absolutní hodnotu a chápe její geometrický význam; – porovnává reálná čísla, určí vztahy mezi reálnými čísly; – zapíše a znázorní interval; – provádí, znázorní a zapíše operace s intervaly (sjednocení, průnik); – řeší praktické úlohy za použití trojčlenky, procentového počtu a poměru ve vztahu k danému oboru vzdělání; – provádí operace s mocninami a odmocninami; – řeší praktické úkoly s mocninami s racionálním exponentem a odmocninami; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Operace s čísly: – číselný obor $\mathbb{R}$; – aritmetické operace v číselných oborech $\mathbb{R}$; – různé zápisy reálného čísla; – reálná čísla a jejich vlastnosti; – absolutní hodnota reálného čísla; – intervaly jako číselné množiny; – operace s číselnými množinami (sjednocení, průnik); – užití procentového počtu; – mocniny s exponentem přirozeným, celým a racionálním; – odmocniny; – slovní úlohy.
Žák: – používá pojem člen, koeficient, stupeň členu, stupeň mnohočleny; – provádí operace s mnohočleny,	Číselné a algebraické výrazy: – číselné výrazy; – algebraické výrazy; – mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s

lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny; – provádí umocnění dvojčlenu pomocí vzorců; – rozkládá mnohočleny na součin; – určí definiční obor výrazu; – sestaví výraz na základě zadání; – modeluje jednoduché reálné situace užitím výrazů zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; – interpretuje výraz s proměnnými zejména ve vztahu k danému oboru vzdělávání; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	mocninami a odmocninami; – definiční obor algebraického výrazu; – slovní úlohy.
Žák: – rozliší úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní; – určí definiční obor rovnice a nerovnice; – řeší lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy, včetně grafického znázornění; – řeší rovnice s neznámou ve jmenovateli; – řeší rovnice v součinném a podílovém tvaru; – vyjádří neznámou ze vzorce; – užívá rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných problémů, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy: – úpravy rovnic, lineární rovnice a nerovnice s jednou neznámou; – rovnice s neznámou ve jmenovateli; – rovnice v součinném a podílovém tvaru; – soustavy rovnic, nerovnic; – grafické řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav; – vyjádření neznámé ze vzorce; – slovní úlohy.
Žák: – užívá pojmy a vztahy: bod, přímka, rovina, odchylka dvou přímek, vzdálenost bodu od přímky, vzdálenost dvou rovnoběžek, úsečka a její délka; – užívá jednotky délky a obsahu, provádí převody jednotek délky a obsahu; – popíše rovinné útvary, určí jejich obvod a obsah; – řeší úlohy na polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; – užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Planimetrie – 1. část: – planimetrické pojmy, polohové vztahy a metrické vlastnosti rovinných útvarů; – trojúhelník a čtyřúhelník (strana, vnitřní a vnější úhly, výšky, ortocentrum, těžnice, střední příčky, kružnice opsaná a vepsaná); – rovinné útvary: kružnice, kruh a jejich části, mnohoúhelníky, pravidelné mnohoúhelníky, složené útvary, konvexní a nekonvexní útvary; – shodnost a podobnost; – Pythagorova věta, Euklidovy věty.

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
---------------------	-------

Žák: – graficky rozdělí úsečku v daném poměru; – graficky změní velikost úsečky v daném poměru; – využívá poznatky o množinách všech bodů dané vlastnosti v konstrukčních úlohách; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Planimetrie – 2. část: – množiny bodů dané vlastnosti – shodná zobrazení v rovině, jejich vlastnosti a jejich uplatnění; – podobná zobrazení v rovině, jejich vlastnosti a uplatnění.
Žák: – řeší kvadratické rovnice, nerovnice včetně grafického znázornění; – řeší jednoduché logaritmické rovnice; – řeší jednoduché exponenciální rovnice; – užívá vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Řešení rovnic a nerovnic: – kvadratické rovnice a nerovnice; – vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; – logaritmické a exponenciální rovnice.
Žák: – rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, sestrojí jejich grafy a určí jejich vlastnosti včetně monotonie a extrémů; – pracuje s matematickým modelem reálných situací a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě; – aplikuje v úlohách poznatky o funkcích při úpravách výrazů a rovnic; – určí průsečíky grafu funkce s osami souřadnic; – určí hodnoty proměnné pro dané funkční hodnoty; – přiřadí předpis funkce ke grafu a naopak; – sestrojí graf funkce dané předpisem pro zadané hodnoty; – řeší reálné problémy s použitím uvedených funkcí zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Funkce: – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot funkce, graf funkce; – vlastnosti funkce; – lineární funkce; – lineárně lomená funkce; – kvadratická funkce; – exponenciální a logaritmická funkce; – logaritmus a jeho užití, věty o logaritmech; – úprava výrazů obsahujících funkce; – slovní úlohy.
Žák: – užívá pojmy: orientovaný úhel, velikost úhlu; – určí velikost úhlu ve stupních a v obloukové míře a jejich převody; – graficky znázorní goniometrické funkce v oboru reálných čísel; – určí definiční obor a obor hodnot	Goniometrie a trigonometrie: – orientovaný úhel; – goniometrické funkce; – věta sinová a kosinová; – goniometrické rovnice; – využití goniometrických funkcí k určení stran a úhlů v trojúhelníku; – úprava výrazů obsahujících

goniometrických funkcí, určí jejich vlastnosti včetně monotonie a extrémů; – s použitím goniometrických funkcí určí ze zadaných údajů velikost stran a úhlů v pravoúhlém trojúhelníku a obecném trojúhelníku; – používá vlastností a vztahů goniometrických funkcí při řešení goniometrických rovnic; – používá vlastností a vztahů goniometrických funkcí k řešení vztahů v rovinných i prostorových útvarech; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	goniometrické funkce.
--	------------------------------

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – určuje vzájemnou polohu bodů a přímek, bodů a rovin, dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin; – určí odchylku dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin; určuje vzdálenost bodů, přímek a rovin; – charakterizuje tělesa: komolý jehlan a kužel, koule a její části; – určí povrch a objem tělesa včetně složeného tělesa s využitím funkčních vztahů a trigonometrie; – využívá síť tělesa při výpočtu povrchu a objemu tělesa; – aplikuje poznatky o tělesech v praktických úlohách, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; – užívá a převádí jednotky objemu; při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Stereometrie: – polohové vztahy a metrické vlastnosti prostorových útvarů; – tělesa a jejich sítě, složená tělesa; – výpočet povrchu a objemu těles, složených těles.
Žák: – určí vzdálenost dvou bodů a souřadnice středu úsečky; – užívá pojmy: vektor a jeho umístění, souřadnice bodu, vektoru a velikost vektoru; – provádí operace s vektory (součet vektorů, násobek vektoru reálným číslem, skalární součin vektorů); – užije grafickou interpretaci operací s vektory; – určí velikost úhlu dvou vektorů, užije vlastnosti kolmých a kolineárních	Analytická geometrie: – souřadnice bodu; – souřadnice vektoru; – střed úsečky; – vzdálenost bodů; – operace s vektory; – přímka v rovině; – polohové vztahy a metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině.

vektorů; – určí parametrické vyjádření přímky, obecnou rovnici přímky a směrnicový tvar rovnice přímky v rovině; – určí polohové vztahy bodů a přímek v rovině a aplikuje je v úlohách; – určí metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině a aplikuje je v úlohách; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	
---	--

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce; – určí posloupnost: vzorcem pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky; – pozná aritmetickou posloupnost a určí její vlastnosti; – pozná geometrickou posloupnost a určí její vlastnosti; – užívá poznatků o posloupnostech při řešení úloh v reálných situacích, zejména ve vztahu k oboru vzdělání; – používá pojmy finanční matematiky: změny cen zboží, směna peněz, danění, úrok, úročení, jednoduché úrokování, spoření, úvěry, splátky úvěrů; – provádí výpočty finančních záležitostí: změny cen zboží, směna peněz, danění, úrok, jednoduché úrokování, spoření, úvěry, splátky úvěrů; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Posloupnosti a finanční matematika: – poznatky o posloupnostech; – aritmetická posloupnost; – geometrická posloupnost; – finanční matematika; – slovní úlohy; – využití posloupností pro řešení úloh z praxe
Žák: – řeší jednoduché kombinatorické úlohy úvahou (používá základní kombinatorická pravidla); – užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací; – počítá s faktoriály a kombinačními čísly; – užívá poznatků z kombinatoriky při řešení úloh v reálných situacích; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Kombinatorika: – faktoriál; – variace, permutace a kombinace bez opakování; – variace s opakováním; – počítání s faktoriály a kombinačními čísly; – slovní úlohy.
Žák: – užívá pojmy: náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu, nezávislost jevů;	Pravděpodobnost v praktických úlohách: – náhodný pokus, výsledek náhodného

– užívá pojmy: náhodný jev a jeho pravděpodobnost, výsledek náhodného pokusu, opačný jev, nemožný jev, jistý jev, množina výsledků náhodného pokusu; – určí pravděpodobnost náhodného jevu; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	- pokusu; – náhodný jev, opačný jev, nemožný jev, jistý jev; – množina výsledků náhodného pokusu; – nezávislost jevů; – výpočet pravděpodobnosti náhodného jevu; – aplikační úlohy.
Žák: – užívá a vysvětlí pojmy: statistický soubor, rozsah souboru, statistická jednotka, četnost, relativní četnost, statistický znak kvalitativní a kvantitativní, aritmetický průměr, hodnota znaku; – určí četnost a relativní četnost hodnoty znaku; – sestaví tabulku četností; graficky znázorní rozdělení četností; – určí charakteristiky polohy (aritmetický průměr, medián, modus, percentil); – určí charakteristiky variability (rozptyl, směrodatná odchylka); – čte a vyhodnotí statistické údaje v tabulkách, diagramech a grafech; – při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	Statistika v praktických úlohách: – statistický soubor, jeho charakteristika; – četnost a relativní četnost znaku; – charakteristiky polohy a charakteristiky variability; – statistická data v grafech a tabulkách; – aplikační úlohy.

ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 4

Cíle vyučovacího předmětu

Předmět základy přírodních věd přispívá k chápání přírodních jevů a jejich souvislostí v přírodě i v každodenním životě, učí žáky klást si otázky o okolním světě a vyhledávat k nim odpovědi.

Velmi důležitou součástí výuky je také učení se schopnosti rozlišovat příčiny a následky dějů, jejich souvislosti a vztahy mezi nimi, a to především ve vazbě na řešení praktických problémů.

Výuka také významně přispívá k získávání a upevňování znalostí a dovedností odpovědně pracovat podle pravidel bezpečné práce, a to jak při pracovních, tak soukromých aktivitách. Významně se také podílí na utváření správných postojů žáků vůči prostředí, jež je obklopuje.

Charakteristika učiva

Základy přírodních věd se vyučují v prvním ročníku. Učební osnova je zaměřena tak, aby umožňovala diferenciaci obsahu i rozsahu výuky vzhledem k různým vzdělávacím potřebám i možnostem žáků. Ve své kmenové části (tištěné části) obsahuje minimum teoretického učiva. I při základní výuce se ovšem klade důraz na řešení problémových úloh (většinou uzavřených s odpovídající náročností) a na využitelnost učiva pro každodenní život občanů.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Použité metody, organizační formy, didaktické prostředky by měly směřovat k motivaci a aktivizaci žáka při výuce.

- slovní výklad vyučujícího;
- demonstrační pokusy: motivace na začátku probíraného celku, potvrzení probíraných poznatků nebo ukázka využití v praxi;
- heuristická metoda: aktivní zapojení žáků do procesu hledání a získávání nových vědomostí;
- řízená diskuze: vhodná u situací, se kterými mají žáci zkušenosti z praktického života;
- didaktické prostředky: učebnice, nástěnné obrazy, statické a dynamické modely;
- samostatné vyhledávání informací: literatura, internet;
- využití multimediální techniky: dataprojektor, počítač;
- organizační formy výuky: skupinová výuka, práce ve dvojicích.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení výsledků žáků vychází ze školního klasifikačního řádu a je založeno na těchto ukazatelích:

- ústní zkoušení – vzorce, vysvětlení zákona, použití v praxi, řešení jednoduchého problému;
- písemné zkoušení – desetiminutové písemné práce zaměřené hlavně na řešení příkladů;

- písemné zkoušení nebo testy z tematického celku rozdělené do dvou částí: teorie a příklady;
- slovní hodnocení znalostí a schopností – slouží k motivaci pro další práci, k sebehodnocení

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení:

- cílené pozorování vlastností látek a jejich přeměn a vyvozování odpovídajících závěrů pro výuku ve škole, ale zejména pro běžný život;
- posuzování věrohodnosti informací, jejich zpracování z hlediska důležitosti a objektivity a jejich využívání k dalšímu učení pro výuku i pro běžný život;
- poznávání souvislostí přírodních poznatků;
- uvědomělé plánování, organizování a vyhodnocování vlastních učebních činností;
- využívání chyb jako prostředků pozitivní motivace pro další učení a pro vytváření kladného postoje k přírodovědným disciplínám.

Kompetence k řešení problémů:

- hledání, navrhování či používání různých informací a algoritmů při řešení školních úloh i problémů v běžném životě;
- porovnávání odborných názorů, mediálních tvrzení a vlastních znalostí i praktických zkušeností v každodenním životě;
- posuzování řešení problémů z hlediska jejich správnosti, jednoznačnosti a porovnávání efektivity různých řešení;
- předcházení možným problémům ve škole i v běžném životě na základě poznatků a dovedností ze školní výuky.

Komunikativní kompetence:

- přehledné a terminologicky správné vyjadřování (písemné i ústní) výsledků učebních činností i poznatků z běžného života;
- obhajování (písemné i ústní) svých názorů na řešení problémů;
- přátelská komunikace se spolužáky při řešení problémů.

Personální a sociální kompetence:

- poznávání výhod týmové spolupráce při řešení problémů ve škole i při posuzování situací z běžného života;
- porozumění myšlenkám druhých, jejich respektování a adekvátní reakce na ně;
- přijímání kritiky své činnosti, poučení se z ní a vyvození si závěrů pro svou další činnost ve výuce i v běžném životě;
- odhadování důsledků svého jednání a chování v různých situacích při školní výuce i v běžném životě.

Občanské kompetence a kulturní povědomí:

- respektování možnosti rozvoje a zneužití přírodních věd.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám:

- plánování činností při pozorování a při experimentech a zpracovávání a vyhodnocování získaných dat;
- dodržování zásad bezpečné práce v učebně i v běžném životě.

Matematické kompetence:

- správné používání veličin a jednotek při výpočtech;
- odhadování výsledků při výpočtech;
- využívání tabulek a grafů při získávání konkrétních hodnot veličin.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi:

- používání počítače při studiu z CD a DVD;
- používání počítače k prezentacím své učební činnosti;
- vyhledávání informací na internetu a posuzování jejich věrohodnosti.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Vzdělávací obsah klade důraz na získávání obecnějších dovedností žáků a vytváření příležitostí pro zvnitřnění hodnot a preferencí odpovídajících modernímu člověku 21. století. Výuka také směřuje k nácviku:

- utváření si vlastního názoru na širokou škálu problémů, které se v běžném životě objevují;
- kultivované obhajoby vlastních názorů;
- odhadu vlastních schopností a sebehodnocení;
- prezentace výsledků své práce;
- prezentace názoru na určitou problematiku v různých rolích;
- marketingových dovedností;
- vnímání obsahu reklamy na základě vlastního úsudku;
- hodnocení práce své i jiných.

Mezipředmětové vztahy

Dějepis

Odborné předměty

Ročník: 1

Výsledky vzdělávání – fyzikální vzdělávání	Učivo
Žák: – rozliší druhy pohybů a řeší jednoduché úlohy na pohyb hmotného bodu; – určí síly, které působí na tělesa, a popíše, jaký druh pohybu tyto síly vyvolají; – určí mechanickou práci a energii při pohybu tělesa působením stálé síly; – vysvětlí na příkladech platnost zákona zachování mechanické energie; – určí výslednici sil působících na těleso; – aplikuje Pascalův a Archimédův zákon při řešení úloh.	Mechanika – pohyby přímočaré, pohyb rovnoměrný po kružnici; – Newtonovy pohybové zákony, síly v přírodě, gravitace; – mechanická práce a energie; – posuvný a otáčivý pohyb, skládání sil; – tlakové síly a tlak v tekutinách.
Žák: – vysvětlí význam teplotní roztažnosti látek v přírodě a v technické praxi; – vysvětlí pojem vnitřní energie soustavy	Termika – teplota, teplotní roztažnost látek; – teplo a práce, přeměny vnitřní energie – tělesa;

(tělesa) a způsoby její změny; – popíše principy nejdůležitějších tepelných motorů; – popíše přeměny skupenství látek a jejich význam v přírodě a v technické praxi.	– tepelné motory; – struktura pevných látek a kapalin, přeměny skupenství.
Žák: – popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; – řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona; – popíše princip a použití polovodičových součástek s přechodem PN; – určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; – popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice.	Elektřina a magnetismus – elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče; – elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, polovodiče; – magnetické pole, magnetické pole elektrického proudu, elektromagnetická indukce; – vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem.
Žák: – rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; – charakterizuje základní vlastnosti zvuku; – chápe negativní vliv hluku a zná způsoby ochrany sluchu; – charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou a rychlostí v různých prostředích; – řeší úlohy na odraz a lom světla; – řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; – vysvětlí optickou funkci oka a korekci jeho vad; – popíše význam různých druhů elektromagnetického záření.	Vlnění a optika – mechanické kmitání a vlnění; – zvukové vlnění; – světlo a jeho šíření; – zrcadla a čočky, oko; – druhy elektromagnetického záření, rentgenové záření.
Žák: – popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu; – popíše stavbu atomového jádra a charakterizuje základní nukleony; – vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením; – popíše princip získávání energie v jaderném reaktoru.	Fyzika atomu – model atomu, laser; – nukleony, radioaktivita, jaderné záření; – jaderná energie a její využití.
Žák: – charakterizuje Slunce jako hvězdu; – popíše objekty ve sluneční soustavě; – zná příklady základních typů hvězd.	Vesmír – Slunce, planety a jejich pohyb, komety; – hvězdy a galaxie.

Výsledky vzdělávání – chemické	Učivo
--------------------------------	-------

vzdělávání	
Žák: – dokáže porovnat fyzikální a chemické vlastnosti různých látek; – popíše stavbu atomu, vznik chemické vazby; – zná názvy, značky a vzorce vybraných chemických prvků a sloučenin; – popíše charakteristické vlastnosti nekovů, kovů a jejich umístění v periodické soustavě prvků; – popíše základní metody oddělování složek ze směsí a jejich využití v praxi; – vyjádří složení roztoku a připraví roztok požadovaného složení; – vysvětlí podstatu chemických reakcí a zapíše jednoduchou chemickou reakci chemickou rovnicí; – provádí jednoduché chemické výpočty, které lze využít v odborné praxi.	Obecná chemie – chemické látky a jejich vlastnosti; – částicové složení látek, atom, molekula; – chemická vazba; – chemické prvky, sloučeniny; – chemická symbolika; – periodická soustava prvků; – směsi a roztoky; – chemické reakce, chemické rovnice; – výpočty v chemii.
Žák: – vysvětlí vlastnosti anorganických látek; – tvoří chemické vzorce a názvy vybraných anorganických sloučenin; – charakterizuje vybrané prvky a anorganické sloučeniny a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí.	Anorganická chemie – anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli; – názvosloví anorganických sloučenin; – vybrané prvky a anorganické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi.
Žák: – charakterizuje základní skupiny uhlovodíků a jejich vybrané deriváty a tvoří jednoduché chemické vzorce a názvy; – uvede významné zástupce jednoduchých organických sloučenin a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí.	Organická chemie – vlastnosti atomu uhlíku; – základ názvosloví organických sloučenin; – organické sloučeniny v běžném životě; a odborné praxi.
Žák: – charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny; – charakterizuje nejdůležitější přírodní látky; – popíše vybrané biochemické děje.	Biochemie – chemické složení živých organismů; – přírodní látky, bílkoviny, sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory; – biochemické děje.

Výsledky vzdělávání – biologické a ekologické vzdělávání	Učivo
--	-------

Žák: – charakterizuje názory na vznik a vývoj života na Zemi; – vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav; – popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života; – charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly; – uvede základní skupiny organismů a porovná je; – objasní význam genetiky; – vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu; – uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence.	Základy biologie – vznik a vývoj života na Zemi; – vlastnosti živých soustav; – typy buněk; – rozmanitost organismů a jejich charakteristika; – dědičnost a proměnlivost; – biologie člověka; – zdraví a nemoc.
Žák: – vysvětlí základní ekologické pojmy; – charakterizuje abiotické (sluneční záření, atmosféra, pedosféra, hydrosféra) a biotické faktory prostředí (populace, společenstva, ekosystémy); – charakterizuje základní vztahy mezi organismy ve společenstvu; – uvede příklad potravního řetězce; – popíše podstatu koloběhu látek v přírodě z hlediska látkového a energetického; – charakterizuje různé typy krajiny a její využívání člověkem.	Ekologie – základní ekologické pojmy; – ekologické faktory prostředí; – potravní řetězce; – koloběh látek v přírodě a tok energie; – typy krajiny.
Žák: – popíše historii vzájemného ovlivňování člověka a přírody; – hodnotí vliv různých činností člověka na jednotlivé složky životního prostředí; – charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; – charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti, posoudí vliv jejich využívání na prostředí; – popíše způsoby nakládání s odpady; – charakterizuje globální problémy na Zemi; – uvede základní znečišťující látky v ovzduší, ve vodě a v půdě a vyhledá informace o aktuální situaci; – uvede příklady chráněných území v ČR a v regionu; – uvede základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na	Člověk a životní prostředí – vzájemné vztahy mezi člověkem a životním prostředím; – dopady činností člověka na životní prostředí; – přírodní zdroje energie a surovin; – odpady; – globální problémy; – ochrana přírody a krajiny – nástroje společnosti na ochranu životního prostředí; – zásady udržitelného rozvoje; – odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí.

ochranu přírody a prostředí; - vysvětlí udržitelný rozvoj jako integraci environmentálních, ekonomických, technologických a sociálních přístupů k ochraně životního prostředí; - zdůvodní odpovědnost každého jedince za ochranu přírody, krajiny a životního prostředí; - na konkrétním příkladu z občanského života a odborné praxe navrhne řešení vybraného environmentálního problému.	
---	--

TĚLESNÁ VÝCHOVA

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 8 (8)

Cíle vyučovacího předmětu

V souladu s vývojovými předpoklady a s individuálními zvláštnostmi žáků směřuje vyučovací úsilí učitele a učební činnost žáků v tělesné výchově k těmto cílům:

- vážit si zdraví jako jedné z prvořadých hodnot a cílevědomě jej chránit;
- pojímat zdraví a tělesnou zdatnost jako hodnoty potřebné ke kvalitnímu prožívání života;
- osvojit si nové pohybové dovednosti, kultivovat svůj pohybový projev a správné držení těla;
- usilovat o optimální rozvoj zdravotně orientované tělesné zdatnosti v pravidelně prováděných pohybových aktivitách;
- aktivně vyhledávat příležitosti ke zdravotně vhodným pohybovým aktivitám;
- orientovat se v základních otázkách vlivu pohybových aktivit na tělesné a duševní zdraví;
- zvládat zjišťování základních parametrů tělesné zdatnosti i korekci vlastního pohybového režimu ve shodě se zjištěnými údaji;
- osvojit si základní způsoby zjišťování svalových dysbalancí a využívat kompenzační, relaxační a vyrovnávací cvičení cíleně, s ohledem na vlastní oslabení, převažující způsob života a charakter pracovní zátěže (aktuálně i perspektivně);
- zvládnout organizační, hygienické a bezpečnostní návyky při pohybových činnostech i v neznámém prostředí;
- zvládnout základní první pomoc při stavech ohrožujících život;
- kladně prožívat pohybovou činnost a využívat ji k překonávání aktuálních negativních tělesných a duševních stavů i jako prostředek k dlouhodobější zdravotní prevenci;
- chápat pohyb jako prostředek duševní hygieny a využívat jej k vytváření hodnotných meziosobních vztahů;
- samostatně vstupovat do různých rolí a vztahů (hráč, závodník, spoluhráč, protihráč, rozhodčí, organizátor, divák) a upevňovat vztahy v duchu fair play – i s přesahem do života školy, rodiny atd.

Naznačené cíle by měly na výstupu ze střední odborné školy ústít do pozitivního vztahu k pravidelným pohybovým aktivitám ve vlastním denním režimu jako k přirozené a nezbytné součásti zdravého životního stylu moderního člověka.

Charakteristika učiva

Základní učivo z hlediska uvedených kritérií tvoří teoretické poznatky, průpravná, kondiční, relaxační a jiná cvičení, gymnastika, úpoly, atletika, pohybové a sportovní hry, lyžování a turistika. Poslední dvě jmenované činnosti se nevyučují v hodinách určených učebním plánem v týdenním rozvrhu; pro lyžování a turistiku je vyhrazen jeden celý týden, přičemž lyžování absolvují žáci prvního ročníku a turistický kurz žáci třetího ročníku.

Základní učivo je závazné pro všechny neoslabené žáky. Každá z uvedených činností má specifický charakter a funkci. Žáci, kteří splnili požadavky základního učiva,

ho prohlubují náročnějšími obměnami, způsoby nebo vazbami, které jsou uváděny v rámci výběrového učiva. Výběrové učivo tedy prohlubuje a rozšiřuje základní učivo, přičemž respektuje a využívá podmínek školy, zájmů žáků a odborného zaměření učitelů. Žákům je pravidelně nabízena možnost kroužku sportovních her, občas se běžné hodiny nahrazují lekcemi plavání.

Nadaní žáci se pravidelně účastní středoškolských turnajů (v odbíjené, kopané, košíkové, atletice, plavání, florbalu, stolním tenisu apod.), z nichž jeden pomáhají organizovat. Taková činnost zahrnuje přípravu (pozvání účastníků, zajištění potřebných prostorů), realizaci (funkce rozhodčího, zapisovatele, pomocný personál) a vyhodnocení výsledků (tabulky na počítači, zaslání výsledků účastníkům).

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Učitel by měl všem žákům nabídnout k osvojení základní učivo, které vychází ze standardu vzdělávání. Konkrétní úroveň osvojení závisí především na individuálních předpokladech žáků. Pro uspokojení zájmu, dovednosti i pohybového nadání jednotlivců, skupin, případně celé třídy slouží učivo rozšiřující. Toto učivo je nezávazné. Učitel ve vyšší etapě vzdělávání se musí při realizaci jednotlivých témat přesvědčit, do jaké míry si žáci osvojili učivo nižší etapy, v případě potřeby se k němu vrátit nebo ho využít k opakování a upevňování pohybových dovedností, k rozvoji pohybových schopností atd. Z výše naznačeného vyplývá, že zařazení rozšiřujícího učiva nebo vypuštění některého námětu základního učiva je v kompetenci učitele, který nejlépe zná předpoklady žáků a konkrétní podmínky školy.

Ve výuce se uplatňují tyto vyučovací metody:

- **motivační:** motivace žáků je prioritním faktorem, který rozhoduje o příští efektivitě učení - smyslem je zajistit vyšší aktivitu a osobní zainteresovanost;
- **expoziční:** jejich cílem je zajistit předání obsahu učiva žákovi učitelem, přímý přenos od pedagoga na žáka (popis, výklad, vysvětlení), zprostředkovaný přenos (ukázka, schéma aj.);
- **heuristický přístup** (tvůrčí aktivita žáků);
- **metody samostatné percepční činnosti žáků;**
- **fixační:** jejich podstatou je procvičování, upevňování a zdokonalování již nacvičeného učiva, cílem fixačních metod je odstraňování souhybu, zpřesnění rytmu, zlepšení kinestetické kontroly, optimalizace úsilí, vytváření účinného systému sebekontroly;
- **diagnostické:** z hlediska průběhu výchovně-vzdělávacího procesu lze aplikovat vstupní diagnostiku (zařazuje se do učebního plánu na začátek školního roku, tematického bloku, před začátkem nácviku nového učiva), průběžnou diagnostiku (prověřuje dílčí úspěšnost v učení), finální diagnostiku (vztahuje se k uzavřeným cyklům učiva, využita je převážně v půlroční či roční klasifikaci).

Metody vyučovací se ve výuce kombinují s metodami výchovnými, jako jsou kladení požadavků, přesvědčování, cvičení (jde o záměrné vytváření pedagogických situací, ve kterých je vyžadována určitá žádoucí reakce žáka), odměna a trest (podstatou je sociální podmiňování – posílení a usměrnění žádoucího chování a jednání žáka), příklad (příklad učitele stupňuje i snižuje účinky jeho výchovného působení), skupinová výchova (atmosféra ve skupině, vztahy mezi žáky, např. spolupráce, konkurence aj., stimulují, či nestimulují chování učících se žáků).

Učitel dále volí podle typu vyučovací hodiny další speciální didaktické formy (forma variabilního provozu, forma kruhového provozu a doplňková cvičení).

Hodnocení výsledků žáků

Rozhodující pro vzdělání je směřování k dílčím a celkovým cílům a respektování individuálních předpokladů žáků. Proto hodnocení žáků vychází z diagnostiky žáků, z poznání jejich předpokladů, aktuálních možností, zdravotního stavu a pohybových zájmů. Rozhodující pro hodnocení žáků je přístup k předmětu, aktivita při jednotlivých činnostech a individuální změny (dovednostní, výkonové, postoje).

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět tělesná výchova rozvíjí zejména tyto klíčové kompetence – k učení, k řešení problémů, komunikativní, personální a sociální. Nejvíce tělesná výchova klade důraz na:

- pozitivní charakterové a mravní vlastnosti (kolektivní cítění a chování, cílevědomost, iniciativa, samostatnost, kázeň, rozhodnost apod.);
- estetické prožívání a hodnocení, budování tvořivé schopnosti (zájem utvářet krásný pohyb, lidské vztahy aj.);
- kladný vztah k přírodě a ochranu životního prostředí;
- trvale kladný postoj k pohybové aktivitě, budování a udržování tělesné zdatnosti;
- kompenzace jednostranné zátěže ve škole (protahovací, vyrovnávací, dechová a relaxační cvičení);
- regeneraci duševních sil a obnovování pozornosti žáka;
- hygienické návyky (volba vhodného oblečení a obutí dle druhu aktivity, sprcha po zátěži, větrání místnosti aj.);
- potřebu zdravého životního stylu (dostatek pohybových aktivit v denním režimu, dostatečný spánek, zdravá výživa).

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a svět práce

Předmět tělesná výchova rozvíjí znalosti a dovednosti žáků, které jsou potřebné pro odpovědný přístup k vlastnímu tělu a zdraví. Žáci jsou vedeni k tomu, aby se pohybovým činnostem věnovali i ve svém volném čase, aby je chápali jako prostředek relaxace a nápravy negativních důsledků vysokého pracovního zatížení.

Člověk a životní prostředí

Výuka je zaměřena především na péči o zdraví a bezpečnost při jakékoli pohybové činnosti. Žáci si také osvojují zásady bezpečného pobytu v různých přírodních prostředích, a to bez jakýchkoli zásahů do ekologické rovnováhy těchto prostředí

Mezipředmětové vztahy

Základy přírodních věd

Občanská nauka

Písemná a elektronická komunikace

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
---------------------	-------

Žák: – uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; – popíše, jak faktory životního prostředí ovlivňují zdraví lidí; – zdůvodní význam zdravého životního stylu; – dovede posoudit vliv pracovních podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky; – orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejich alternativních směrech; – prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným.	1. Péče o zdraví Zdraví – činitelé ovlivňující zdraví: životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity, výživa a stravovací návyky, rizikové chování; – osobní život a zdraví ohrožující situace; – prevence úrazů a nemocí. První pomoc – úrazy a náhlé zdravotní příhody; – stavy bezprostředně ohrožující život; – poranění při hromadném zasažení obyvatel.
Žák: – volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; – komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; – dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; – uplatňuje zásady sportovního tréninku; – dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu; – dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; – dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; – ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání; – uplatňuje osvojené způsoby relaxace; – dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích; – uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; – využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; – participuje na týmových herních činnostech družstva; – dovede rozlišit jednání fair play od	2. Tělesná výchova Teoretické poznatky – hygiena a bezpečnost, vhodné oblečení a obutí, záchrana a dopomoc, zásady chování a jednání v různém prostředí; – odborné názvosloví, komunikace; – výstroj, výzbroj, údržba; – regenerace, kompenzace, relaxace; – pravidla her, závodů, soutěží; – rozhodování, zásady sestavování a vedení sestav; – zdroje informací; – význam pohybu pro zdraví, prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti (jako součást všech tematických celků). Pohybové dovednosti Tělesná cvičení – pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační, relaxační aj. (jako součást všech tematických celků). Gymnastika – cvičení s náčiním; – cvičení na náradí; – akrobacie; – šplh; – pohybové činnosti a kondiční – programy s hudebním doprovodem. Kondiční cvičení – kondiční programy zaměřené na svalový objem a vytrvalost; – relaxační cvičení; – kompenzační cvičení;

nesportovního jednání; – dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, – ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim ve shodě se zjištěnými údaji; – pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; – ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy.	– koordinační cvičení; – cvičení zaměřená na posílení středu těla. Atletika – běhy (rychlý, vytrvalý, starty); – skoky do výšky, dálky; – hody. Pohybové hry – drobné a sportovní hry; – florbal; – basketbal; – fotbal. Úpoly – pády; – základní sebeobrana; – úpolové hry; – překonávání překážek. Turistika a sporty v přírodě – orientace v krajině; – orientační běh. Testování tělesné zdatnosti – motorické testy (průběžně). Lyžování – základy sjezdového lyžování (zatáčení, zastavování, sjíždění i přes terénní nerovnosti); – základy běžeckého lyžování; chování při pobytu v horském prostředí (v rámci lyžařského výcvikového kurzu).
Žák: – zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit.	3. Zdravotní tělesná výchova – individuální přístup k žákům s částečným uvolněním, dle doporučení lékaře, jako součást všech tematických celků.

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – popíše vliv fyzického a psychického	1. Péče o zdraví Zdraví

zatížení na lidský organismus; – orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejich alternativních směrech; – dovede posoudit psychické, estetické a sociální účinky pohybových činností; – dovede posoudit vliv pracovních podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky; – dovede uplatňovat naučené modelové situace k řešení stresových a konfliktních situací; – dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat; – prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným.	– duševní zdraví a rozvoj osobnosti; – sociální dovednosti; – rizikové faktory poškozující zdraví. Zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí – mimořádné události (živelní pohromy, havárie, krizové situace); – základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace).
Žák: – volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; – komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; – dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; – dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; – dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; – uplatňuje zásady sportovního tréninku; – dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu; – dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; – dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; – ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání; – uplatňuje osvojené způsoby relaxace; – dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích; – uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; – využívá pohybové činnosti pro	2. Tělesná výchova Teoretické poznatky – hygiena a bezpečnost, vhodné oblečení a obutí, záchrana a dopomoc, zásady chování a jednání v různém prostředí; – odborné názvosloví, komunikace; – výstroj, výzbroj, údržba; – regenerace, kompenzace, relaxace; – pravidla her, závodů, soutěží; – rozhodování, zásady sestavování a vedení sestav; – zdroje informací; – význam pohybu pro zdraví: prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti, technika a taktika, zásady sportovního tréninku (jako součást všech tematických celků). Pohybové dovednosti Tělesná cvičení – pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační, relaxační aj. (jako součást všech tematických celků). Gymnastika – cvičení s náčiním; – cvičení na nářadí; – akrobacie; – šplh; – pohybové činnosti a kondiční programy s hudebním doprovodem. Kondiční cvičení

všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; – participuje na týmových herních činnostech družstva; – dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání; – dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim ve shodě se zjištěnými údaji; – pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; – ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy.	– kondiční programy zaměřené na svalový objem a vytrvalost; – relaxační cvičení; – kompenzační cvičení; – koordinační cvičení; – cvičení zaměřená na posílení středu těla. Atletika – běhy (rychlý, vytrvalý, starty); – skoky do výšky, dálky; – hody. Pohybové hry – drobné a sportovní hry; – florbal; – basketbal; – fotbal. Turistika a sporty v přírodě – orientace v krajině; – orientační běh. Testování tělesné zdatnosti – motorické testy (průběžně).
Žák: – zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit.	3. Zdravotní tělesná výchova – individuální přístup k žákům s částečným uvolněním, dle doporučení lékaře, jako součást všech tematických celků.

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízením, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; – komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; – dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; – dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; – dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým	2. Tělesná výchova Teoretické poznatky – hygiena a bezpečnost, vhodné oblečení a obutí, záchrana a pomoc, zásady chování a jednání v různém prostředí; – odborné názvosloví, komunikace; – výstroj, výzbroj, údržba; – regenerace, kompenzace, relaxace; – pravidla her, závodů, soutěží rozhodování zásady sestavování a vedení sestav; – zdroje informací; – význam pohybu pro zdraví: prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; technika a taktika, zásady sportovního tréninku (jako součást všech tematických

činností; – sestaví soubory zdravotně zaměřených cvičení, cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci; – navrhne kondiční program osobního rozvoje a vyhodnotí jej; – uplatňuje zásady sportovního tréninku; – dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu; – dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; – dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; – ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání; – uplatňuje osvojené způsoby relaxace; dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích; – uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; – využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; – participuje na týmových herních činnostech družstva; – dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání; – dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim ve shodě se zjištěnými údaji; – pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; – ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy.	celků). Tělesná cvičení – pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační, relaxační aj. (jako součást všech tematických celků). Gymnastika – cvičení s náčiním; – cvičení na nářadí; – akrobacie; – šplh; – pohybové činnosti a kondiční programy s hudebním doprovodem. Kondiční cvičení – kondiční programy zaměřené na svalový objem a vytrvalost; – relaxační cvičení; – kompenzační cvičení; – koordinační cvičení; – cvičení zaměřená na posílení středu těla. Atletika – běhy (rychlý, vytrvalý, starty); – skoky do výšky, dálky; – hody. Pohybové hry – drobné a sportovní hry; – florbal; – basketbal; – fotbal. Turistika a sporty v přírodě – příprava turistické akce; – orientace v krajině; – orientační běh. Testování tělesné zdatnosti – motorické testy (průběžně).
Žák: – zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit.	3. Zdravotní tělesná výchova – individuální přístup k žákům s částečným uvolněním, dle doporučení lékaře, jako součást všech tematických celků.

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
---------------------	-------

Žák:

- volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat;
- komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii;
- dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci;
- dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu;
- dovede připravit prostředky plánovaným pohybovým činnostem;
- sestaví soubory zdravotně zaměřených cvičení, cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci;
- navrhne kondiční program osobního rozvoje a vyhodnotí jej;
- uplatňuje zásady sportovního tréninku;
- dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu;
- dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit;
- dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost;
- ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání;
- uplatňuje osvojené způsoby relaxace;
- dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích;
- uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách;
- je schopen sladit pohyb s hudbou, umí sestavit pohybové vazby, hudebně pohybové motivy a vytvořit pohybovou sestavu (skladbu);
- využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti;
- participuje na týmových herních činnostech družstva;
- dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání;

2. Tělesná výchova
Teoretické poznatky

- hygiena a bezpečnost, vhodné oblečení a obutí, záchrana a pomoc, zásady chování a jednání v různém prostředí;
- odborné názvosloví, komunikace;
- výstroj, výzbroj, údržba;
- regenerace, kompenzace, relaxace;
- pravidla her, závodů, soutěží rozhodování, zásady sestavování a vedení sestav;
- zdroje informací;
- význam pohybu pro zdraví;
- prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti;
- technika a taktika;
- zásady sportovního tréninku (vše jako součást všech tematických celků).

Tělesná cvičení

- pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační, relaxační aj. (jako součást všech tematických celků).

Gymnastika

- cvičení s náčiním;
- cvičení na náradí;
- akrobacie;
- šplh;
- pohybové činnosti a kondiční programy s hudebním doprovodem.

Kondiční cvičení

- kondiční programy zaměřené na svalový objem a vytrvalost;
- relaxační cvičení;
- kompenzační cvičení;
- koordinační cvičení;
- cvičení zaměřená na posílení středu těla.

Atletika

- běhy (rychlý, vytrvalý, starty);
- skoky do výšky, dálky;
- hody.

Pohybové hry

- drobné a sportovní hry;
- florbal;
- basketbal;
- fotbal.

Testování tělesné zdatnosti

- motorické testy (průběžně).

– dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim ve shodě se zjištěnými údaji; – pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; – ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy.	
Žák: – zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit.	3. Zdravotní tělesná výchova – individuální přístup k žákům s částečným uvolněním, dle doporučení lékaře, jako součást všech tematických celků.

PÍSEMNÁ A ELEKTRONICKÁ KOMUNIKACE

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání **Týdně hodin za studium:** 6 (6)
Platnost: od 1. 9. 2022

Cíle vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět je zaměřen na získání dovednosti ovládat klávesnici počítače desetiprstovou hmatovou metodou. Výuka probíhá v písárně, využívá se program pro výuku psaní desetiprstovou hmatovou metodou na české klávesnici osobního počítače podle programu ATF a dále klasických programů v Microsoft Office –Word, Excel a PowerPoint.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

rozvíjeli samostatné logické uvažování a pěstovali kultivovaný písemný projev nejen z hlediska vhodné odborné stylizace, ale také logické, věcné, a především gramatické správnosti. Dále vyhotovovali na počítači různé druhy písemností v normalizované úpravě, případně s využitím šablon dopisních předtisků. Naučili se na uživatelské úrovni používat operační systém, kancelářský software a pracovat s dalším běžným aplikačním programovým vybavením (včetně specifického programového vybavení, používaného v příslušné profesní oblasti). Zvládli efektivně pracovat s informacemi a komunikovali pomocí internetu. Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích je dále vhodné rozšířit podle aktuálních vzdělávacích potřeb, jejichž příčinou mohou být změny na trhu práce, vývoj informačních a komunikačních technologií a specifika oboru, v němž je žák připravován.

Charakteristika učiva

Cílem předmětu je zvýšení produktivity a kvality práce na počítači. Psaní desetiprstovou hmatovou metodou, tzv. „klávesnicová gramotnost“, je základním předpokladem pro efektivní ovládání klávesnice počítače. Tuto dovednost žáci uplatní ve výuce ostatních předmětů, v praxi při vyhotovování písemností a dokladů i v dalším studiu. Výběr učiva vychází z profilu absolventa ekonomiky a podnikání. Výuka rozvíjí samostatné logické uvažování a pěstuje kultivovaný písemný projev, a to z hlediska vhodné odborné stylizace, logické věcné i gramatické správnosti a vyhovující formální úpravy v souladu s normou pro úpravu písemností. V oblasti elektronické komunikace jsou žáci vedeni k jejímu racionálnímu využívání.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Metody výuky

1. Metody motivační
 - motivační rozhovor;
 - pochvaly.
2. Metody fixační
 - opakování učiva ústní;
 - písemné;
 - nácvik dovedností;
 - domácí práce.
3. Metody expoziční

- výklad;
- popis;
- instrukce;
- práce s učebnicí nebo s učebním textem;
- zápisy na tabuli;
- zápis promítnutý zpětným projektořem nebo dataprojektořem;
- samostatná práce žáků.

4. Metoda praktická

- na jedné pracovní stanici pracuje jeden žák.

Formy výuky

- hromadné vyučování;
- individualizované;
- frontální.

Hodnocení výsledků žáků

Základem pro hodnocení v psaní jsou písemné zkoušky, ve kterých se posuzuje dosažená rychlost a přesnost podle limitů. U písemností se hodnotí věcný obsah, stylizace, pravopis a formální úprava podle normy. Ve Wordu se hodnotí celková úprava textu (písmo, řádkování, odstavce, zvýrazňování, tabulky atd.) V Excelu se hodnotí tvorba grafů, tabulek a jejich úprava. V PowerPointu se hodnotí vytvoření prezentace na zadané téma. Dále se klasifikuje úroveň vypracování tabulek a písemné zkoušky z pravidel ČSN. Hodnocení žáka je doplňováno i ovládáním slepé klávesnice a dosaženým prstokladem.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Občanské kompetence

Žák prostřednictvím studia předmětu:

- jedná odpovědně, samostatně, aktivně nejen ve vlastním zájmu, ale i pro zájem veřejný;
- jedná v souladu s morálními principy, přispívá k uplatňování zásad demokracie;
- uvědomuje si vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupuje s tolerancí k identitě druhých lidí;
- chápe význam životního prostředí pro člověka a jedná v duchu udržitelného rozvoje;
- je hrdý na tradice a hodnoty svého národa, chápe jeho minulost a současnost v evropském a světovém kontextu;
- umí myslet kriticky, dokáže zkoumat věrohodnost informací, tvoří si vlastní úsudek a je schopen o něm diskutovat s jinými lidmi.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně pracovat s informacemi

Žák prostřednictvím studia předmětu:

- pracuje s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;
- komunikuje elektronickou poštou a využívá další prostředky online a offline komunikace;
- získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak z internetu.

Komunikativní kompetence

Žák je veden k tomu, aby byl schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci, vhodně se prezentovat v souladu s pravidly daného kulturního prostředí;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- aktivně se účastnit diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, respektovat názory druhých;
- písemně zaznamenávat podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí;
- zpracovávat přiměřeně náročné texty na běžná i odborná témata.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být připraven:

- efektivně se učit a pracovat, využívat ke svému učení zkušenosti jiných lidí, učit se na základě zprostředkovaných zkušeností;
- sebekriticky vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok, přijímat radu a kritiku;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností a zájmové a pracovní orientace;
- dále se vzdělávat;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- pracovat v týmu;
- nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k jiným lidem a kulturám.

Kompetence k pracovnímu uplatnění

Žák je veden k tomu, aby:

- znal alternativy uplatnění jazykového vzdělání na trhu práce a požadavky zaměstnavatelů na jazykovou gramotnost;
- dokázal se písemně i verbálně seberealizovat při vstupu na trh práce.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a svět práce

- osvojení kompetencí k aktivnímu rozhodování o vlastní profesní kariéře;
- uvědomění si významu demokratického vzdělání pro život, které je založeno na vzájemném respektování, spolupráci, účasti a dialogu.

Informační a komunikační technologie

- zdokonalování se ve schopnosti efektivně používat prostředky výpočetní techniky v běžném každodenním životě, a zvláště v profesním životě.

Člověk v demokratické společnosti

- výchova k přiměřené míře sebevědomí, zodpovědnosti a schopnosti morálního úsudku;
- dovednost jednat s lidmi;
- úcta k materiálním i duchovním hodnotám.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura

Cizí jazyky

Odborné předměty

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – seznámí se s osobním počítačem; – přesně a rychle ovládá klávesnici desetiprstovou hmatovou metodou; – nacvičuje malá písmena v základní poloze; – nacvičuje písmena na střední a horní písmenné řadě; – nacvičuje písmena na dolní písmenné řadě, velká písmena, tečku, pomlčku; – nacvičuje písmena na číselné řadě; – nacvičuje psaní diakritických a interpunkčních znamének; – nacvičuje psaní číslic a značek; – naučí se ovládat numerickou klávesnici.	Základy psaní na klávesnici PC s pomocí učebnice – psaní na klávesnici všemi deseti a naslepo.
Žák: – používá počítač a jeho periferie (obsluhuje je, detekuje chyby, vyměňuje spotřební materiál); – je si vědom možností a výhod, ale i rizik (zabezpečení dat před zneužitím, ochrana dat před zničením, porušování autorských práv) a omezení (zejména technických a technologických) spojených s používáním výpočetní techniky; – aplikuje výše uvedené – zejména aktivně využívá prostředky zabezpečení dat před zneužitím a ochrany dat před zničením; – pracuje s prostředky správy operačního systému, na základní úrovni konfiguruje operační systém, nastavuje jeho uživatelské prostředí; – orientuje se v běžném systému – chápe strukturu dat a možnosti jejich uložení, rozumí a orientuje se v systému adresářů, ovládá základní práce se soubory (vyhledávání, kopírování, přesun, mazání), odlišuje a rozpoznává základní typy souborů a pracuje s nimi; – ovládá principy algoritmizace úloh a sestavuje algoritmy řešení konkrétních úloh (dekompozice úlohy na jednotlivé elementárnější činnosti za použití přiměřené míry abstrakce); – využívá nápovědy a manuálu pro práci se základním a aplikačním programovým vybavením i běžným hardware; – má vytvořeny předpoklady učit se používat nové aplikace, zejména za	Práce s počítačem, operační systém, soubory, adresářová struktura, souhrnné cíle – hardware, software, osobní počítač, principy fungování, části, periferie; – základní a aplikační programové vybavení; – operační systém, jeho nastavení; – data, soubor, složka, souborový manažer, komprese dat; – prostředky zabezpečení dat před zneužitím a ochrany dat před zničením; – ochrana autorských práv; – algoritmizace; – nápověda, manuál.

pomoci manuálu a nápovědy, rozpoznává a využívá analogií ve funkcích a ve způsobu ovládání různých aplikací; – vybírá a používá vhodné programové vybavení pro řešení běžných konkrétních úkolů.	
---	--

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – nacvičuje psaní rozsáhlejších textů rytmicky a co nejrychleji; – nacvičuje psaní cizojazyčných textů; – píše podle diktátu; – provádí vyznačené korektury a umí opsat čistopis; – vyhotovuje jednoduché tabulky; – provádí úpravu textu.	Psaní rozsáhlejších textů na klávesnici všemi deseti a naslepo – zvyšování rychlosti a přesnosti; – psaní podle diktátu; – autorská korektura; – vypracování jednoduchých tabulek.
Žák: – orientuje se ve zkratkách používaných v obchodních dopisech; – orientuje se v rozdělení písemností; – chápe stylizaci textu, jeho členění a zvýrazňování.	Pokyny pro psaní na PC – psaní interpunkčních znamének, zkratek, značek a číslic v textu; – zvýrazňování a členění textu.

Ročník: 3.

Žák: – zpracuje obchodní dopis podle normy; – dokáže vyhledat v normě pravidla pro úpravu textu; – normalizovaná úprava písemností a manipulace s nimi; – dokáže vypracovat adresy na obálky a štítkách; – umí se pohybovat v šabloně pro psaní obchodní korespondence – vyhotovuje písemnosti spojené s provozem věcně, jazykově a formálně správně a v souladu s normalizovanou úpravou písemností.	Normalizovaná úprava písemností (ČSN 01 6910) – pravidla stylizace dopisů; – velikost papírů a obálek; – psaní adres; – vyhotovení obchodních písemností; – úprava dopisů do zahraničí.
Žák: vytváří, upravuje a uchovává strukturované textové dokumenty (ovládá typografická pravidla, formátování, práce se šablonami, styly, objekty, hromadnou korespondenci, tvoří tabulky, grafy, makra); – vytváří jednoduché multimediální	Práce se standardním aplikačním programovým vybavením – textový procesor; – tabulkový procesor; – databáze; – software pro tvorbu prezentací - spolupráce částí balíku kancelářského software (sdílení a výměna dat, import a

dokumenty (tedy dokumenty, v nichž je spojena textová, zvuková a obrazová složka informace) v některém vhodném formátu (HTML dokument, dokument textového procesoru, dokument vytvořený specializovaným SW pro tvorbu prezentací atp.); – ovládá běžné práce s tabulkovým procesorem (editace, matematické operace, vestavěné a vlastní funkce, vyhledávání, filtrování, třídění, tvorba grafu, databáze, kontingenční tabulky a grafy, příprava pro tisk, tisk); – ovládá základní práce v databázovém procesoru (editace, vyhledávání, filtrování, třídění, relace, tvorba sestav, příprava pro tisk, tisk); – zná základní typy grafických formátů, volí odpovídající programové vybavení pro práci s nimi a na základní úrovni grafiku tvoří a upravuje; – používá běžné základní a aplikační programové vybavení (aplikace dodávané s operačním systémem, dále pracuje zejména s aplikacemi tvořícími tzv. kancelářský SW jako celkem); – pracuje s dalšími aplikacemi používanými v příslušné profesní oblasti.	export dat...); – základy tvorby maker a jejich použití; – grafika (rastrová, vektorová, formáty, komprese, základy práce v SW nástrojích); – další aplikační programové vybavení.
Žák: – chápe specifika práce v síti (včetně rizik), využívá jejich možností a pracuje s jejími prostředky; – komunikuje elektronickou poštou, ovládá i zaslání přílohy, či naopak její přijetí a následné otevření; – využívá nástroje pro organizování a plánování (specializované SW nástroje, případně jako další funkce sofistikovaného poštovního klienta); – ovládá další běžné prostředky online a offline komunikace a výměny dat.	Práce v lokální síti, elektronická komunikace, komunikační a přenosové možnosti Internetu – počítačová síť, server, pracovní stanice; – připojení k síti a její nastavení; – specifika práce v síti, sdílení dokumentů a prostředků; – e-mail, organizace času a plánování, chat, messenger, videokonference, telefonie, FTP...
Žák: – volí vhodné informační zdroje k vyhledávání požadovaných informací a odpovídající techniky (metody, způsoby) k jejich získávání; – získává a využívá informace z otevřených zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet, ovládá jejich vyhledávání, včetně použití filtrování;	Informační zdroje, celosvětová počítačová síť Internet – informace, práce s informacemi; – informační zdroje; – Internet.

– orientuje se v získaných informacích, třídí je, analyzuje, vyhodnocuje, provádí jejich výběr a dále je zpracovává; – zaznamenává a uchovává textové, grafické i numerické informace způsobem umožňujícím jejich rychlé vyhledání a využití; – uvědomuje si nutnost posouzení validity informačních zdrojů a použití informací relevantních pro potřeby řešení konkrétního problému; – správně interpretuje získané informace a výsledky jejich zpracování následně prezentuje vhodným způsobem s ohledem na jejich další uživatele; – rozumí běžným i odborným graficky ztvárněným informacím (schémata, grafy apod.).	
--	--

EKONOMIKA

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 10

Cíle vyučovacího předmětu

Předmět ekonomika vede k rozvíjení ekonomického myšlení, s ostatními ekonomickými předměty je základem odborného vzdělání. Učí žáky uplatňovat ekonomickou efektivnost při podnikových činnostech, jednat hospodárně a v souladu s etikou podnikání. Předává žákům vědomosti o podnikání, podnikových činnostech, marketingu, prodejní činnosti, financování podniku, hospodaření podniku, finančním trhu, hospodářské politice, národním hospodářství a světové ekonomice. Učí žáky základním ekonomickým dovednostem, které pak využívají v praxi. Stimuluje žáky využívat různé zdroje informací (odborné časopisy, internet) k doplnění svých znalostí a k vypracování jednoduchých samostatných úkolů.

Charakteristika učiva

Probíraným učivem mají žáci získat vědomosti a dovednosti dlouhodobější povahy, aby z nich mohli vycházet v měnících se podmínkách ekonomické praxe. Žáci mají pochopit nutnost dalšího vzdělávání a prohlubování svých znalostí studiem odborné literatury.

- 1. okruh – základy ekonomiky – 1. ročník
- 2. okruh – podnikové činnosti – 2. – 4. ročník

Pojetí učiva, metody a pomůcky

V předmětu ekonomika budou využívány následující metody a formy práce:

- výklad navazující na texty učebnice „Ekonomika nejen k maturitě“ – Klínský, Münch (EDUKO), doplňující materiály (např. daňové zákony, živnostenský zákon, zákon o obchodních korporacích apod.);
- referáty a aktuality, při jejichž zpracovávání využívají žáci odbornou literaturu, popřípadě internet;
- ilustrace vybraných témat na konkrétních příkladech z reálné praxe;
- využití prostředků výpočetní techniky – vyhledávání aktuálních informací prostřednictvím internetu a jejich aplikace při řešení úkolů (interaktivní tabule, tablety);
- diskuze k jednotlivým tématům s využitím znalostí žáků z běžného života;
- samostatná, popř. skupinová práce;
- dle možností exkurze a přednášky odborníků z praxe, s nimiž jsou žáci schopni diskutovat na daná témata;
- uplatňování a využívání mezipředmětových vztahů (účetnictví, právo, praxe, informační technologie atd.);
- účast na školních i meziškolních ekonomických soutěžích.

Hodnocení výsledků žáků

Žáci se hodnotí z ústního a písemného projevu.

Žáci při ústním projevu:

- správně formulují z odborného hlediska;

- mluví souvisle, srozumitelně a jazykově správně;
- znají souvislosti s ostatními probíranými tematickými celky;
- jsou schopni navázat i na ostatní odborné předměty.

Žáci při písemném projevu:

- pracují správně, přesně a pečlivě z hlediska odborného;
- dbají na jazykovou stránku;
- pracují samostatně i týmově.

Ostatní hodnocení:

- vypracovávají a přednášejí referáty na dané téma;
- pracují s internetem a odbornými publikacemi;
- zajímají se o aktuální ekonomická témata.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k řešení problémů

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob nebo varianty řešení a zdůvodnit je;
- uplatňovat při řešení různé metody (logické, matematické, empirické);
- volit vhodné prostředky a způsoby k plnění úkolů (pomůcky, studijní literatura, informační technologie);
- spolupracovat při řešení problémů s jinými žáky (týmová práce).

Kompetence k učení

- mají pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládají různé techniky učení;
- umí pracovat s textem, efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;
- s porozuměním poslouchají mluvené projevy a pořizují si z nich poznámky;
- znají možnosti svého dalšího vzdělávání.

Komunikativní kompetence

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- aktivně se účastnit diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, respektovat názory druhých;
- zpracovávat jednoduché texty na běžná i odborná témata a různé pracovní materiály;
- snažit se dodržovat jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii;
- písemně zaznamenávat podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.).

Personální a sociální kompetence

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého chování a jednání v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu a kritiku;
- dále se vzdělávat;

- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat, být připraveni řešit své sociální i ekonomické záležitosti, být finančně gramotní;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobních konfliktů.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

- jednat odpovědně, samostatně, aktivně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony a pravidla chování, respektovat práva a osobnosti jiných lidí;
- jednat v souladu s morálními principy, uplatňovat demokratické přístupy;
- zajímat se aktivně o společenské a politické dění u nás i ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru; cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesi a vzdělávací dráze;
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady;
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních nabídkách, využívat poradenských a zprostředkovatelských služeb;
- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle;
- znát práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků;
- rozumět podstatě a principům podnikání, mít představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání; dokázat vyhledávat a posuzovat podnikatelské příležitosti v souladu s realitou tržního prostředí, se svými předpoklady a dalšími možnostmi.

Matematické kompetence

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, grafy).

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

- pracovat s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;

- učit se používat nové aplikace;
- komunikovat elektronickou poštou a využívat další prostředky on-line a off-line komunikace;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet;
- pracovat s informacemi, a to především s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií;
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Cílem je rozvoj klíčových kompetencí, žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- se dovedli orientovat v masových médiích, využívat je a kriticky hodnotit;
- dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení;
- vážili si dobrého životního prostředí a snažili se je chránit a zachovat pro budoucí generace.

Člověk a životní prostředí

Téma přispívá k naplňování zejména těchto cílů:

- porozumět souvislostem mezi environmentálními, ekonomickými a sociálními aspekty ve vztahu k udržitelnému rozvoji;
- respektovat principy udržitelného rozvoje;
- získat přehled o způsobech ochrany přírody, o používání technologických, ekonomických a právních nástrojů pro zajištění udržitelného rozvoje;
- osvojit si základní principy šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí v osobním a profesním jednání.

Člověk a svět práce

Cílem je vybavit žáka znalostmi a kompetencemi pro úspěšné uplatnění na trhu práce a pro budoucí profesní kariéru. K uskutečňování tohoto cíle je třeba:

- naučit žáka formulovat své profesní cíle, plánovat a cílevědomě vytvářet profesní kariéru podle svých potřeb a schopností;
- motivovat žáka k celoživotnímu učení pro udržení konkurenceschopnosti na trhu práce a pro aktivní osobní i profesní rozvoj;
- seznámit žáka s globalizovaným světem práce a rozvojem pracovních příležitostí;
- naučit žáka vyhledávat v relevantních informačních zdrojích a kriticky posuzovat informace o profesních příležitostech a možnostech dalšího vzdělávání;
- naučit žáka efektivní sebe prezentaci při jednání s potenciálními zaměstnavateli;
- seznámit žáka se základními aspekty pracovního vztahu, právy a povinnostmi zaměstnanců a zaměstnavatelů i aspekty soukromého podnikání, včetně klíčových právních předpisů;
- představit žákům služby kariérového poradenství a služby zaměstnanosti.

Informační a komunikační technologie

Cílem je:

- naučit žáky pracovat s informacemi a s komunikačními prostředky.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura
Písemná a elektronická komunikace
Dějepis
Hospodářský zeměpis
Občanská nauka
Odborné předměty

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - správně používá a aplikuje základní ekonomické pojmy; - vyjádří formou grafu určení rovnovážné ceny; - posoudí správně vliv ceny na nabídku a poptávku; - na příkladu popíše fungování tržního mechanismu.	Podstata a fungování tržní ekonomiky - potřeby, statky, služby, spotřeba, vzácnost; - výroba, výrobní faktory, hospodářský proces; - trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka, - zboží, rovnovážná cena, racionální chování spotřebitele.
Žák: - rozliší dlouhodobý a oběžný majetek a jejich základní druhy; - zařadí příklady majetku do jednotlivých složek dlouhodobého a oběžného majetku.	Majetek podniku - dlouhodobý majetek; - oběžný majetek.
Žák: - na příkladu ukáže postup založení živnosti a obchodní korporace, včetně odlišností druhů živností a obchodních společností; - pracuje s právními předpisy a rejstříky (nebo výňatky z nich).	Právní úprava podnikání - živnost; - právní formy obchodních korporací; - založení/ zahájení podnikání; - ukončení podnikání; - neziskové subjekty.
Žák: - provádí výpočty kapacity, komentuje výsledky; - vede evidenci DM; - vysvětlí na příkladu postup pořízení materiálu včetně výběru vhodného dodavatele; - vyhotoví skladní kartu zásob; - vyhledá příslušnou právní úpravu v zákoníku práce; - popíše, jak zaměstnavatel vybírá zaměstnance; - vysvětlí práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele, aplikuje je na typové příklady;	PODNIKOVÉ ČINNOSTI Hospodaření s dlouhodobým majetkem - dlouhodobý majetek, členění, opotřebení, kapacita; - inventární karta DM. Hospodaření s materiálem - oběžný majetek – členění, pořízení, skladování; - norma zásob; - skladní karta zásob. Hospodaření s pracovníky - vznik, změny, ukončení pracovního poměru; - mzdové předpisy, formy a složky mzdy.

- vyjmenuje hlavní činnosti podniku; - popíše, jak je zajištěna péče o jakost; rozliší typické náklady dle probíraného členění; - na příkladu ukáže náklady obětované příležitosti a utopené náklady; - posoudí a na příkladu ukáže vzájemné souvislosti ceny, zisku a velikosti prodeje; - uvede příklady zvyšování výnosů; - vypočte zvýšení nebo snížení výnosů - vzniklé změnou prodeje nebo ceny; - dokáže vymezit pojem okolí podniku z různých úhlů pohledu; - vysvětlí základní vztahy podniku k dodavatelům, odběratelům, bance, konkurenci; - charakterizuje vztahy podniku k zaměstnancům a odborům; - chápe vztahy podniku ke státním orgánům a obci.	Výkony podniku - oblasti hlavní činnosti. Náklady, výnosy - členění nákladů; - možnosti snižování nákladů; - náklady obětované příležitosti, utopené náklady; - nákladový a marketingový přístup k ceně; - členění výnosů; - možnosti zvyšování výnosů; - výsledek hospodaření; - cena. Vnější vztahy podniku - vztahy k jiným podnikům; - vztahy k obyvatelstvu; - vztahy ke státu.
---	---

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - uvede příklady korporací ve vybraných odvětvích národního hospodářství; - vysvětlí hodnotu ukazatelů národního hospodářství; - vysvětlí příčiny a druhy nezaměstnanosti; - vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel a na příkladu ukáže, jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům; - vysvětlí význam platební bilance a charakterizuje její jednotlivé složky; - srovná úlohu velkých a malých subjektů v ekonomice státu; - na příkladech vysvětlí příjmy a výdaje státního rozpočtu.	Národní hospodářství - činitele ovlivňující úroveň národního hospodářství; - hrubý domácí produkt, nezaměstnanost, inflace, platební bilance; - subjekty působící v národním hospodářství; - státní rozpočet.
Žák: - rozlišuje právní formy podnikání a dovede charakterizovat jejich základní znaky;	Podnikání - podnikání, podnikatelský záměr, právní formy podnikání; - podnikání podle živnostenského zákona

- posoudí vhodné právní formy podnikání ve svém oboru; - na příkladu popíše postup založení živnosti a založení obchodní společnosti; - charakterizuje základní povinnosti podnikatele; - charakterizuje pojem hospodářská soutěž.	a zákona o obchodních korporacích.
Žák: - rozliší základní druhy oběžného majetku; - na příkladu uvede možnosti pořízení zásob; - vypočítá plánovanou spotřebu materiálu; - vypočítá ukazatele obratu zásob; - provede jednoduchý výběr dodavatele.	Zabezpečení hlavní činnosti oběžným majetkem - členění oběžného majetku; - zásoby, pořízení zásob, oceňování zásob; - optimalizace zásob a nákupu; - spotřeba materiálu; - rychlost obratu zásob.
Žák: - rozliší oběžný a dlouhodobý majetek a jejich základní druhy; - provádí běžné výpočty odpisů, kapacity a jejího využití, efektivnosti investic a komentuje výsledky; - vede karty dlouhodobého majetku.	Zabezpečení hlavní činnosti dlouhodobým majetkem - dlouhodobý majetek, členění, opotřebení, odpisy, kapacita; - pořízení a vyřazení dlouhodobého majetku; - oceňování a účtování dlouhodobého majetku.
Žák: - na příkladech charakterizuje průběh výrobní činnosti; - na příkladu ukáže význam řízení jakosti v moderní výrobě; - v typovém příkladu vypočítá úspory z rozsahu; - posoudí ekologické souvislosti výrobní činnosti; - popíše model podnikání založený na pronájmu.	Výrobní činnost obchodního závodu - výroba, jakost - úspory z rozsahu; - ekologie; - výrobní činnosti obchodních závodů v daném zaměření; - společenská odpovědnost firem.
Žák: - na příkladu popíše průběh obchodního případu, uvede používané doklady; - kriticky posoudí nabídku výrobku či služby (na základě vlastních či vyhledaných informací); - v příkladu vybere vhodný způsob dodání a placení; - v příkladu ukáže postup reklamace a správný postup jejího řešení.	Odbytové činnosti - plánování prodeje; - odbytové cesty; - kupní smlouva, smlouva o dílo; - dodací a platební podmínky; - realizace dodávky – expedice, doprava, pojištění; - závady plnění, odpovědnost za vady; - komunikace při realizaci dodávky a řešení závad plnění.
Žák: - rozliší velkoobchod a maloobchod; - posoudí vhodné způsoby placení při	Obchod - velkoobchod, maloobchod; - obchodování v tuzemsku a se

obchodování v tuzemsku a se zahraničím; - porovná běžné dodací a platební podmínky;	zahraničím; - celní řízení; - ochrana spotřebitele, nekalé obchodní praktiky.
--	---

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - na příkladu popíše základní způsoby získávání zaměstnanců; - určí kritéria pro výběr zaměstnanců; - charakterizuje jednotlivé metody hodnocení zaměstnanců.	Zabezpečení hlavní činnosti lidskými zdroji, pracovněprávní vztahy - zjištění a plánování potřeby zaměstnanců; - získávání a výběr zaměstnanců; - hodnocení zaměstnanců; - národní soustava povolání.
Žák: - orientuje se v základních pojmech z oblasti mzdových předpisů; - posoudí na jednoduchých příkladech vhodnost použitých forem mzdy; - vypočte hrubou mzdu, zdravotní a sociální pojištění, náhrady mezd, zdanitelnou mzdu, čistou mzdu, nemocenské dávky, částku k výplatě; - rozliší pracovní smlouvy a dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr z hlediska mzdy, pojištění a daně z příjmů; - uvede povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance při zajišťování bezpečnosti práce a požární prevence; - aplikuje znalosti bezpečnostních předpisů a bezpečnostních rizik na konkrétní situace (např. ve škole).	Mzdová soustava - mzdová legislativa; - složky mzdy; - výpočet mzdy; - zákonné odvody; - bezpečnost a ochrana zdraví při práci, požární prevence, státní odborný dozor nad bezpečností práce.
Žák: - porovná vhodnost užití vlastních a cizích zdrojů financování; - sestaví platební kalendář; - charakterizuje cash-flow firmy; - posoudí možnost užití peněz s ohledem na výnos a riziko.	Zdroje financování, finanční řízení - vlastní kapitál; - kapitálové fondy; - cizí kapitál; - krátkodobé a dlouhodobé financování; - cash-flow; - finanční řízení; - finanční technologie včetně kryptoměn.
Žák: - vysvětlí funkce peněz a jejich formy; - vysvětlí princip fungování finančního trhu; - odliší poslání centrální banky a komerčních bank; - ovládá zpracování dokladů při	Bankovníctví - peníze a jejich funkce; - česká národní banka, měnová politika ČNB; - obchodní banky – pasivní a aktivní; - úvěrové obchody, stavební spoření;

platebním styku; - orientuje se v možnostech uložení peněz, provádí výpočty úroků; - orientuje se v bankovních produktech – vkladových i úvěrových; - používá kurzovní lístek.	- hospodaření banky.
Žák: - vysvětlí úlohu pojišťoven v národním hospodářství; - odliší komerční a nekomerční pojištění; - orientuje se v nabídce pojistných produktů.	Pojišťovnictví - úkoly pojišťoven a jejich druhy; - základní termíny z oblasti pojišťovnictví; - druhy pojištění; - pojistná smlouva, výpočty pojistného, penzijní připojištění.
Žák: - používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze podle kursovního lístku; - vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN; - rozliší složky finančního trhu; - rozlišuje krátkodobé a dlouhodobé cenné papíry, majetkové papíry a dluhopisy; - na příkladu vysvětlí pohyb kurzů cenných papírů; - rozliší RM systém a burzu; - rozliší posílání centrální banky a komerčních bank; - rozliší druhy úvěrů, jejich použití; - provede jednoduché srovnání výhodnosti peněžních produktů; - na příkladu posoudí, zda nabídka je v souladu s ochranou spotřebitele na finančním trhu; - vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby.	Finanční trhy - platební styk v národní a zahraniční měně; - úroková míra; - cenné papíry; - burza; - RM systém; - role centrální banky; - investiční a podílové fondy; - účastnické a penzijní fondy; - stavební spořitelny; - pojišťovny.

Ročník: 4

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - na příkladech ukáže výhodnost mezinárodního obchodu; - posoudí dopad restriktivních opatření na mezinárodní obchod; - popíše strukturu EU, aplikuje poznatky o společném trhu a uvede typické příklady; - uvede příklady organizací ovlivňujících mezinárodní ekonomiku – Světová banka, WTO, Mezinárodní měnový	Světová ekonomika - mezinárodní obchod; - restrikce v mezinárodním obchodě; - Evropská unie, vztah EU - Česká republika; - další organizace ovlivňující mezinárodní ekonomiku; - mezinárodní obchod v daném zaměření - globalizace.

fond, OECD, OPEC ad.; - vyjmenuje nejvýznamnější korporace operující na mezinárodním poli v daném zaměření.	
Žák: - vysvětlí základní principy daňové soustavy a její funkce; - rozdělí daňovou soustavu na přímé a nepřímé daně; - odliší základní zásady a podmínky jednotlivých daní; - komentuje vliv jednotlivých daní na státní rozpočet a celkovou fiskální politiku státu.	Daňová soustava a daňová politika státu - požadavky na daňovou soustavu; - funkce daňové soustavy; - dělení daní; - státní rozpočet ČR a úloha jednotlivých daní ve státním rozpočtu.

ÚČETNICTVÍ

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání **Týdně hodin za studium:** 7 (2)
Platnost: od 1. 9. 2022

Cíle vyučovacího předmětu

Předmět účetnictví vede k rozvíjení ekonomického myšlení, spolu s ostatními ekonomickými předměty je základem odborného vzdělání. Při vzdělávání je kladen důraz na dodržování platných právních předpisů a uvědomování si následků jejich porušení. Účetnictví učí žáky hodnotit číselné údaje získané účetnictvím pro podnikatelské rozhodování, vede k návyku kontrolovat a zodpovídat za výsledky své práce. Podniková ekonomika a účetnictví jsou považovány za stěžejní ekonomické předměty.

Charakteristika učiva

Učivo je zaměřeno především na poznatky dlouhodobější platnosti, aby z něho mohli absolventi vycházet při své činnosti a správně se orientovat v měnících se podmínkách ekonomické praxe.

Žáci mají pochopit nutnost dalšího vzdělávání a prohlubování svých znalostí studiem odborné literatury, profesních kurzů a školení.

Výuka směřuje k:

- vytváření pocitu odpovědnosti za svěřenou a odvedenou práci;
- rozvoji základních myšlenkových operací žáků (analýza, srovnání, uspořádání, třídění);
- rozvoji aktivního přístupu žáků k pracovnímu životu a své profesní kariéře, včetně schopnosti přizpůsobovat se změnám na trhu práce;
- cílevědomému, soustředěnému, vytrvalému a pečlivému přístupu žáků k týmové i samostatné práci;
- vytváření odpovědného přístupu žáků k plnění svých povinností a k respektování stanovených pravidel;
- poznání základních metod evidence hospodaření podniku.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

V předmětu účetnictví budou využívány následující metody a formy práce:

- výklad navazující na učebnice účetnictví – autor Ing. Pavel Štohl (každý rok aktualizované);
- základní metodou výuky je výklad a vysvětlování, nastínění problému a rozhovor se žáky, jak problém řešit;
- žáci používají při práci účtový rozvrh;
- žáci jsou vedeni k samostatnosti, pečlivosti a odpovědnosti za výsledky své práce;
- v průběhu studia řeší žáci souvislé příklady účtování, jejichž zadání vychází z příkladů z praxe;
- uvědomují si význam postavení profese účetního v podniku a organizaci;
- využití prostředků výpočetní techniky – interaktivní tabule.

Hodnocení výsledků žáků

Žáci se hodnotí z ústního a písemného projevu.

Žáci při ústním projevu:

- správně formulují z odborného hlediska;

- mluví souvisle, srozumitelně a jazykově správně;
- znají souvislosti s ostatními probíranými tematickými celky;
- jsou schopni navázat i na ostatní odborné předměty.

Žáci při písemném projevu:

- pracují správně, přesně a pečlivě z hlediska odborného;
- dodržují předepsané způsoby oprav;
- pracují samostatně i týmově.

Ostatní hodnocení:

- pracují s internetem a odbornými publikacemi;
- zajímají se o aktuální změny v předpisech souvisejících s účetnictvím.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- umět pracovat s textem, efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si z nich poznámky;
- uvědomují si důležitost profese účetního;
- uvědomovat si nutnost svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žáci by měli být schopni:

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob nebo varianty řešení a zdůvodnit je;
- uplatňovat při řešení různé metody (logické, matematické, empirické);
- pracovat v týmu a přicházet s vlastními návrhy řešení.

Komunikativní kompetence

Žáci by měli být schopni:

- reálně posuzovat své fyzické a duševní možnosti, odhadovat výsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- aktivně se účastnit diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, respektovat názory druhých;
- zpracovávat jednoduché texty s běžnými i odbornými tématy a různé pracovní materiály;
- snažit se dodržovat jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii;
- písemně zaznamenávat podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.).

Personální a sociální kompetence

Žáci by měli být schopni:

- efektivně se učit, pracovat a vyhodnocovat dosažené výsledky;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- využívat ke svému učení zkušeností jiných lidí, učit se i na základě zprostředkovaných zkušeností;
- přijímat hodnocení svých výsledků a způsobu jednání i ze strany jiných lidí, adekvátně na ně reagovat, přijímat radu i kritiku;
- dále se vzdělávat;

- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobních konfliktů.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- jednali odpovědně, samostatně, aktivně a iniciativně;
- dodržovali zákony a pravidla chování, respektovali práva a osobnosti jiných lidí;
- jednali v souladu s morálními principy, uplatňovali demokratické přístupy;
- nenechali sebou manipulovat (upravovat výsledky hospodaření);
- uměli myslet kriticky, byli schopni tvorby vlastního úsudku, byli schopni diskutovat s jinými lidmi.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žáci by měli:

- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání;
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a možnostech profesní kariéry, znát požadavky zaměstnavatelů na pracovníky a srovnávat je se svými předpoklady; být připraveni přizpůsobit se změněným pracovním podmínkám;
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních nabídkách, využívat poradenských a zprostředkovatelských služeb;
- umět vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli;
- znát práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků;
- osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit.

Matematické kompetence

Žáci by měli být schopni:

- správně používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- zvolit pro řešení úkolu odpovídající matematické postupy a techniky;
- nacházet souvislosti při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a využít pro konkrétní řešení;
- provést reálný odhad výsledku řešení úkolu.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Žáci by měli být schopni:

- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- učit se používat nový aplikační software;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet;
- pracovat s informacemi, a to především s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- se dovedli orientovat v masových médiích, využívat je a kriticky hodnotit;

- dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení;
- vážili si dobrého životního prostředí a snažili se je chránit a zachovat pro budoucí generace.

Člověk a životní prostředí

Téma přispívá k naplňování zejména těchto cílů:

- rozvíjet dovednost aplikovat získané poznatky, přijímat odpovědnost za vlastní rozhodování a jednání a prosazovat trvale udržitelný rozvoj ve své pracovní činnosti;
- porozumět souvislostem mezi environmentálními, ekonomickými a sociálními aspekty ve vztahu k udržitelnému rozvoji;
- jednat hospodárně, adekvátně uplatňovat nejen kritérium ekonomické efektivity, ale i hledisko ekologické.

Člověk a svět práce

Cílem je:

- vybavit žáka znalostmi a kompetencemi pro úspěšné uplatnění na trhu práce a pro budoucí profesní kariéru.

Informační a komunikační technologie

Cílem je:

- naučit žáky pracovat s informacemi a s komunikačními prostředky.

Mezipředmětové vztahy

Matematika

Ekonomika

Profilující předměty

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - pracuje s účtovým rozvrhem; - vede daňovou evidenci; - ověří náležitosti a provede likvidaci; - účetních dokladů při běžném účtování; - využívá oprav při běžném účtování.	Vymezení - daňová evidence podnikatele; - účetnictví; - předpisy upravující účtování; - syntetické a analytické účty; - účetní doklady; - opravy účetních zápisů.
Žák: - vyhotovuje základní druhy dokladů; - vyjmenuje základní druhy dokladů; - posoudí úplnost náležitostí daňových dokladů.	Účetní doklady - význam účetních dokladů; - členění, náležitosti dokladů a opravy; - daňové doklady; - fáze oběhu účetních dokladů.
Žák: - schematicky sestaví jednoduchou rozvahu; - orientuje se ve zdrojích financování podniku; - chápe vztahy mezi aktivy a pasivy; - pochopí princip podvojného účetního zápisu;	Základy účetnictví - rozvaha; - otevření účtů na začátku účetního období; - podvojný účetní zápis; - soustava účtů; - uzávěrkové práce, zjištění výsledku hospodaření.

- otevře účet na začátku účetního období; - zaznamenává jednoduché změny na účtech; - uzavře rozvahové a výsledkové účty; - odsouhlasí výši hospodářského výsledku mezi účtem zisků a ztrát a rozvahou.	
--	--

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - účtuje způsobem A i B podle dokladů; - vyhotoví příjemku, výdejku; - účtuje o nedokončené výrobě a o výrobcích; - účtuje o nákupu a prodeji zboží.	Zásoby - účtování faktur; - nedokončená výroba, polotovary vlastní výroby, výrobky.
Žák: - účtuje o dlouhodobém majetku; - účtuje o finančním leasingu včetně časového rozlišení splátek u nájemce; - účtuje o pořízení a prodeji dlouhodobého finančního majetku; - orientuje se v zařazení majetku podle FSKP a v odpisovém plánu.	Dlouhodobý majetek - dlouhodobý hmotný majetek; - dlouhodobý nehmotný majetek; - finanční majetek; - analytická evidence dlouhodobého majetku.
Žák: - zaúčtuje vydané faktury, popř. jejich odpis; - účtuje další pohledávky a jejich úhradu (včetně pohledávek k zahraničním subjektům); - likviduje přijaté faktury; - účtuje další krátkodobé a dlouhodobé závazky; - zaúčtuje kursové rozdíly.	Pohledávky a závazky - pohledávky; - druhy závazků.
Žák: - odsouhlasí výši hospodářského výsledku mezi účtem zisků a ztrát a rozvahou; - účtuje tvorbu a čerpání rezerv; - hodnotí dopad tvorby a čerpání rezerv na výsledek hospodaření a základ daně z příjmů.	Účtování finančních zdrojů - účtování na kapitálových účtech; - účtování o výsledku hospodaření a jeho rozdělení; - nerozdělený zisk; - ztráta z minulých let; - rezervy zákonné a ostatní.
Žák: - účtuje náklady ve finančním účetnictví, časové rozlišení nákladů, včetně daňových; - objasní podstatu časového rozlišování nákladů a výnosů; - provede uzávěrku nákladových účtů; - účtuje výnosy, výnosy příštích období a příjmy příštích období; - provede roční uzávěrku výnosových účtů.	Náklady a výnosy - účtování ve finančním účetnictví; - časové rozlišení nákladů a výdajů; - pravidla účtování výnosů; - časové rozlišení výnosů.

Žák: - pracuje s účtovým rozvrhem; - provádí zápisy účetních případů do účetní knihy a jejich opravu podle platných předpisů; - rozumí podstatě zpracování informací v účetnictví; - podle účetní evidence je schopen poskytnout informace potřebné pro řízení podniku.	Účetní technika a organizace účetnictví - účetní zápisy – druhy, opravy; - účetní knihy; - účtová osnova a účtový rozvrh; - hlavní kniha a kniha analytických účtů; - formy účetních knih.
---	---

Ročník: 4

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - vyčíslí inventarizační rozdíly, zaúčtuje je; - uzavře rozvahové a výsledkové účty; - vypočítá výsledek hospodaření, sestaví a uzavře účet zisků a ztrát; - transformuje hospodářský výsledek na základ daně z příjmů; - vypočítá v daňovém přiznání pro daň z příjmů právnických osob a pro daň z příjmů fyzických osob; - schematicky sestaví rozvahu; - stanoví s pomocí zákona o daních z příjmů výši záloh na daň a termíny jejich splatnosti; - charakterizuje dopad zisku nebo ztráty na finanční situaci podniku; - zaúčtuje tvorbu a rozdělení hospodářského výsledku; - otevře účet na začátku nového účetního období.	Sestavení výkazu zisku a ztrát - inventarizace majetku a závazků; - uzávěrkové operace; - účetní závěrka; - výsledek hospodaření, možnosti; - rozdělení zisku, úhrada ztráty; - otevření účtů na začátku účetního období.
Žák: - účtuje náklady a výnosy hospodářských středisek; - sestaví předběžnou kalkulaci úplných nákladů metodou přírážkovou; - srovná údaje předběžné a výsledné kalkulace; - sestaví kalkulaci s neúplnými náklady; - doporučí na základě výsledků obou kalkulací případné přijetí zakázky, vhodnou výši ceny; - přebírá údaje z kalkulace do rozpočtu; - zpracuje jednoduchý rozpočet.	Manažerské účetnictví - hospodářská střediska; - vedení vnitropodnikového účetnictví; - kalkulace - druhy, rozdělení; - druhy rozpočtů; - vazby mezi normami, rozpočtováním a kalkulacemi.
Žák: - vede daňovou evidenci podle dokladů; - rozlišuje daňové a nedaňové příjmy a výdaje;	Daňová evidence - daňová evidence pro podnikatele; - peněžní deník; - stanovení základu daně z příjmů podle peněžního deníku.

 ladními daňovými pojmy, zejména zákonem o DPH a o daních z příjmů (plátce, poplatník, předmět daně, zdanitelné plnění atd.); - orientuje se ve vztazích mezi plátcí a neplátcí DPH; - posoudí úplnost náležitostí daňových dokladů; - vypočte DPH na vstupu, na výstupu, daňovou povinnost včetně zahrnutí samovyměření daně; - pracuje s běžnými položkami daňově uznatelných a neuznatelných nákladů a výnosů; - vypočítá a zaúčtuje jednotlivé daně; - vyplní nejběžnější daňová přiznání.	Daňová soustava Účetnictví - přímé a nepřímé daně; - druhy daní; - správa daní; - výpočet jednotlivých druhů daní; - zaúčtování jednotlivých druhů daní; - daňové přiznání.
--	---

MANAGEMENT A MARKETING

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 2

Cíle vyučovacího předmětu

Předmět management a marketing patří do povinného základu odborného vzdělání. Jde o předmět, který rozvíjí a doplňuje znalosti získané v dalších odborných předmětech.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

- chápali nutnost vzdělávání, sebevzdělávání a celoživotního učení pro rozvoj své úspěšné kariéry;
- uměli prakticky aplikovat poznatky při řešení ekonomických a podnikatelských problémů;
- pracovali se zdroji informací, samostatně je vyhledávali, správně je interpretovali a využívali;
- sledovali průběžně aktuální hospodářské dění;
- získali základní přehled o managementu jako vědě o řízení;
- byli vybaveni vědomostmi a dovednostmi, které jim umožní samostatně uplatňovat a rozvíjet metody managementu podle individuální potřeby;
- dodržovali příslušné právní předpisy.

Charakteristika učiva

Vyučovací předmět management a marketing seznamuje žáky s problematikou řízení především podnikatelsky zaměřených organizací, vede žáky k pochopení nezbytnosti uplatňování marketingové podnikatelské koncepce a naučí je používat při podnikání tvůrčí marketingové metody.

Žákům je podnik představen jako ekonomicko-sociální systém. Důraz je kladen na lidskou stránku podniku a na chování lidí v organizaci. Žáci se naučí, jak se v podnikatelské praxi pohybovat, jak jednat s obchodními partnery, se svými spolupracovníky i s vedením firmy. Součástí výuky jsou praktické příklady manažerských metod při řešení konkrétních úkolů z praxe podniku daného oboru. Součástí výuky jsou praktické aplikace marketingové teorie při řešení konkrétních úkolů z praxe podniku daného oboru (např. analýza nákupního chování, segmentace trhu, návrh cenové strategie, prezentace firmy atp.).

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Používá se výkladu doplněného o další metody. Jsou používány zejména tyto vyučovací metody:

- výklad;
- tvorba projektů (např. průzkum pomocí dotazníku, jeho vyhodnocení a zpracování);
- příprava referátů;
- exkurze, besedy;
- práce s PC.

Žáci pracují s denním a odborným tiskem, ze kterého zpracovávají formou referátů aktuální informace z oblasti managementu.

Hodnocení výsledků žáků

Základem pro hodnocení je průběžné ústní zkoušení ze znalostí jednotlivých témat. Při ústním zkoušení je kladen důraz na souvislost projevu a jeho věcnou správnost a na uplatňování praktických dovedností v oblasti managementu.

Po zvládnutí tematického celku nebo jeho části jsou zadávány písemné práce. U písemného projevu je kladen důraz na věcnou správnost, kreativitu, vlastní přístupy.

Součástí hodnocení je i individuální práce žáků – referáty. Při klasifikaci je také zohledněna práce žáka v hodině a jeho zájem o danou problematiku.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí**Komunikativní kompetence**

- srozumitelná formulace myšlenek;
- kultivace vyjadřování a vystupování v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dovednost diskuse a formulování vlastních stanovisek.

Personální a sociální kompetence

- efektivně se učit a pracovat;
- připravovat se na studium na vysokých školách;
- práce v týmu;
- samostatné řešení problémů;
- přijímání hodnocení svých výsledků, rad i kritiky;
- porozumění zadání úkolu, určení jádra problému, získávání potřebných informací.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

- využívání prostředků ICT a efektivní práce s informacemi;
- aplikace základních matematických postupů při řešení ekonomických modelů;
- využívání grafického znázornění.

Občanské kompetence

- aktivně se zajímat o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- zajímat se o veřejné záležitosti lokálního charakteru;
- umět myslet kriticky, vytvořit si vlastní úsudek a schopnost o něm diskutovat.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat**Člověk a svět práce**

Při výuce jsou žáci vedeni k tomu, aby si průběžně uvědomovali význam učiva (např. učiva o právních aspektech pracovního poměru, soukromého podnikání atd.) pro jejich úspěšné rozhodování o dalším vzdělávání a kariéře.

Člověk a životní prostředí

Výuka je zaměřena především na péči o životní prostředí, zdravý způsob života a pochopení strategie trvale udržitelného rozvoje.

Informační a komunikační technologie

Žáci se učí samostatné práci s organizačním a právním softwarem a vyhledávání informací pomocí internetu, rozvíjejí práci s informacemi a komunikačními

prostředky, která je významná vzhledem k požadavkům dalšího vysokoškolského studia nebo pracovního uplatnění.

Mezipředmětové vztahy

Písemná a elektronická komunikace

Ekonomika

Občanská nauka

Právo

Matematika.

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vysvětlí souvislost segmentu trhu, pozice produktu a nástrojů marketingu; – provede samostatně nebo ve skupině jednoduchý průzkum nebo zpracuje jednoduchý marketingový plán; – určí u konkrétních produktů fázi jejich životního cyklu; – stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle zákazníků, místa a období; – uvede příklady současných marketingových technik, např. guerilla marketing; – rozpozná běžné cenové triky a klamavé nabídky; – na příkladu ukáže rabat, obchodní marži a stanovení prodejní ceny výrobku; – na příkladu ukáže stanovení ceny služby; – na příkladech objasní typické cenové taktiky, popř. navrhne vhodnou taktiku pro konkrétní produkt; – na příkladu ukáže prodejní cesty, vysvětlí důvody použití mezičlánků; – vybere vhodný reklamní prostředek pro určitý produkt; – na příkladu posoudí dopady publicity; – na příkladu vysvětlí péči o zákazníka.	Marketing – marketingový plán; – průzkum trhu; – cenová politika; – distribuce zboží; – reklamní činnosti; – publicita; – péče o zákazníka; – digitální komunikační techniky.
Žák: – vysvětlí význam informací a komunikace pro podnikání ve službách; – vhodně uplatňuje prostředky verbální a neverbální komunikace.	Profesní komunikace – využití techniky v komunikaci; – verbální a neverbální komunikace.

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – charakterizuje jednotlivé části procesu řízení a jejich funkci; – provede jednoduché propočty při sestavení plánu a kontrole jeho plnění; – na typovém příkladu navrhne organizační strukturu firmy; – na příkladu popíše rozhodovací metody; – zhodnotí vhodnost a účinnost motivačních nástrojů; – na vzorovém příkladu provede kontrolní činnosti a navrhne případná opatření.	Management – plánování; – organizování; – rozhodování; – motivace a vedení lidí; – kontrola.
Žák: – na příkladu ukáže průběh obchodního jednání; – na příkladu charakterizuje postup při realizaci dodávky, pracuje s příslušnými doklady; – na příkladu vysvětlí druhy prodeje a jejich použití v závislosti na prodávané komoditě nebo službě; – na příkladu ukáže rozdíly mezi obchodováním s členskými a nečlenskými zeměmi EU; – ovládá zásady obchodního styku přes internet.	Prodejní činnost – průběh prodejní činnosti; – realizace dodávky; – druhy prodeje; – prodej do zahraničí; – e-commerce, e-banking.
Žák: – popíše náležitosti smluv podle občanského zákoníku; – na konkrétním případě ukáže, jak řešit odpovědnost za vady; – na příkladu posoudí možnost odstoupení od smlouvy.	Obchodně závazkové vztahy – obchodní smlouvy podle občanského zákoníku; – vznik, změna a zánik smluvního vztahu; – typy smluv.
Žák: – vysvětlí podmínky a postupy reklamace zboží; – na příkladech vysvětlí postup při vyřizování reklamace; – pracuje s příslušnými právními normami; – zvládá komunikaci se zákazníkem při případných stížnostech a reklamách zboží v souladu s firemními směrnici a právními předpisy České republiky.	Ochrana spotřebitele – aktuální právní předpisy týkající se ochrany spotřebitele a reklamace zakoupeného zboží nebo služby.
Žák: – charakterizuje vlastnosti důležité pro výkon povolání v logistických a	Aplikovaná psychologie a společenská výchova

– finančních službách; – provede psychologický rozbor chování klienta a na jeho základě volí vhodný způsob komunikace; – ovládá zásady společenského chování; – uplatňuje profesní etiku a bezpředsudkový přístup k zákazníkům; – ví, jak reagovat vhodně reaguje na různé způsoby chování klientů, obchodních partnerů i spolupracovníků; – řeší různé interpersonální situace včetně konfliktních a zátěžových.	– osobnost člověka; – společenské chování a profesní vystupování; – typy zákazníků a psychologické základy jednání.
--	---

PRÁVO

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 2

Cíle vyučovacího předmětu

Předmět právo tvoří spolu s předměty ekonomika a účetnictví povinný ekonomicko-právní základ odborného vzdělání. Jde o stěžejní předmět, který rozvíjí a doplňuje znalosti získané ve společenskovedních a odborných ekonomických předmětech.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

- chápali nutnost vzdělávání, sebevzdělávání a celoživotního učení pro rozvoj své úspěšné kariéry;
- uměli prakticky aplikovat poznatky z ekonomiky a práva při řešení ekonomických problémů;
- pracovali se zdroji ekonomických a právních informací, samostatně je vyhledávali, správně je interpretovali a využívali;
- sledovali průběžně aktuální dění, především legislativní proces;
- dodržovali příslušné právní předpisy včetně předpisů týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany a uměli uplatňovat oprávněné nároky v případě pracovního úrazu.

Charakteristika učiva

Předmět poskytuje přehled o systému práva a právním řádu ČR, utváří právní vědomí na potřebné úrovni a vede žáky k dodržování právních norem. Žáci se učí orientovat v základních pramenech práva ústavního, občanského, obchodního, živnostenského, pracovního, trestního, rodinného a správního.

Obsahem učiva jsou základy právních vědomostí potřebné pro orientaci v právních normách a právním systému České republiky a pro aplikaci na typické situace.

Předmět taktéž přispívá k přípravě žáků na přijímací řízení a studium na vysokých a vyšších odborných školách.

Pojetí výuky

Základní metoda výkladu je doplněna o individuální práci s počítačem, při které žáci pracují s textem právního předpisu a vyhledávají konkrétní ustanovení. Pomocí internetu žáci (individuálně nebo ve skupinách) získávají další informace, jedná se především o činnost státních orgánů, informace z obchodního a živnostenského rejstříku, obchodního věstníku aj.

Vypracovávají písemnosti podané individuálně zaměstnancem i zaměstnavatelem v oblasti pracovního práva, např. pracovní smlouvu, výpověď, dohodu o ukončení pracovního poměru. Dále vyhotovují písemnosti z oblasti obchodních závazkových vztahů, především kupní smlouvu a smlouvu o dílo.

Žáci pracují s denním a odborným tiskem, ze kterého zpracovávají formou referátů aktuální informace z oblasti práva.

Hodnocení výsledků žáků

Základem pro hodnocení je průběžné ústní zkoušení ze znalostí jednotlivých právních odvětví. Při ústním zkoušení je kladen důraz na souvislost projevu a jeho

věcnou správnost a na uplatňování praktických dovedností v oblasti práva včetně dovedností intelektových.

Po zvládnutí tematického celku nebo jeho části jsou zadávány písemné práce. U písemného projevu je kladen důraz na věcnou správnost, přesnost, přehlednost, pečlivost vyhotovení.

Součástí hodnocení je i individuální práce žáků. Při klasifikaci je také zohledněna práce žáka v hodině a jeho zájem o danou problematiku.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Komunikativní kompetence

Žáci jsou schopni:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a používat odbornou terminologii.

Personální kompetence

Žáci jsou připraveni:

- efektivně se učit a pracovat, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok;
- dále se vzdělávat.

Sociální kompetence

Žáci jsou schopni:

- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly.

Řešit samostatně běžné pracovní i mimopracovní problémy

Žáci jsou schopni:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému;
- navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení, především logické;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve.

Využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně pracovat s informacemi

Žáci umí:

- pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak z internetu;
- pracovat s informacemi, a to především s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií.

Kompetence k pracovnímu uplatnění

Žáci umí:

- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli;
- znají práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků;

- osvojí si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Předmět právo rozvíjí znalosti a dovednosti žáků, které jsou potřebné pro odpovědné občanské rozhodování a jednání. Žáci jsou vedeni k tomu, aby dokázali využívat nabyté právní znalosti a dovednosti pro argumentaci v diskusích o problémech běžného občanského života.

V průběhu celé výuky se směřuje zejména k pěstování sebeodpovědnosti, hledání kompromisů mezi osobní svobodou a společenskou odpovědností a k budování odpovědnosti k majetku a jiným materiálním hodnotám.

Člověk a svět práce

Při výuce jsou žáci vedeni k tomu, aby si průběžně uvědomovali význam učiva (např. učiva o právních aspektech pracovního poměru, soukromého podnikání atd.) pro jejich úspěšné rozhodování o dalším vzdělávání a kariéře.

Člověk a životní prostředí

Výuka je zaměřena především na péči o zdraví a bezpečnost zdraví při výkonu práce.

Informační a komunikační technologie

Žáci se učí samostatně práci s právním softwarem a vyhledáváním informací pomocí internetu, rozvíjejí práci s informacemi a komunikačními prostředky, která je významná vzhledem k požadavkům dalšího vysokoškolského studia.

Mezipředmětové vztahy

Ekonomika

Občanská nauka

Písemná a elektronická komunikace

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vysvětlí pojem právo, právní stát, uvede příklady právní ochrany a právních vztahů; – vysvětlí základní pojmy; – vysvětlí uspořádání právního řádu, druhy právních předpisů a vztahy mezi nimi; – vyjmenuje základní právní odvětví včetně základních pramenů práva; – vysvětlí proces přijetí zákona; – pracuje se sbírkou zákonů; – vysvětlí rozdíl fyzické a právnické osoby; – popíše soustavu soudů v ČR a činnost policie, soudů, advokacie a notářství;	Základy práva – Stát a právo, spravedlnost, právní stát; – právní řád; – právní ochrana občanů; – systém práva, právo veřejné a soukromé; – právní normy, druhy, působnosti, legislativní proces, sbírka zákonů, novelizace a derogace; – právní vztahy, právní skutečnosti, právní úkony, prvky právního vztahu; – soustava soudů v České republice.

– vysvětlí, kdy je občan způsobilý k právním úkonům a má trestní odpovědnost.	
Žák: – na konkrétních příkladech doloží, co vymezuje Ústava ČR a Listina základních práv a svobod; – vyhledá v Ústavě ČR a Listině základních práv a svobod příslušné ustanovení; – charakterizuje subjekty státní moci a vysvětlí jejich funkci; – vyhledá na internetu informace o jednotlivých subjektech státní moci; – popíše soustavu soudů v ČR; – popíše činnost policie, soudů, advokacie a notářství.	Ústavní právo – Ústava ČR; – Listina základních práv a svobod; – moc zákonodárná, výkonná a soudní; – notáři, advokáti a soudci.
Žák: – vyhledá v občanském zákoníku příslušnou právní úpravu; – vysvětlí jednotlivé druhy vlastnictví a spoluvlastnictví; – uvede předpoklady dědictví a druhy dědění; – popíše, jaké závazky vyplývají z běžných smluv; – posoudí, kdy je možno odstoupit od smlouvy; – vysvětlí, jak správně postupovat při reklamaci; – popíše průběh občanského soudního řízení.	Občanské právo – pojem a prameny občanského práva; – práva věcná - vlastnictví, spoluvlastnictví; – právo duševního vlastnictví; – dědické právo; – odpovědnost za škodu; – druhy smluv - kupní, o dílo, nájemní; – občanské soudní řízení.
Žák: – vyhledá příslušná ustanovení v obchodním zákoníku; – orientuje se ve výpisu z obchodního rejstříku; – posoudí typové případy nekalé soutěže; – popíše a odliší založení a vznik, zrušení a zánik obchodní společnosti; – popíše obsah společenské smlouvy; charakterizuje jednotlivé druhy obchodních společností a družstvo; – vysvětlí práva a povinnosti smluvních stran u konkrétní smlouvy; – popíše, jaké závazky vyplývají z běžných smluv, a na příkladu ukáže možné důsledky vyplývající z neznalosti smlouvy včetně jejich všeobecných podmínek;	Obchodní právo – pojem a prameny obchodního práva, vztah občanského a obchodního práva; – základní pojmy: podnikání, podnikatel, podnik, obchodní majetek, obchodní firma, jednání podnikatele, prokura, obchodní rejstřík, obchodní listiny, hospodářská soutěž, nekalá soutěž; – obchodní společnosti - založení, vznik, majetkové poměry, zrušení, zánik; – obchodní závazkové vztahy - charakteristika, vznik, zajištění závazku, zánik závazku – kupní smlouva - podstatné a nepodstatné části, povinnosti kupujícího a prodávajícího; – smlouva o dílo - části smlouvy, předmět díla, povinnosti zhotovitele

– dovede hájit své spotřebitelské zájmy, např. podáním reklamace; – vysvětlí a porovná nejběžnější dodací a platební podmínky; – na konkrétním případě ukáže, jak lze řešit odpovědnost za vady, škodu a prodlení; – vyhotoví kupní smlouvu; – popíše obsah smlouvy o dílo.	a objednatele.
Žák: – vyhledá příslušnou právní úpravu v zákoníku práce; – vysvětlí práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele; – popíše náležitosti pracovní smlouvy; – vyhotoví žádost o uzavření pracovního poměru, životopis; – vyhotoví pracovní smlouvu; – uvede způsoby skončení pracovněprávního vztahu; – vyhotoví písemnosti při ukončení pracovního poměru; – posoudí možnosti rozvržení pracovní doby a přestávek v práci; – na konkrétním příkladu posoudí nárok zaměstnance na dovolenou.	Pracovní právo – pojem a prameny pracovního práva; – účastníci pracovněprávního vztahu – zaměstnanec, zaměstnavatel, kolektivní vyjednávání; – vznik pracovního poměru – pracovní smlouva, volba a jmenování, hlavní a vedlejší poměr; – změna pracovněprávního vztahu; – skončení pracovněprávního vztahu; – pracovní doba a doba odpočinku - přestávky v práci; – dovolená na zotavenou – pracovní podmínky žen a mladistvých, mateřská a rodičovská dovolená; – překážky v práci; – pracovní řád, pracovní kázeň, BOZP; – odpovědnost zaměstnance a zaměstnavatele za škodu; – práce konané mimo pracovní poměr; – odlišnost pracovních podmínek pro ženy a mladistvé.
Žák: – vyhledá příslušná ustanovení v Zákoně o rodině; – vysvětlí práva a povinnosti mezi manželi a mezi rodiči a dětmi; – popíše práva a povinnosti mezi dětmi a rodiči, mezi manželi; – uvede, kde lze nalézt informaci nebo pomoc v problémech z rodinného práva.	Rodinné právo – pojem, prameny; – manželství – vznik, vztahy mezi manželi, zánik; – vztahy mezi rodiči a dětmi, vyživovací povinnost; – náhradní rodinná výchova.
Žák: – na konkrétním případě demonstruje konkrétní správní vztah; – na příkladu ukáže postup při jednání se státní správou a postup projednávání přestupků.	Správní právo – pojem, prameny správního práva; – správní řízení, řízení o přestupcích.
Žák: – vyhledá příslušnou úpravu v trestním zákoně; – objasní postupy vhodného jednání,	Trestní právo – pojem, členění, prameny; – trestní odpovědnost (trestné činy, přestupky);

stane-li se obětí nebo svědkem jednání, jako je šikana, lichva, korupce, násilí, vydírání atp.; – odliší trestný čin od přestupku; – vysvětlí protiprávní jednání a právní následky trestní odpovědnosti; – diskutuje o alternativních trestech, o problémech kriminality a vězeňství.	– tresty a ochranná opatření; – trestní řízení, orgány činné v trestním řízení; – specifika trestné činnosti mladistvých; – kriminalita páchaná na dětech a mladistvých, kriminalita páchaná mladistvými; – trestní odpovědnost, tresty a ochranná opatření, orgány činné v trestním řízení.
---	--

CAD SYSTÉMY

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 4

Cíle vyučovacího předmětu

Předmět CAD systémy (Computer Aided Design – počítačová podpora konstruování) zaujímá v učebních osnovách střední odborné školy v současné době významné místo. Přípravuje žáky pro jejich uplatnění při přípravě i realizaci objektů pozemních staveb i při jejich rekonstrukcích a adaptacích. Podporuje prostorovou představivost a navazuje na předmět informační technologie. Přípravuje žáka k tomu, aby byl schopen po určité době zapracování začít používat různé CAD systémy a využíval je i v jiných odborných předmětech na střední škole, vysoké škole i později v praxi při výkonu budoucího povolání. Nedílnou součástí předmětu CAD systémy je seznámit žáky se současnými trendy v této oblasti (BIM projektování), a zajistit tak všeobecný přehled.

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- byl seznámen s nejpoužívanějšími CAD systémy podporujícími návrh, tvorbu a úpravu stavební technické dokumentace;
- dokázal zvládnout přechod od manuální práce při tvorbě technické dokumentace ke zpracování na počítači pomocí CAD technologie;
- tyto aplikace dokázal využít pro podporu tvořivé práce;
- znal zásady pro tvorbu standardně používané výkresové dokumentace;
- uměl vytvořit virtuální model v 3D CAD systému a pochopil provázanost modelu s výkresovou dokumentací – půdorysy, řezy, pohledy a dalšími.

Charakteristika učiva

Výuka předmětu CAD systémy probíhá v prvním a druhém ročníku. Žák zvládne základní filosofii konstruování a modelování v programu ArchiCAD – 3D CAD systém určený speciálně pro stavební projektanty, designery a architekty.

Program používaný v naší škole je ArchiCAD, jehož filosofie a základy jsou probrány v prvním, druhém ročníku a od třetího ročníku je využíván přednostně pro aplikaci v předmětu Konstrukční cvičení pro vypracování jednoduché projektové dokumentace rodinného domu, ve čtvrtém ročníku pak pro stavební dokumentaci objektu občanské vybavenosti nebo bytového domu.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Výuka, metody a přístup vyučujícího jsou voleny tak, aby byly pro žáky zajímavé, stimulující a motivující a u žáka převládaly pozitivní emoce. Při výběru výukových metod a postupů se zohledňují výsledky evaluace. Výuka je prováděna v odborných učebnách výpočetní techniky. Je realizována formou výkladu a následného uplatnění přímo užitím programu.

Při výuce se uplatňují tyto metody:

- každý žák má k dispozici osobní počítač připojený do lokální sítě s připojením na internet, v učebnách jsou instalovány tiskárny a velkoformátové tiskárny – plottery pro tisk větších výkresů;

- výuka má formu praktických cvičení, učitel na svém PC provádí jednotlivé kroky kreslení, později modelování a tyto ukázky jsou promítány pomocí dataprojektoru na promítací plátno a žák je postupně realizuje na svém PC. Podle náročnosti ukázek je posléze žákům ponechán čas na dokončení, učitel se v této době věnuje na požádání jednotlivým žákům, aby výuka byla co nejefektivnější;
- slovní výklad vyučujícího při provádění jednotlivých kroků;
- diskuse – je vhodná tehdy, mají-li žáci jiný názor na řešení problémů, neboť mají přístup k programu zdarma a mohou uplatnit svůj, často i vhodnější postup;
- fixační metoda – procvičování úloh pod vedením učitele;
- samostatné řešení jednoduchých úloh na procvičení jednotlivých úkonů.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáka vychází ze školního klasifikačního řádu. Má motivační charakter, je založeno na objektivitě a rovném přístupu a je nezastupitelnou a nevypustitelnou fází vzdělávacího procesu. Hodnocení výsledků je založeno na těchto základních ukazatelích:

- písemné ověřování znalostí formou jednoduchých ukázkových úloh – vždy po procvičení jednotlivých nástrojů;
- na hodnocení žáků se dále podílí jejich aktivní projev v samotných vyučovacích hodinách, samostatnost při řešení problémových úloh;
- na hodnocení žáků se podílí i výsledky samostatné práce (projekt na počítači);
- úspěšná účast na soutěžích (SOČ a podobně tematicky zaměřené soutěže);
- ocenění samostatnosti při výuce, aktivity, správného vyjadřování a pečlivosti při práci.

Vyučující zohledňuje úroveň odborných dovedností a vědomostí, používání správné terminologie, samostatnost projevu a aktivitu. Žáci jsou hodnoceni v kontextu jejich dispozic. Žákům je dán prostor k sebehodnocení.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět CAD systémy rozvíjí všechny klíčové kompetence. Vzhledem k povaze předmětu rozvíjí zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. přednášku, výklad);
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí.

Kompetence k řešení problémů

- porozumět zadání úkolu;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmová práce).

Komunikativní kompetence

Žáci by měli:

- umět se vyjadřovat vhodně situaci v projevech mluvených i psaných na různá témata a vhodně se prezentovat (rozlišovat formální a neformální situace, rozlišovat styly, dodržovat zásady slušného chování a kultury projevu, volit

vhodná slova a fráze, správně používat synonyma, pravidla neverbální komunikace a pravidla společenského chování);

- aktivně se účastnit diskuzí, formulovat a obhajovat své názory a postoje (být platným partnerem v diskuzích, umět vyjádřit a zdůvodnit a případně prosadit svůj názor, reagovat na názory druhých a respektovat je, efektivně zpracovávat nové informace, tzn. číst a poslouchat s porozuměním);
- zpracovávat písemnosti, pracovní dokumenty na běžná i odborná témata;
- schopnost počítačově prezentovat výsledky své práce.

Kompetence personální a sociální

Žáci by měli:

- usilovat o svůj další osobní rozvoj (dokážou si stanovit další přiměřené a vhodné cíle, reálně plánovat a řídit své učení, pracovní činnosti a kariérní růst);
- umět spolupracovat s ostatními a pracovat v týmu v různých rolích, přijímat zodpovědnost za svoji práci, přispívat k vytváření dobrých mezilidských vztahů a předcházet konfliktům a nepodléhat předsudkům a stereotypům;
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a svět práce:

Efektivní tvorba, správa a distribuce výkresové dokumentace i prostřednictvím internetu se stává základním předpokladem pro spolupráci mezi jednotlivci i firmami, ale i na mezinárodní úrovni. Počítač s CAD systémem vhodným pro stavaře a architekty je dnes běžným pracovním nástrojem absolventa oboru Ekonomika a podnikání a prakticky nezbytným pro úspěšné prosazení se na trhu práce, a to v rámci celé EU.

Občan v demokratické společnosti:

Předmět svým pojetím přispívá k pěstování odpovědnosti a podmiňuje pozdější týmovou spolupráci s jinými profesemi. Vytváří u žáka pocit odpovědnosti.

Člověk a životní prostředí:

K tvorbě a ochraně životního prostředí je nezbytná vhodná volba stavebních materiálů, vhodné technologické postupy a využití nejnovějších poznatků. Podle EN je kladen důraz nejen na únosnost a stabilitu, ale také na trvanlivost stavebních konstrukcí a požární odolnost.

Používáním CAD systémů se ušetří nejen čas, ale také papírová agenda. Zkušenosti z projekce se přes počítač vrací zpět do přípravy staveb. Výhodou počítačového návrhu je také to, že se nejdříve stavba odzkouší ve virtuálním modelu a tím často odpadá variantní řešení při vlastní výstavbě. Tím se také šetří životní prostředí.

Vyučující využívají při svém výkladu multimediální učebny (přípravy v digitalizované podobě, využití internetu).

Mezipředmětové vztahy

Pozemní stavitelství

Konstrukční cvičení

Písemná a elektronická komunikace

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vyjmenuje a popíše využití grafických počítačových programů ve stavební dokumentaci, je připravený vyhledávat informace v normách, vyhláškách a předpisech vztažených k projektování určitého typu objektu a aplikuje získané poznatky při navrhování staveb; – orientuje se ve vývoji technologií typu CAD, chápe je a dovede s těmito technologiemi pracovat; – pracuje s příslušnými pomůckami, technickou literaturou a dalšími informačními zdroji.	Základní pojmy CAD systémů. Filosofie programů CAD – grafické počítačové programy pro stavební dokumentaci; – grafické programy typu CAD pro využití v projektování staveb.
Žák: – chápe význam CAD systémů; – objasní základní pojmy; – umí nastavit pracovní prostředí; – používá kreslicí pomůcky.	Základy práce v grafickém programu typu BIM (ARCHICAD) – grafické programy typu BIM pro využití v projektování staveb; – členění obrazovky; – základní ovládání jednotlivých nástrojů; – nastavení prostředí, souřadných systémů.
Žák: – pracuje alespoň s jedním programem typu CAD pro stavební výkresovou dokumentaci; – zná funkce informačního, souřadnicového a řídicího rámečku při kreslení rovinných prvků; – používá různé typy kótování a úpravy; – dokáže doplnit do dokumentace text a popis včetně výplní; – umí označit prvky různými způsoby; – provádí editaci označených prvků; – používá různé tloušťky čar a křivek; – umí načítat a přenášet parametry; – aplikuje naučené na jednoduchých praktických úlohách; – dokáže vytisknout úlohu na tiskárně.	2D nástroje – Čára, Šipka, Oblouk/Kružnice, Křivka, Lomená čára, Aktivní bod; – anotace nástrojů - Kóta, Text, Popis, Výplň; – editační příkazy; – tisk výkresů přímo z ArchiCADu, náhledu monitoru.
Žák: – umí nastavit, umístit a editovat základní konstrukční prvky: zeď, trám, sloup; – umí nastavit, umístit a editovat výplně otvorů; – výše uvedené aplikuje na jednoduchém objektu pozemních staveb; – umí nastavit, umístit a editovat desky a střechy;	3D nástroje – základní konstrukční prvky; – výplně otvorů; – vodorovné a šikmé prvky; – práce s knihovními prvky; – zobrazení modelu – 3D, pohledy, řezy; – základní atributy prvků- vrstvy, pera, stavební materiály.

– chápe problematiku knihoven; – dovede nastavit vlastnosti okna v 3D modelu a zobrazených prvků; – efektivně zvládá generovat pohledy na objekt; – umí nastavit řezové roviny; – pracuje s výkresem; – efektivně zvládá práci v navigátoru; – chápe problematiku výstupů do základních formátů a na tisk.	
Žák: – je připravený vyhledávat informace v normách, vyhláškách a předpisech vztažených k projektování určitého typu objektu a aplikuje získané poznatky při navrhování staveb.	Vyhledávání a aplikace informací potřebných pro navrhování staveb – normy, katalogy a další odborné podklady pro projektování, využívání informačních technologií.

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – pracuje alespoň s jedním grafickým programem typu BIM pro stavební výkresovou dokumentaci; – navrhuje stavbu v prostoru a v širších souvislostech; – používá grafické počítačové programy pro stavební dokumentaci.	Základy práce v grafickém programu typu BIM (ARCHICAD) – principy metody BIM, základy modelování; – anotační prvky, editace výkresu (podrobnosti studie, prováděcí projekt).
Žák: – definuje vlastní strukturu modelu; – je schopen definovat složité a vlastní profily zdí a desek; – zvládá pokročilé techniky modelování svislých a vodorovných konstrukcí; – umí nastavit a editovat základní atributy svislých a vodorovných konstrukcí; – umí použít tabulky a výstupy prvků informačního modelu; – ovládá kótování výškových a délkových kót; – využívá pomocné pracovní listy; – chápe problematiku externích knihovnických prvků; – umí definovat atributy s ohledem na požadovaný výstup (stupeň výkresové dokumentace); – výše uvedené průběžně aplikuje na projekt jednoduché stavby.	Pokročilé funkce a atributy, práce na modelu (podrobnost SP) – složité vlastní profily; – pokročilá modifikace; – výkresová dokumentace RD.

PŘÍPRAVA A REALIZACE STAVEB

Obor: 63 – 41 – M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 9

Cíle vyučovacího předmětu

Učivo předmětu příprava a realizace staveb navazuje na teoretické základy a dovednosti z předmětu pozemní stavitelství. Cílem předmětu je připravit žáky na uplatnění v různých funkcích při řízení investiční výstavby. Neopomenutelným výchovným cílem je získání návyku k systematickému přístupu v práci, přesnosti, pečlivosti, dodržování norem a předpisů.

Odborný předmět tvoří samostatné celky, které jsou vyučovány ve třech ročnících. Ve druhém ročníku jsou žáci seznámeni se stavebními materiály a získají komplexní znalosti při volbě konstrukčních systémů, montáží prefa konstrukcí, výroby betonu včetně kontroly jeho jakosti a návaznosti prací PSV. Předmět se zaměřuje i na vzájemné vazby řemeslných prací od zahájení stavby zemními pracemi přes výrobu a zpracování betonové směsi a malty, železářské práce, dopravu a montáž prvků a materiálů, práce dokončovací až po recyklaci materiálů a stavebních prvků. Žáci se seznámí s vývojem stavebních technologií, naučí se je poznat, popsat a správně používat. Ve vyšších ročnících je výuka zaměřena na investiční výstavbu ve všech fázích výstavbového projektu (předinvestiční, investiční a užívání) v souladu s životním cyklem stavby. Žák si procvičí jednoduché kalkulace, které musí ovládat stavbyvedoucí nebo mistr. Seznámí se s plánováním staveb, se zařízením staveniště, s prováděním stavby a stavebními předpisy a zákony. Dále se žák seznámí se sestavením nabídky zakázky. Předmět obsahuje učivo zabývající se provedením plánu organizace výstavby a projektu zařízení staveniště. V další části je výuka zaměřena na provádění výrobních kalkulací, fakturování stavebních prací a časové plánování stavby. Informuje žáky o povinnostech stavbyvedoucího a mistra při provádění stavby. Důraz je kladen na využití moderních metod a softwarového vybavení. Součástí výuky je také osvojování praktických dovedností při organizaci a řízení realizace staveb, veřejných zakázek, a především finančním plánování a rozpočtování. Vzhledem k rozsáhlosti odborných poznatků a vzhledem k neustálým změnám v současné stavební výrobě může studium ve vymezeném čase poskytnout žákům jen základy pro jejich příští práci. Při výuce předmětu příprava a realizace staveb se proto předpokládá, že si žáci mohou rozšiřovat své nabyté vědomosti dalším studiem na vysokých školách.

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- naučil se přesně technicky vyjadřovat a formulovat své myšlenky;
- naučil se vyhledávat a zpracovávat informace z různých zdrojů – katalogů, technických listů, učebnic, skript a internetu;
- byl schopen propojit jednotlivé tematické okruhy, nevnímal je odděleně, porozuměl vzájemným vztahům mezi nimi, vytvářel si potřebný nadhled důležitý pro proniknutí do podstaty oboru;
- vytvářel pocit odpovědnosti za svěřenou a odvedenou práci;
- dovedl vnímat souvislosti v ekonomice;
- dovedl vzájemně komunikovat;
- dovedl aplikovat získané vědomosti v praxi;

- byl schopen spolupráce;
- samostatně řešil menší úkoly a nacházel optimální postup při jejich řešení, dokázal zdůvodnit svá rozhodnutí vzhledem k zadaným podmínkám.

Charakteristika učiva

Učivo je rozpracováno pro dotaci 9 hodin týdně za studium. Obsah učiva je vymezen tematickými celky, lze jej rozdělit do 6 základních bloků.

2. ročník

Učivo navazuje na 1. ročník předmětu pozemní stavitelství, žáci jsou seznámeni se základními stavebními materiály, technologiemi, konstrukčními systémy, hlavní stavební výrobou a s pracemi přidružené stavební výroby.

3. ročník

Učivo navazuje na 2. ročník, žáci jsou seznámeni s činnostmi při přípravě a realizaci stavby a úvodem do rozpočtování.

4. ročník

Učivo navazuje na 3. ročník, žáci si prohlubují znalosti v oblasti rozpočtování staveb včetně metody BIM.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Při vyučování se přihlíží k zásadám a základním principům stavebních konstrukcí. Učivo jednotlivých oddílů se probírá tak, aby postupně rozšiřovalo vědomosti žáků a aby získali, zejména v nižších ročnících, skutečné představy o konstrukcích, jednotlivých technologiích a všech činnostech souvisejících s přípravou a realizací staveb v průběhu celého výstavbového projektu. Základní organizační formou vyučování je vyučovací hodina, kde učitel podle typu hodiny tvořivě využívá všech dostupných moderních vyučovacích metod a pomůcek v souladu s charakterem probíraného učiva:

- slovní výklad: vzhledem k náročnosti předmětu je slovní výklad učitele nezastupitelný, opírá se o učebnice, učební texty, skripta, katalogy výrobků, technické listy a další odbornou literaturu;
- problémové vyučování: učitel formuluje problém a vhodně volenými otázkami vede žáky k tomu, aby sami na základě svých vědomostí přecházeli postupně k novým pojmům, pravidlům a způsobům řešení;
- autodidaktická metoda - samostudium: bude použita u některých jednodušších celků;
- samostatná práce: práce žáků s učebním materiálem mimo vyučování i ve vyučovací hodině má motivační charakter – do výuky budou zařazovány příklady, jejichž rychlé vyřešení a následné samostatné předvedení bude hodnoceno známkou;
- samostatná práce: práce žáků při konstruování výkresů mimo vyučování i ve vyučovací hodině má motivační charakter – následné samostatné vypracování bude hodnoceno známkou;
- předvádění: práce s učebními pomůckami a modely;
- instruktáž: provádějí firmy prezentující své materiály a konstrukce přímo ve škole;
- výuka podporovaná počítačem: výuka žáků v multimediálních učebnách;
- metoda individuálního vyučování: práce s nadanými žáky, ti se mohou zapojit do různých soutěží, zde je nutný individuální přístup k jednotlivým žákům.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáka vychází ze školního klasifikačního řádu. Má motivační charakter, je založeno na objektivitě a rovném přístupu a je nezastupitelnou a nevypustitelnou fází vzdělávacího procesu. Hodnocení výsledků je založeno na těchto základních ukazatelích:

- známky z písemných prací zahrnujících celé tematické celky;
- krátké testy týkající se jen malého úseku učiva;
- grafická úprava sešitů a úplnost zápisů, řádné plnění domácích úkolů;
- známky z grafických prací: hodnotí se průběžná práce na jednotlivých výkresech, vypracování a odevzdání výkresu v termínu a ústní obhajoba (porozumění) obsahu výkresu;
- na hodnocení se dále podílí jejich aktivní přístup ve vyučovacích hodinách, samostatnost při řešení daných problémových úkolů a zvládnutí všech klíčových kompetencí;
- úspěšná účast v soutěžích.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět příprava a realizace staveb rozvíjí všechny klíčové kompetence. Vzhledem k povaze předmětu rozvíjí zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí.

Kompetence k řešení problémů

Žáci by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit je, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žáci by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.).

Personální a sociální kompetence

Žáci by měli:

- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žáci by měli:

- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žáci by měli:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání;
- uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru;
- cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Žáci by měli:

- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet;
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií;
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat**Člověk a životní prostředí**

Pozemní stavitelství přispívá velmi významně k výchově k péči o životní prostředí. Žáci i vyučující sledují výzkum, který obohacuje technickou základnu stavebnictví s cílem dosáhnout maximální produktivity výroby, nejvyšší kvality a efektivnosti. Přínos předmětu příprava a realizace staveb spočívá v navrhování a aplikování nových nebo inovovaných materiálů a technologií. Měly by splňovat přísné ekonomické i ekologické normy (recyklovatelné materiály s malou energetickou náročností při vlastní výrobě, vhodně volené stavební postupy). Při řešení daných úkolů je vhodné využívání údajů různých statistických výzkumů, které souvisejí se životním prostředím, a pomáhají tak utvářet kladný vztah k nutnosti jeho ochrany.

Člověk a svět práce

Pozemní stavitelství má dát žákům základ pro uplatnění v pozicích budoucích stavebních techniků, případně pro studium na vysoké škole. Učitel pomáhá žákům orientovat se v nabídce trhu práce a v hospodářské struktuře regionu, rámcově je informuje o alternativách profesního uplatnění po absolvování studia na střední průmyslové škole stavební, resp. o studiu na vysoké škole. Žák si vytváří reálnou představu nejen o svých schopnostech, ale i o svém uplatnění po absolvování studia a reálně dokáže zhodnotit nabídku z hlediska svých předpokladů.

Informační a komunikační technologie

Počítač je žáky využíván individuálně, především při vyhledávání dostupných technických informací potřebných ke studiu, žák je schopen si vyhledat nejnovější informace o stavebních materiálech a technologiích. Vyučující využívají při svém výkladu multimediální učebny (přípravy v digitalizované podobě, využití internetu).

Mezipředmětové vztahy

Pozemní stavitelství

CAD systémy

Praxe

Konstrukční cvičení

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – uvede současně používané i historické materiály; – vyjmenuje největší výrobce stavebních hmot a významné regionální výrobce.	Výrobci stavebních hmot, materiálů a výrobků
Žák: – používá stavební materiály na základě znalosti jejich vlastností a při výběru materiálů respektuje hledisko technické, užité, ekonomické, estetické i ekologické.	Vlastnosti stavebních materiálů – fyzikální, mechanické, chemické, technologické vlastnosti stavebních materiálů; – hygienická a protipožární kritéria.
Žák: – orientuje se v moderních metodách zkoušení vlastností stavebních materiálů; – odebere vzorek materiálu, provede zkoušky vlastností a vypracuje příslušný protokol; – uplatňuje zásady vhodného skladování stavebních materiálů a výrobků; – popíše postup výroby nejdůležitějších stavebních materiálů; – sleduje materiálové novinky používané v oboru; – popíše způsob nakládání se stavebním odpadem, stavební suti; – posoudí možnosti druhotného užití stavební suti.	Druhy stavebních materiálů, výroba, vlastnosti, použití, doprava a skladování – kámen a kamenivo, dřevo a výrobky ze dřeva, keramické výrobky, cihlářské výrobky, pojiva, malty a maltové směsi; – betony, kovy, plasty, izolační materiály, stavební sklo, pomocné materiály; – laboratorní zkoušky vlastností materiálů; – postup výroby stavebních materiálů; – nakládání se stavebním odpadem, možnosti druhotného využití stavebního odpadu.
Žák: – seznámí se se základní pojmy stavební technologie; – poznává jednotlivé technologie; – získává přehled o tradičních zděných, monolitických a montovaných technologiích.	Výrobní procesy – vývoj struktury technologií výstavby pozemních staveb; – výrobní procesy.

Žák: – umí rozlišovat a používat jednotlivé konstrukční systémy; – orientuje se v prefabrikovaných, horizontálních prvcích, které bude umět používat v tradiční výstavbě; – chápe význam zprůmyslnění stavebnictví; – má přehled o vývoji panelových staveb; – zná způsoby spojování panelových dílců; – orientuje se v základních typech skeletů; – zná způsoby spojování sloupů a průvlaků; – orientuje se ve vhodných stavebních technologiích a konstrukcích pro průmyslové objekty; – má informativní znalosti o prostorové prefabrikaci; – má přehled o prefabrikaci ve výstavbě inženýrských sítí.	Vývoj a charakteristika konstrukčních systémů pozemních staveb – druhy konstrukčních systémů; – prefabrikace horizontálních konstrukcí; – technologie výstavby z kvádrů a bloků; – panelové systémy; – skeletové systémy; – jednopodlažní systémy průmyslových hal; – prefabrikace v inženýrské výstavbě; – konstrukční systémy kombinované s monolitem.
Žák: – využívá znalostí vlastností základních složek čerstvého betonu; – zná technologické postupy v betonářských pracích a dovede kontrolovat kvalitu jejich provádění z hlediska platných předpisů; – porovná přednosti monolitické a montované technologie provádění staveb.	Vytváření betonových prvků – železářské práce; – ukládání výztuže; – výkres tvaru a výkres výztuže; – bednění; – výroba a ukládání betonové směsi; – hutnění a ošetřování betonové směsi.
Žák: – využije znalosti z pozemního stavitelství pro způsob návrhu postupu provádění jednotlivých druhů rozvodů ve stavbě; – umí rozdělit veškeré instalace do jednotlivých částí postupů montáže.	Návaznost prací PSV – hrubé rozvody; – kompletace.

Ročník 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – sestaví finanční a časový plán jednodušší stavby; – umí sestavit limitku materiálu a určit výkony strojů; – navrhne postup práce a sestaví časový	Příprava a realizace stavby – stavebně technologické projektování a individuální kalkulace nabídkové ceny; – normování; – časové plánování; – mzdy;

plán; – provede výpočet mzdy a odměny za technické práce; – uplatňuje zásady vybavení staveniště, navrhne zařízení staveniště jednoduché stavby; – popíše rozsah činností mistra a stavbyvedoucího a je připraven je vykonávat; – popíše práva a povinnosti technického dozoru; – definuje jednotlivé činnosti na reálné stavbě (dle zaměření oboru); – uplatňuje ekologická a bezpečnostní hlediska při stavební činnosti a strojním vybavení stavby.	– odměny za technické práce; – finanční a časové plánování; – organizace postupu prací na stavbě; – zařízení staveniště - části výrobní, sociální a provozní; – náležitosti zásad organizace výstavby; – provádění stavby - organizační zajištění, kontrolní činnost; – řídicí a personální činnosti, vedení příslušné dokumentace; – bezpečnost a ochrana zdraví, požární bezpečnost.
Žák: – sestaví výkaz výměr; – pracuje s ceníky stavebních prací; – používá aplikační počítačový program pro rozpočtování.	Rozpočtování – výkaz výměr; – propočet.

Ročník 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – používá a je schopen aplikovat základní ekonomické pojmy používané ve stavebnictví; – pracuje s ceníky stavebních prací; – používá aplikační počítačový program pro rozpočtové práce.	Úvod – ekonomický význam oceňování stavebních prací pro hospodaření stavebního podniku; – softwarové oceňování - základní pojmy; – tabulkové oceňování - základní pojmy.
Žák: – provede propočet nákladů stavby; – provede souhrnný rozpočet nákladů stavby.	Rozpočtování – podklady pro sestavení rozpočtu v různých fázích výstavbového projektu; – rozpočtová dokumentace; – propočet nákladů na základě projektové dokumentace; – souhrnný rozpočet.
Žák: – sestaví výkaz výměr; – vypracuje rozpočtovou dokumentaci (nebo její část) na stavbu.	Rozpočtování - položkový rozpočet – kontrolní rozpočet; – nabídkový rozpočet; – rozpočtové náklady; – oceňování stavebních prací dle projektové dokumentace; – oceňování stavebních prací pomocí rozpočtových ukazatelů.
Žák: – provede základní kalkulaci nákladů na stavbu (nebo její část);	Rozpočtování – kalkulace; – fakturace.

– vypracuje fakturaci provedených prací části stavby.	
Žák: – orientuje se ve vývoji metody BIM, chápe ji a dovede s touto metodou pracovat v rámci celého životního cyklu stavby; – popíše roli a popíše činnosti BIM koordinátora.	Metoda BIM – Building Information Management (vytváření a správa informací o stavbě) – využití a správa informací v digitální podobě, jejich předávání a sdílení při komunikaci a stavebních procesech (BIM).

POZEMNÍ STAVITELSTVÍ

Obor: 63 – 41 – M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 14

Cíle vyučovacího předmětu

Pozemní stavitelství na střední odborné škole je předmět rozvíjející zájem žáků o stavebnictví. Využívá znalostí, které žáci získají v technických předmětech na základní škole. Má žákům během tříletého studia poskytnout komplexní vědomosti o stavebních konstrukcích, technologických postupech při provádění staveb, výrobních a montážních postupech hlavní stavební výroby a speciálních pracích dokončovacích. Výuka pozemního stavitelství směřuje k tomu, aby se mohli žáci uplatňovat jako stavební technici na různých úsecích stavební činnosti, tj. v oblasti projektování, přípravy a provádění staveb, ale rovněž aby mohli pokračovat v případném dalším studiu na vysokých školách technického zaměření. Tento předmět rozvíjí logické uvažování a vede žáky k aktivnímu a samostatnému řešení daných problémů, a to nejen z hledisek konstrukčních a technologických, ale také ekonomických, ekologických, materiálových, architektonických, požární ochrany, hygieny, bezpečnosti práce atd. Pozemní stavitelství rovněž vybavuje žáky poznatky užitečnými a potřebnými v běžném životě. Důležitými cíli jsou výchova k přesnosti a pečlivosti v práci, k týmové spolupráci, dodržování příslušných norem a předpisů a k získání návyků k uvědomělé kázní. Rozsah učiva je koordinován s ostatními odbornými předměty tak, aby s nimi tvořil harmonický celek. Jeho základem je navrhování a provádění konstrukcí pozemních staveb, při nichž se žádá v co největší míře samostatný přístup žáka k řešení daných úkolů. I když jsou žáci zaměřeni na požadavky současného stavu pozemního stavitelství, postupně se seznámí i s dosavadním vývojem a předpokládaným rozvojem novodobých materiálů a konstrukcí. Vzhledem k rozsáhlosti odborných poznatků a vzhledem k neustálým změnám v současné stavební výrobě může studium ve vymezeném čase poskytnout žákům jen základy pro jejich příští práci. Při výuce pozemního stavitelství se proto předpokládá, že si žáci mohou rozšiřovat své nabyté vědomosti dalším studiem na vysokých školách.

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- naučil se přesně technicky vyjadřovat a formulovat své myšlenky;
- rozvíjel svou prostorovou představivost, logické myšlení a úsudek;
- při studiu využíval pomůcky – odbornou literaturu, internet, kalkulačtor, rýsovací potřeby, PC;
- naučil se vyhledávat a zpracovávat informace z různých zdrojů – katalogů, technických listů, učebnic, skript a internetu;
- byl schopen propojit jednotlivé tematické okruhy, nevnímal je odděleně, porozuměl vzájemným vztahům mezi nimi, vytvářel si potřebný nadhled důležitý pro proniknutí do podstaty oboru;
- aplikoval poznatky z pozemního stavitelství v ostatních odborných předmětech;
- využíval nabytých technických vědomostí a dovedností v praxi při řešení problémů na úsecích stavební činnosti (výběr vhodných materiálů i technologií);
- samostatně řešil menší úkoly a nacházel optimální postup při jejich řešení, dokázal zdůvodnit svá rozhodnutí vzhledem k zadaným podmínkám.

Charakteristika učiva

Učivo je rozpracováno pro dotaci 14 týdenních hodin za studium. Obsah učiva je vymezen tematickými celky, lze jej rozdělit do 6 základních bloků.

1. ročník

Učivo poskytuje žákům na přiměřené úrovni vědomosti a dovednosti, jež se týkají navrhování a provádění jednoduchých stavebních konstrukcí hlavní stavební výroby v oboru pozemního stavitelství. Zvládnutí tohoto celku je předpokladem pro studium dalších tematických okruhů, proto mu musí být věnována velká pozornost.

1. ročník - cvičení

Předpokládá se práce převážně podle dané předlohy. Žáci poznají nejdříve základní ustanovení norem pro kreslení a náležitosti stavebních výkresů a kreslí svislé nosné i nenosné konstrukce. Zvládnutí tohoto celku je předpokladem pro vypracování dalších výkresů dílčích konstrukcí, proto mu musí být věnována velká pozornost.

2. ročník

Učivo navazuje na 1. ročník, žáci jsou seznámeni s dalšími konstrukcemi hlavní stavební výroby, s pracemi přidružené stavební výroby a s typologií bytových staveb.

2. ročník - cvičení

Žáci v návaznosti na znalosti z 1. ročníku postupně zpracovávají části dokumentace jednoduchého objektu se zadaným konstrukčním řešením. Zvolená zadání zohledňují individuální předpoklady jednotlivých žáků. Důraz je kladen na správnost zakreslení a řešení jednotlivých konstrukcí.

3. ročník

Učivo navazuje na 2. ročník, žáci jsou seznámeni s dalšími pracemi přidružené stavební výroby, s prováděním speciálních prací dokončovacích, dále je zařazena údržba, rekonstrukce a modernizace staveb, typologie průmyslových a zemědělských staveb a geodézie.

4. ročník

Učivo navazuje na 3. ročník, žáci jsou seznámeni s technickým zařízením budov.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Při vyučování se přihlíží k zásadám a základním principům stavebních konstrukcí a dispozičních řešení. Učivo jednotlivých oddílů se probírá tak, aby postupně rozšiřovalo vědomosti žáků a aby získali, zejména v nižších ročnících, skutečné představy o konstrukcích, jejich skladbách a úpravách. Z tohoto důvodu se klade důraz nejen na faktografii, ale poukazuje se rovněž na technologické postupy prací. Základní organizační formou vyučování je vyučovací hodina, kde učitel podle typu hodiny tvořivě využívá všech dostupných moderních vyučovacích metod a pomůcek v souladu s charakterem probíraného učiva:

- slovní výklad: vzhledem k náročnosti předmětu je slovní výklad učitele nezastupitelný, opírá se o učebnice, učební texty, skripta, katalogy výrobků, technické listy a další odbornou literaturu;

- problémové vyučování: učitel formuluje problém a vhodně volenými otázkami vede žáky k tomu, aby sami na základě svých vědomostí přecházeli postupně k novým pojmům, pravidlům a způsobům řešení;
- autodidaktická metoda - samostudium: bude použita u některých jednodušších celků;
- samostatná práce: práce žáků s učebním materiálem mimo vyučování i ve vyučovací hodině má motivační charakter – do výuky budou zařazovány příklady, jejichž rychlé vyřešení a následné samostatné předvedení bude hodnoceno známkou;
- samostatná práce: práce žáků při konstruování výkresů mimo vyučování i ve vyučovací hodině má motivační charakter – následné samostatné vypracování bude hodnoceno známkou;
- předvádění: práce s učebními pomůckami a modely;
- instruktáž: provádějí firmy prezentující své materiály a konstrukce přímo ve škole;
- výuka podporovaná počítačem: výuka žáků v multimediálních učebnách;
- metoda individuálního vyučování: práce s nadanými žáky, ti se mohou zapojit do různých soutěží, zde je nutný individuální přístup k jednotlivým žákům.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáka vychází ze školního klasifikačního řádu. Má motivační charakter, je založeno na objektivitě a rovném přístupu a je nezastupitelnou a nevypustitelnou fází vzdělávacího procesu. Hodnocení výsledků je založeno na těchto základních ukazatelích:

- známky z písemných prací zahrnujících celé tematické celky;
- krátké testy týkající se jen malého úseku učiva;
- grafická úprava sešitů a úplnost zápisů, řádné plnění domácích úkolů;
- známky z grafických prací: hodnotí se průběžná práce na jednotlivých výkresech, vypracování a odevzdání výkresu v termínu a ústní obhajoba (porozumění) obsahu výkresu;
- na hodnocení se dále podílí jejich aktivní přístup ve vyučovacích hodinách, samostatnost při řešení daných problémových úkolů a zvládnutí všech klíčových kompetencí;
- úspěšná účast v soutěžích.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět pozemní stavitelství rozvíjí všechny klíčové kompetence. Vzhledem k povaze předmětu rozvíjí zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí.

Kompetence k řešení problémů

Žáci by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit je, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žáci by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.).

Personální a sociální kompetence

Žáci by měli:

- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a plnit odpovědně svěřené úkoly.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žáci by měli:

- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žáci by měli:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání;
- uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru;
- cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Žáci by měli:

- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet;
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií;
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a životní prostředí

Pozemní stavitelství přispívá velmi významně k výchově k péči o životní prostředí. Žáci i vyučující sledují výzkum, který obohacuje technickou základnu stavebnictví s cílem dosáhnout maximální produktivity výroby, nejvyšší kvality a efektivnosti. Přínos pozemního stavitelství spočívá v navrhování a aplikování nových nebo inovovaných materiálů a technologií. Měly by splňovat přísné ekonomické i ekologické normy (recyklovatelné materiály s malou energetickou náročností při vlastní výrobě). Při řešení daných úkolů je vhodné využívání údajů různých statistických výzkumů, které souvisejí se životním prostředím, a pomáhají tak utvářet kladný vztah k nutnosti jeho ochrany.

Člověk a svět práce

Pozemní stavitelství má dát žákům základ pro uplatnění v pozicích budoucích stavebních techniků, případně pro studium na vysoké škole. Učitel pomáhá žákům orientovat se v nabídce trhu práce a v hospodářské struktuře regionu, rámcově je informuje o alternativách profesního uplatnění po absolvování studia na střední průmyslové škole stavební, resp. o studiu na vysoké škole. Žák si vytváří reálnou představu nejen o svých schopnostech, ale i o svém uplatnění po absolvování studia a reálně dokáže zhodnotit nabídku z hlediska svých předpokladů.

Informační a komunikační technologie

Počítač je žáky využíván individuálně, především při vyhledávání dostupných technických informací potřebných ke studiu, žák je schopen si vyhledat nejnovější informace o stavebních materiálech a technologiích. Vyučující využívají při svém výkladu multimediální učebny (přípravy v digitalizované podobě, využití internetu).

Mezipředmětové vztahy

CAD systémy

Praxe

Konstrukční cvičení

STP

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - popíše druhy stavebních konstrukcí a způsoby jejich provádění; - rozlišuje nosné a nenosné konstrukce; - charakterizuje základní konstrukční systémy pozemního stavitelství a způsoby jejich provádění.	Úvod - stavební činnosti; - příprava stavby; - hrubá stavba; - základní konstrukční systémy.
Žák: - získá přehled o typech svislých nosných konstrukcí a jejich funkci; - zná druhy zdiva a jejich vazby; - vysvětlí rozdíl mezi zděnou, monolitickou a montovanou	Svislé nosné konstrukce - funkce a rozdělení svislých nosných konstrukcí; - zdění (tradiční i moderní); - monolitické a prefabrikované svislé nosné konstrukce.

konstrukcí, jejich výhody a nevýhody.	
Žák: – rozliší funkci okenních, dveřních a vratových otvorů, základní názvosloví; – uvede funkci, druhy a zásady při provádění nadpraží.	Otvory – otvory okenní, dveřní a vratové; – nadpraží otvorů.
Žák: – vysvětlí význam komínů; – zná základní názvosloví; – uvede nejdůležitější zásady návrhu komínů; – vysvětlí užití ventilačních průduchů.	Komíny a ventilační průduchy – funkce a rozdělení komínů; – hlavní zásady navrhování; – komíny vícevrstvé; – ventilační průduchy.
Žák: – uvede základní rozdělení příček dle materiálu a účelu; – zná funkci příček; – vysvětlí technologický postup provádění příček, napojení na okolní konstrukce.	Příčky – funkce, vlastnosti a rozdělení příček; – příčky zděné, monolitické, montované a ostatní.
Žák: – objasní postup zemních prací a způsoby zajištění výkopů; – řeší odvodnění stavební jámy.	Zemní práce – geologické podmínky pro zakládání staveb; – zemní práce včetně způsobů zajištění stěn výkopů a odvodnění stavební jámy.
Žák: – vysvětlí účel zakládání; – vyjmenuje druhy základů a uvede příklady jejich použití; – vysvětlí hlediska výběru základových konstrukcí.	Zakládání staveb – druhy základů a jejich provádění; – plošné a hlubinné základy.
Žák: – orientuje se v základním rozdělení stropů dle kritérií; – vyjmenuje požadavky na stropy; – zná technologie provádění stropních konstrukcí.	Stropní konstrukce – základní požadavky, rozdělení; – klenby; – stropy dřevěné; – stropy železobetonové; – stropy keramické; – stropy ocelové, ocelobetonové; – pozední věnce.

Ročník: 1. - cvičení

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – převádí do měřítka; – rozlišuje typy a tloušťky čar, způsob kreslení jednotlivých materiálů; – zná zásady kótování; – zakreslí popisové pole.	Úvod do předmětu – základní pojmy; – druhy čar; – grafické značení materiálů; – kóty stavebních výkresů; – popisová pole.
Žák: – kreslí okna podle zásad normy výkresů	Kreslení oken – kreslení, kótování a označení oken dle

pozemních staveb; – okótuje okna v půdoryse i svislém řezu; – označí druh konstrukce okna, úpravu parapetu i konstrukci překladu odkazem.	typu, ostění, nadpraží, parapetu.
Žák: – kreslí dveře podle zásad normy výkresů pozemních staveb; – okótuje dveře v půdoryse i svislém řezu; – označí druh dveří, vrat a překladů odkazem.	Kreslení dveří – kreslení, kótování a označení dveří, vrat a překladů v příčce a v nosné stěně.
Žák: – kreslí komínové a ventilační průduchy podle zásad normy výkresů pozemních staveb; – okótuje komín v půdorysu i svislém řezu.	Komíny a ventilace – kreslení, kótování a označení komínů a ventilačních průduchů.
Žák: – aplikuje poznatky při práci na půdorysu jednoduché stavby.	Půdorys jednoduché stavby – kreslení výkresu půdorysu 1. NP.

Ročník: 2.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – uvede požadavky kladené na podlahy; – má přehled o jednotlivých druzích podlah; – zná princip skladby vrstev podlah a aplikuje je na konkrétní případy.	Podlahy – základní požadavky, rozdělení; – vrstvy podlah; – skladby podlah.
Žák: – vysvětlí účel omítek a obkladů, vysvětlí postup při provádění; – vyjmenuje základní druhy omítek a obkladů; – vysvětlí účel spárování, nátěrů a pohledových betonů.	Povrchové úpravy – funkce a základní dělení úprav; – omítky, obklady a jiné povrchové úpravy.
Žák: – vysvětlí funkci schodišť a rozdělí je na jednotlivé druhy podle kritérií; – osvojí si názvy konstrukčních částí a orientuje se v požadavcích na ně; – zná konstrukční zásady návrhu schodišť; – zná hlavní zásady návrhů a použití ramp a žebříků.	Schodiště, žebříky a rampy – rozdělení, funkce a názvy konstrukčních částí schodišť; – schodišťová ramena a stupně; – konstrukce schodišť a ramp (bezbariérová řešení); – žebříky.
Žák: – má přehled o druzích střech, dokáže je rozlišit, popsat a vzájemně porovnat;	Střešní konstrukce – požadavky na střešní konstrukce; – sklonité střechy;

– vysvětlí funkci jednotlivých prvků krovu, rozlišuje druhy krovových konstrukcí; – vysvětlí princip řešení vazníkových střešních konstrukcí; – seznámí se s problematikou plochých střech; – vysvětlí funkci jednotlivých vrstev ve skladbě střešního pláště, uvede příklady materiálového provedení; – je seznámen s dalšími možnostmi řešení střešních konstrukcí.	– konstrukce sklonitých střech; – střechy ploché; – ostatní konstrukce střech.
Žák: – popíše a nakreslí jednotlivé druhy předsazených konstrukcí; – uvede příklady uplatnění; – vysvětlí statické řešení převislých konstrukcí.	Předsazené konstrukce – balkóny, lodžie, pavlače, římsy, markýzy, atiky, arkýře, ustupující podlaží.
Žák: – charakterizuje problematiku izolací včetně materiálů a technologií; – popíše postup provádění vodotěsné izolace proti zemní vlhkosti a tlakové vodě; – popíše postup provádění izolace proti radonu, tepelných izolací a izolací proti kročejové neprůzvučnosti.	Izolace – izolace proti zemní vlhkosti, vodě; – izolace proti radonu; – izolace tepelné; – izolace proti šíření zvuku, proti otřesům.
Žák: – charakterizuje typologické zásady prostorových a provozních vztahů mezi místnostmi a provozními celky a uplatňuje je při navrhování bytových staveb; – objasní princip ochrany životního prostředí před negativními vlivy stavebních činností.	Typologie bytových staveb – technické požadavky na obytné budovy, druhy těchto budov; – životní prostředí a stavebnictví.

Ročník: 2. - cvičení

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – dodržuje zásady zobrazování v technických výkresech, rozlišuje úpravu normalizovaných stavebních výkresů; – uplatňuje znalost zobrazování a kótování ve stavebních výkresech podle platných norem; – zobrazuje jednotlivé stavební konstrukce v náčrtu i ve výkresech podle příslušných platných norem; – čte stavební výkresy;	Stavební výkresy jednoduchého objektu – půdorysy; – základy; – výkopy; – stropní konstrukce; – zastřešení; – svislý řez; – pohledy.

– aplikuje normy, vyhlášky a předpisy vztahené k projektování určitého typu objektu při navrhování staveb; – pracuje s normami, stavebními tabulkami a dalšími informačními zdroji.	
Žák: – opraví a doplní výkresy dle průběžných požadavků ze strany vyučujícího.	Oprava a kompletace výkresů – předložení kompletní sady výkresů s provedenými opravami.

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – volí vhodné lešení pro práce ve výškách.	Lešení – druhy a použití.
Žák: – orientuje se v materiálech; – nakreslí a popíše řešení spojů; – vysvětlí princip klempířských prací na fasádě a na střeše.	Klempířské práce – materiál, spojování a připevňování prvků; – konstrukce a práce na střeše, na průčelí budovy.
Žák: – má přehled o materiálech krytin; – rozlišuje základní technologie provádění krytin.	Pokrývačské práce – druhy krytin; – principy provádění.
Žák: – má přehled o truhlářských pracích a výrobcích pro stavební konstrukce; – popíše osazování těchto konstrukcí.	Truhlářské práce – dřevěná okna, dveře a vrata; – zabudovaný nábytek; – obklady stěn.
Žák: – má přehled o zámečnických konstrukcích a materiálech určených pro tyto práce; – popíše osazování těchto konstrukcí.	Zámečnické práce – kovová okna, dveře a vrata; – stavební kování.
Žák: – vyjmenuje stavební dokončovací práce; – objasní návaznosti stavebních dokončovacích prací.	Dokončovací stavební práce – stavební práce dokončovací, práce přidružené stavební výroby; – malířské a natěračské práce, další řemeslné práce.
Žák: – popíše faktory ovlivňující životnost stavby; – rozlišuje pravděpodobné příčiny vizuálních poruch staveb a konstrukcí a sleduje je, dovede navrhnout provizorní zajištění stability nosné konstrukce; – uvede postupy a zásady bezpečnosti při vybourávání částí staveb a při demolcích; – vysvětlí způsoby ochrany konstrukcí proti vlhkosti a radonu, postupy dodatečného zateplování staveb.	Údržba, rekonstrukce a modernizace budov – životnost staveb a jejich údržba; – příčiny poruch staveb a konstrukcí a jejich odstraňování; – zajišťování stability a zesilování konstrukcí; – vybourávání částí konstrukcí a demolice staveb; – způsoby dodatečného provádění hydroizolací a dodatečného zateplování staveb.

Žák: – vysvětlí základní problematiku průmyslových staveb; – popíše vhodné stavební technologie a konstrukce pro průmyslové objekty.	Průmyslové stavby – typologie a konstrukční systémy průmyslových staveb.
Žák: – charakterizuje základní typologické a technické požadavky na zemědělské stavby; – popíše vhodné stavební technologie pro zemědělské objekty.	Zemědělské stavby – typologie a konstrukční systémy zemědělských staveb.
Žák: – zaměřuje jednoduchými geodetickými metodami; – při výpočtech používá délkové, plošné, obloukové a úhlové míry, orientuje se v jejich jednotkách používaných v minulosti i současnosti; – používá geodetické pomůcky a přístroje; – zobrazuje příčné a podélné profily z naměřených hodnot geodetického zaměření, následně vypočítává plochy a kubatury.	Geodézie – míry délkové, plošné, obloukové, úhlové; – základní geodetické pomůcky a jejich použití; – zaměřování a zobrazování příčných a podélných profilů, určování ploch a výpočet kubatur.

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – orientuje se v jednotlivých technických zařízeních bytových staveb a běžných technologických postupech; – navrhne vnitřní kanalizaci, vodovod a plynovod v jednoduché stavbě; – popíše způsob provedení slaboproudých rozvodů v jednoduché stavbě; – uvede možnosti vytápění rodinného domku; – definuje inteligentní systémy budov a jejich přínos pro uživatele objektů; – uvede typy moderních způsobů řešení instalačních šachet a bytových jader; – řeší odvětrání vnitřních prostor; – popíše typy výtahů dle provozních požadavků; – popíše zásady bezpečného provozu zařízení TZB; – definuje problematiku energetické náročnosti budov a praktické použití.	Technická zařízení budov – zásady navrhování TZB dle norem, technologické postupy ve vazbě na používané materiály, sledování nových trendů: – šachty a bytová jádra, – vodovod, – kanalizace, – plynovod, – vytápění, zdroje energie, – větrání a klimatizace, čištění vzduchu, – inteligentní systémy budov, – energetická náročnost budov, – výtahy.



KONSTRUKČNÍ CVIČENÍ

Obor: 63 – 41 – M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 5

Cíle vyučovacího předmětu

Konstrukční cvičení je široce profilovaný předmět, který je součástí učební praxe. Žáci v něm budou postupně využívat svých vědomostí a dovedností z pozemního stavitelství a propojovat je s poznatky z ostatních odborných předmětů při zpracovávání dílčích částí projektové dokumentace jednoduchých objektů pozemních staveb. Studium tohoto předmětu připravuje žáky především pro jejich uplatnění v oblasti projektování staveb. Cílem je naučit žáky samostatně zpracovat úkoly týkající se konstrukčního řešení jednotlivých částí konstrukčních celků. Důležitá je výchova k přesnosti a pečlivosti v práci, získání návyků k uvědomělé kázni, a především k dodržování ustanovení příslušných norem a předpisů. Žáci jsou vedeni k tomu, že technická dokumentace má být přesná, jasná, úplná, a hlavně srozumitelná nejen tomu, kdo ji vypracoval, ale také všem stavebním technikům, kteří podle dokumentace stavební dílo realizují nebo kontrolují správnost jeho provedení. Konstrukční cvičení rozvíjí logické uvažování a vede žáky k aktivnímu a samostatnému vypracování dílčích úkolů tak, aby žáci nacházeli optimální postup při jejich řešení a dokázali zdůvodnit svá rozhodnutí vzhledem k zadaným podmínkám. Rovněž se prohlubuje komplexnost řešení úloh nejen z hledisek konstrukčních, technologických a statických, ale zároveň z hledisek ekonomických, ekologických, materiálových, architektonických, požární ochrany, hygieny, bezpečnosti práce a vede tak žáky k týmové práci.

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- naučil se přesně technicky vyjadřovat a formulovat své myšlenky;
- rozvíjel svou prostorovou představivost, logické myšlení a úsudek;
- při studiu využíval pomůcky – odbornou literaturu, internet, kalkulátor, rýsovací potřeby, PC;
- naučil se vyhledávat a zpracovávat informace z různých zdrojů – katalogů, technických listů, učebnic, skript a internetu;
- byl schopen propojit jednotlivé tematické celky, nevnímal je odděleně, porozuměl vzájemným vztahům mezi nimi, vytvářel si potřebný nadhled důležitý pro proniknutí do podstaty oboru;
- aplikoval poznatky z konstrukčního cvičení v ostatních odborných předmětech;
- nabytých technických vědomostí a dovedností, které využije v praxi při řešení problémů na úsecích stavební činnosti (např. při výběru vhodných stavebních materiálů a technologií);
- samostatně řešil menší úkoly a nacházel optimální postup při jejich řešení, dokázal zdůvodnit svá rozhodnutí vzhledem k zadaným podmínkám.

Charakteristika učiva

Učivo předmětu navazuje ve třetím ročníku na cvičení z pozemního stavitelství, které bylo součástí předmětu pozemní stavitelství v prvním a druhém ročníku. Je rozpracováno pro dotaci 5 týdenních hodin za studium. Při výuce se třída dělí na

skupiny. Obsah učiva je vymezen tematickými celky a lze jej rozdělit do 2 základních bloků dle ročníků.

3. ročník

Obsahem tohoto ročníku je vypracování výkresové dokumentace jednoduché obytné stavby (rodinného domu), včetně výpisu prvků a technické zprávy.

4. ročník

Náplní práce je ročníkový projekt složitějšího objektu včetně výpisu truhlářských, zámečnických a klempířských prvků a technické zprávy. Žák zde uplatňuje znalosti získané v předcházejících ročnících a využívá učivo většiny odborných předmětů.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Základní organizační formou vyučování je vyučovací hodina, kde učitel podle typu hodiny tvořivě využívá všech dostupných moderních vyučovacích metod a pomůcek v souladu s charakterem probíraného učiva:

- slovní výklad: vzhledem k náročnosti předmětu je slovní výklad učitele nezastupitelný, opírá se o učebnice, učební texty, skripta, katalogy výrobků, technické listy a další odbornou literaturu;
- problémové vyučování: učitel formuluje problém a žáci jsou vedeni k tomu, aby sami na základě svých vědomostí postupně nacházeli optimální způsoby řešení;
- autodidaktická metoda – samostudium: bude použita u některých jednodušších celků, aby se žáci učili technice samostatného učení a práce;
- samostatná práce: práce žáků při konstruování výkresů mimo vyučování i ve vyučovací hodině má motivační charakter – následné samostatné vypracování bude hodnoceno známkou;
- reproduktivní metoda: podstatou této metody je řešení úloh na základě pochopení poznatků získaných z předchozího výkladu;
- předvádění: práce s učebními pomůckami, modely a typovými výkresy;
- výuka podporovaná počítačem: výuka žáků v počítačových učebnách při konstruování výkresů;
- metoda individuálního vyučování: práce s nadanými žáky, ti se mohou zapojit do různých soutěží, zde je nutný individuální přístup k jednotlivým žákům.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáka vychází z klasifikačního řádu školy. Žáci jsou hodnoceni v kontextu jejich dispozic a je jim dán prostor k sebehodnocení. Hodnocení má motivační charakter, je založeno na objektivitě a rovném přístupu. Hodnocení práce a znalostí žáků se provádí v průběhu vyučovacích hodin, a to slovně nebo klasifikační známkou. Při hodnocení je uplatňován individuální přístup a zohledňováno osobní zlepšení každého žáka. Důraz je kladen především na hloubku porozumění poznatkům a schopnost tyto poznatky aplikovat při řešení problémů.

Hodnocení žáka je založeno na těchto základních ukazatelích:

- známky z grafických prací: hodnotí se průběžná práce na jednotlivých výkresech, vypracování a odevzdání výkresu v termínu a ústní obhajoba (porozumění) obsahu výkresu;
- na hodnocení se dále podílí jejich aktivní přístup ve vyučovacích hodinách, samostatnost při řešení daných problémových úkolů a zvládnutí všech klíčových kompetencí;

- úspěšná účast na soutěžích.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět konstrukční cvičení rozvíjí, vzhledem k povaze předmětu, zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k řešení problémů

Žáci by měli:

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout, zdůvodnit a vyhodnotit způsob řešení;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a při řešení problému uplatňovat různé metody myšlení;
- volit vhodné metody a techniky pro plnění úloh a využívat dříve nabytých vědomostí;
- umět spolupracovat s ostatními a pracovat v týmu.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií

Žáci by měli:

- pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením (CAD);
- uvědomovat si nutnost pracovat s různými informačními zdroji, médii a dále posuzovat jejich hodnotu.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žáci by měli:

- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce, být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít reálnou představu o požadavcích zaměstnavatelů a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat**Člověk a životní prostředí**

Konstrukční cvičení přispívá velmi významně k výchově a péči o životní prostředí. Žáci i vyučující sledují nové trendy ve stavebnictví, nové normy a předpisy. Přínos konstrukčního cvičení spočívá v navrhování a aplikování nových nebo inovovaných materiálů a technologií. Měly by splňovat přísné ekonomické i ekologické normy (recyklovatelné materiály s malou energetickou náročností při jejich výrobě). U projektování všech staveb je rovněž třeba zdůrazňovat dopad na životní prostředí a vzít v úvahu ochranu lesních porostů a půdního fondu při navrhování stavebních objektů. Při řešení daných úkolů je vhodné využívání údajů různých statistických výzkumů, které souvisejí se životním prostředím, a pomáhají tak utvářet kladný vztah k nutnosti jeho ochrany.

Člověk a svět práce

Konstrukční cvičení má dát žákům základ pro uplatnění v pozicích budoucích stavebních techniků (konstruktérů a projektantů), případně pro studium na vysoké škole. Učitel pomáhá žákům orientovat se v nabídce trhu práce a v hospodářské struktuře regionu, rámcově je informuje o alternativách profesního uplatnění, resp. o studiu na vysoké škole. Žák si vytváří reálnou představu nejen o svých schopnostech, ale také o svém uplatnění po absolvování studia a reálně dokáže zhodnotit nabídku z hlediska svých předpokladů.

Informační a komunikační technologie

Počítač je žáky využíván při vypracovávání výkresů ve 3. a ve 4. ročníku, dále při vyhledávání dostupných technických informací potřebných k práci na výkresech (žák je schopen vyhledat si nejnovější informace o stavebních materiálech a technologiích) a při hledání informací týkajících se jejich dalšího studia.

Mezipředmětové vztahy

Pozemní stavitelství

CAD systémy

STP

Ročník: 3.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vypracuje studii jednoduchého objektu; – aplikuje typologické a technické požadavky staveb pozemního stavitelství při návrhu dispozičního a stavebního řešení jednoduché stavby nebo části stavby.	Studie objektu – hlavní zásady navrhování staveb; – dispoziční uspořádání; – půdorysy; – svislý řez; – pohledy; – situace.
Žák: – vypracuje základní stavební výkresovou dokumentaci rodinného domu nebo objektu pro rodinnou rekreaci; – popíše zásady zobrazování v technických výkresech, rozlišuje úpravu normalizovaných stavebních výkresů; – uplatňuje znalost zobrazování a kótování ve stavebních výkresech podle platných norem; – zobrazuje jednotlivé stavební konstrukce v náčrtu i ve výkresech podle příslušných platných norem; – rozumí zobrazení ve stavebních výkresech i výkresech konstrukčních prvků ze dřeva a kovů; – vypracovává technickou dokumentaci staveb; – navrhuje stavbu v prostoru a v širších souvislostech; – pracuje s příslušnými pomůckami, technickou literaturou, normami, stavebními tabulkami a dalšími informačními zdroji; – základní stavební dokumentaci zpracovává pomocí vhodného softwaru popř. části ručně na papír.	Dokumentace jednoduchého objektu - rodinný dům nebo objekt pro rodinnou rekreaci – zásady zobrazování v technických výkresech; – způsob kreslení základních stavebních výkresů; – dokumentace staveb; – normy, katalogy a další odborné podklady pro projektování, využívání informačních technologií; – kompletní stavební řešení jednoduché stavby: – půdorysy, – základy, – výkopy, – stropní konstrukce, – zastřešení, – svislý řez, – detaily, – pohledy, – výpis výrobků PSV, – technická zpráva, – situace.
Žák:	Kompletace a odevzdání ročníkového

– zkompletuje celý projekt; – uvědomí a ověří si návaznost jednotlivých výkresů při dodržení konstrukčních zásad.	projektu – zapracování oprav a doplňků dle průběžných pokynů vyučujícího; – předložení a odevzdání kompletní sady výkresové dokumentace.
--	--

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – vypracuje studii složitějšího objektu.	Studie objektu – dispoziční uspořádání; – půdorysy; – svislý řez; – pohledy; – situace.
Žák: – vypracuje stavební část projektu stavby základního občanského vybavení nebo bytového domu; – zná a uplatňuje zásady zobrazování a kótování ve stavebních výkresech dle platných norem; – dokumentaci zpracovává pomocí vhodného softwaru.	Stavební část projektu stavby základního občanského vybavení nebo bytového domu – náležitosti stavební části projektu stavby základního občanského vybavení nebo bytového domu; – půdorysy; – základy; – výkopy; – stropní konstrukce; – zastřešení; – svislý řez; – detaily; – pohledy; – výpis výrobků PSV; – technická zpráva; – situace.
Žák: – zkompletuje celý projekt; – uvědomí a ověří si návaznost jednotlivých výkresů při dodržení konstrukčních zásad.	Kompletace a odevzdání ročníkového projektu – zapracování oprav a doplňků dle průběžných pokynů vyučujícího; – předložení a odevzdání kompletní sady výkresové dokumentace.

PRAXE

Obor: 63 – 41 – M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 2

Cíle vyučovacího předmětu

Tento vyučovací předmět je koncipován jako povinný předmět vzdělávací s průpravnou funkcí směrem k odborné složce vzdělávání. Předmět praxe prohlubuje vědomosti a dovednosti, které žáci získali při studiu odborných předmětů, umožňuje jim lepší pochopení učiva. Dále pak rozvíjí manuální zručnost a logické myšlení. Praxe pomáhá vytvářet vztahy mezi pracovníky a formuje vztah k povolání. V tomto ohledu hraje důležitou roli praxe na pracovištích stavebních firem.

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- získal vědomosti o souvislostech při řízení stavebního procesu;
- měl základní vědomosti o BOZ, hygieně práce a požární prevenci;
- uměl využívat poznatků získaných v ostatních odborných předmětech;
- aplikoval nové technologie;
- cítil spoluzodpovědnost za životní prostředí a historické památky;
- uměl řešit jednoduché pracovní i osobní problémy;
- uměl reagovat na požadavky investora a dokázal posoudit vhodnost volby materiálu a konstrukce z hlediska technologie provádění staveb.

Charakteristika učiva

Výuka předmětu praxe je v 1. ročníku. Žáci se seznamují se základními pracovními postupy, procvičují zdění, omítání, následuje práce se dřevem, kovem a betonem. Je zde kladen důraz na organizaci a bezpečnost práce.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Výuka vede k rozvoji myšlení, manuální zručnosti, přesnosti práce, k rozvíjení organizačních schopností a k práci v kolektivu. Probíhá buď ve specializovaných prostorách školy (dílny vybavené potřebným nářadím), nebo ve třídě. Při výběru výukových metod a postupů se zohledňují výsledky evaluace. Všem je věnován individuální přístup. Ve výuce se kromě výkladu uplatňují další vyučovací metody – skupinová práce, práce ve dvojici. Žáci se učí vést a organizovat skupinu. Další metodou výuky je názorná ukázka pracovních postupů pomocí video, nebo data projekce, případně exkurzí přímo na stavbě. Jsou zdůrazněny mezipředmětové vazby především s odborným předmětem stavební materiály a pozemní stavby.

Mezi metody ve výuce patří:

- slovní výklad vyučujícího;
- diskuse: uplatní se v případech, kdy mají žáci vlastní zkušenosti z praktického života;
- vlastní řešení úloh s pomocí zápisu výkladu a předepsaných postupů;
- samostatná práce pro aplikaci získaných znalostí;
- individuální konzultace se žáky;
- exkurze, semináře.

Hodnocení výsledků žáků

Žák je hodnocen dle školního klasifikačního řádu, a to následujícími formami:

- prokázání řemeslných dovedností;
- písemné ověřování znalostí – vždy po procvičení uceleného celku;
- ústní ověřování znalostí – potřebné pro správnou formulaci problémů, slouží i pro sledování myšlenkového postupu žáka.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět praxe rozvíjí všechny klíčové kompetence, zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Žáci by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žáci by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žáci by měli:

- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Žáci by měli:

- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a svět práce:

Předmět vede žáky k hospodárnosti při řízení stavebního procesu a k technologické kázni. Vychovává žáky k uplatnění odpovídajících postupů, volbě vhodných materiálů a získávání nových informací.

Člověk a životní prostředí:

Využití nejnovějších poznatků a jejich praktická aplikace při volbě technologického postupu v souvislosti s časovým plánem a klimatickými podmínkami.

Informační a komunikační technologie:

Součástí výuky může být práce s výpočetní technikou, internetem a s odbornými publikacemi.

Mezipředmětové vztahy

Pozemní stavitelství

Příprava a realizace staveb

Stavební provoz

Ročník: 1.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: – uplatňuje při práci pravidla bezpečnosti práce, organizace práce a požární ochrany.	Úvod – bezpečnost práce, požární ochrana; – organizace práce.
Žák: – volí vhodnou maltovou suchou směs a pracuje s ní; – získá základní dovednosti týkající se tradičního, suchého i přesného zdění, pracuje s běžným zednickým nářadím a pomůckami.	Příprava malt, cvičné zdění – vazby nosných zdí, příček a pilířů.
Žák: – volí vhodnou omítkovou suchou směs a pracuje s ní.	Omítání zdiva – příprava zdiva pro omítky a jeho omítání.
Žák: – zná potřebné nástroje a správně je používá.	Práce se dřevem – spojování dřeva; – bednění konstrukcí.
Žák: – má manuální zručnost při měření a výrobě výztuže.	Práce s kovem – zhotovení a ukládání výztuže.

STAVEBNÍ PROVOZ

Obor: 63 – 41 – M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 2

Cíle vyučovacího předmětu

Cílem předmětu stavební provoz je připravit žáky na všechny činnosti spojené investiční přípravou včetně stavebního řízení (veřejnoprávních jednání) a stavebním provozem v podniku. Důležitou součástí výuky je osvojování praktických dovedností, zejména přípravě staveb, návrhu zařízení staveniště a realizace stavby. Nezbytné je procvičení výpočtu nákladů, výstavbový projekt, organizace výroby a zařízení staveniště méně rozsáhlé stavby, a to s využitím softwarového vybavení. K prohloubení znalostí přispěje seznámení činnosti spojené s přípravou a realizací stavby. Cílem je vést žáky k racionálnímu a zároveň etickému jednání s účastníky stavebního řízení, hospodárnému a ekologickému řízení stavby, k respektování stavebního zákona a dalších platných předpisů.

Výuka směřuje k tomu, aby žák:

- byl seznámen se stavebním zákonem a souvisejícími předpisy;
- uměl navrhnout stavebně technologické projekty pro přípravu a realizaci staveb;
- znal všeobecné obchodní podmínky;
- byl schopen sestavování časových plánů stavby.

Charakteristika učiva

Učivo je rozpracováno pro dotaci 2 hodin ve čtvrtém ročníku. Výuka je zaměřena na investiční výstavbu ve všech fázích výstavbového projektu (předinvestiční, investiční a užívání) v souladu s životním cyklem stavby. Žák si procvičí jednoduché kalkulace, které musí ovládat stavbyvedoucí nebo mistr. Seznámí se s plánováním staveb, se zařízením staveniště, s prováděním stavby a stavebními předpisy a zákony. Dále se žák seznámí se sestavením nabídky zakázky. Předmět obsahuje učivo zabývající se provedením plánu organizace výstavby a projektu zařízení staveniště. V další části je výuka zaměřena na provádění výrobních kalkulací, fakturování stavebních prací a časové plánování stavby. Informuje žáky o povinnostech stavbyvedoucího a mistra při provádění stavby. Důraz je kladen na využití moderních metod a softwarového vybavení.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Výuka, metody a přístup vyučujícího jsou voleny tak, aby byly pro žáky zajímavé, stimulující a motivující a u žáka převládaly pozitivní emoce. Při výběru výukových metod a postupů se zohledňují výsledky evaluace. Učivo jednotlivých oddílů se probírá tak, aby postupně rozšiřovalo vědomosti žáků a aby získali skutečné představy o stavebním provozu. Základní organizační formou vyučování je vyučovací hodina, kde učitel podle typu hodiny tvořivě využívá všech dostupných moderních vyučovacích metod a pomůcek v souladu s charakterem probíraného učiva.

Při výuce se uplatňují tyto metody:

- slovní výklad vyučujícího;

- heuristická metoda – je založena na aktivním zapojení žáků do procesu hledání a získávání nových vědomostí: problémové situace jsou vytvářeny z okruhu učiva a životních zkušeností žáků tak, aby navozovaly nějaký rozpor nebo představovaly aktuální ekonomický problém; žák tak získává určitou zkušenost z tvořivé činnosti a osvojuje si způsoby řešení problémových situací;
- řízená diskuse – je vhodná u situací, se kterými mají žáci zkušenosti z praktického života;
- autodidaktické metody – představují snahu učit žáky technice samostatného učení a práce;
- metoda problémového výkladu – učitel nastoluje problém, řeší ho sám a odhaluje žákům myšlenkové postupy a řešení; učitel tak ukazuje příklady vědeckého řešení problému s tím, že žák kontroluje přesvědčivost a logiku tohoto postupu;
- individuální konzultace s žákem.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení žáka vychází ze školního klasifikačního řádu. Má motivační charakter, je založeno na objektivitě a rovném přístupu a je nezastupitelnou a nevypustitelnou fází vzdělávacího procesu. Při hodnocení žáků v předmětu stavební materiály je důraz kladen především na hloubku porozumění poznatkům. Hodnocení výsledků je založeno na těchto základních ukazatelích:

- orientační ústní zkoušení při opakování učiva, aktivní projev v samotných vyučovacích hodinách;
- písemné zkoušení - vypracování testů při opakování tematického celku, krátké desetiminutové prověrky týkající se jen malého úseku učiva - písemné práce musejí být napsány, nebo doplněny;
- klasifikace samostatného řešení úloh (vyhledávání informací);
- seminární práce, jež žáci zpracují po probrání určitých tematických celků na témata, která je nejvíce oslovila;
- grafická úprava sešitů a úplnost zápisů, řádné plnění domácích úkolů.

Vyučující zohledňuje úroveň odborných dovedností a vědomostí, používání správné terminologie, samostatnost projevu a aktivitu. Žáci jsou hodnoceni v kontextu jejich dispozic. Žákům je dán prostor k sebehodnocení.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Předmět stavební provoz rozvíjí všechny klíčové kompetence. Vzhledem k povaze předmětu rozvíjí zejména tyto klíčové kompetence:

Kompetence k učení

Žáci by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. přednášku, výklad);
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Komunikativní kompetence

Žáci by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně; prvořadým předpokladem učení je čtenářská gramotnost, ovládání psaní a početních úkonů;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žáci by měli:

- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru;
- cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Kompetence personální a sociální

Žáci by měli:

- usilovat o svůj další osobní rozvoj (dokážou si stanovit další přiměřené a vhodné cíle, reálně plánovat a řídit své učení, pracovní činnosti a kariérní růst);
- umět spolupracovat s ostatními a pracovat v týmu v různých rolích, přijímat zodpovědnost za svoji práci, přispívat k vytváření dobrých mezilidských vztahů a předcházet konfliktům a nepodléhat předsudkům a stereotypům.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a životní prostředí:

Klade důraz na propojení enviromentální výchovy se stavebním prostředím. Předmět stavební provoz přispívá k realizaci tohoto tématu vedením žáků k hospodárnému a ekologickému řízení stavby, které co nejméně poškozují životní prostředí.

Informační a komunikační technologie:

Pro výuku předmětu je toto průřezové téma zásadní. Proto je součástí výuky práce s výpočetní technikou, internetem a s odbornými publikacemi.

Vyučující využívají při svém výkladu multimediální učebny (přípravy v digitalizované podobě, využití internetu).

Mezipředmětové vztahy

CAD systémy

Pozemní stavitelství

Konstrukční cvičení

Ročník: 4

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - vysvětlí povinnosti a práva účastníků výstavby; - orientuje se ve stavebním zákonu, má přehled o stěžejních normách obecně platných ve stavebnictví; - popíše proces povolování staveb; - charakterizuje postupy a náležitosti stavebního řízení;	Stavební zákon a související předpisy - účastníci výstavby, stavební dozor; - stavební úřad, oprávnění k projektové a inženýrské činnosti i k realizaci staveb; - ochrana staveb a životní prostředí; - stavební řízení; - dokumentace staveb; - výstavbový projekt.

– rozlišuje druhy dokumentace staveb podle účelu.	
Žák: – BOZ vysvětlí základní povinnosti a úkoly; – popíše úlohu státního odborného dozoru nad bezpečností práce; – umí aplikovat předpisy BOZP a požární prevenci v praxi; – zná povinnosti pracovníků a zaměstnavatele v oblasti BOZP.	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence – seznámení se základními předpisy; – pracovně právní problematika BOZP; – bezpečnost technických zařízení.
Žák: – seznámí se obvyklým postupem práce v investiční činnosti.	Všeobecné obchodní podmínky pro realizaci staveb – povinnosti objednatele a zhotovitele; – rozsah a provádění díla stavebního díla; – platební podmínky; – předání a převzetí díla; – odpovědnost za vady; – změny a odstoupení od smlouvy; – smluvní pokuty a řešení sporů.

MATEMATIKA-SEMINÁŘ

Obor: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání
Platnost: od 1. 9. 2022

Týdně hodin za studium: 2 (2)

Cíle vyučovacího předmětu

Seminář z matematiky je volitelný předmět určený žákům s hlubším zájmem o matematiku. Navazuje na poznatky získané během studia střední školy a dále je rozvíjí. Seminář slouží především jako příprava k maturitě a k přijímacím zkouškám na vysokou školu technického a přírodovědného zaměření. Těžiště výuky spočívá v opakování a prohlubování již probraných tematických celků, řešení složitějších příkladů, a dále pak v rozšíření znalostí žáků o základy diferenciálního a integrálního počtu. Tím je absolventům výrazně usnadněn úvod do studia přírodních věd na vysoké škole.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli své logické myšlení a úsudek;
- byli schopni propojit jednotlivé tematické okruhy, nevnímali je odděleně, porozuměli vzájemným vztahům mezi nimi a vytvořili si potřebný nadhled;
- naučili se vyhledávat a zpracovávat informace z různých zdrojů – z literatury, tabulek a internetu, uměli srozumitelně a souvisle formulovat poznatky týkající se jednotlivých maturitních okruhů;
- samostatně analyzovali texty úloh, našli správný postup při jejich řešení, vyhodnotili a zdůvodnili správnost výsledku vzhledem k zadaným podmínkám.

Žáci si osvojí stejné kompetence jako při výuce matematiky – důraz je kladen na výše uvedené.

Charakteristika učiva

Učivo je rozpracováno pro dotaci dvou hodin týdně jako rozšiřující učivo matematiky 4. ročníku.

Obsah učiva je určen třemi tematickými celky – úvod do diferenciálního a integrálního počtu a souhrnné opakování k maturitní zkoušce.

Pojetí učiva, metody a pomůcky

Mezi základní používané vyučovací metody (volené podle typu hodiny) patří:

- slovní výklad vyučujícího;
- řízená diskuse: je možná u vybraných problémových témat;
- autodidaktické metody: samostudium hraje nezastupitelnou roli při přípravě žáků k maturitě;
- skupinové vyučování.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení je v souladu se školním klasifikačním řádem a je založeno na těchto ukazatelích:

- ústní zkoušení: opakování maturitních témat; hodnotí se souvislý a správný projev, současně se přihlíží k tomu, jak žák zvládl všechny výše uvedené klíčové kompetence;

- písemné zkoušení: práce z celého nebo z části tematického celku, písemné práce shrnující jednotlivé maturitní okruhy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k řešení problémů

- porozumět zadání úkolu, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

- srozumitelný, souvislý a jazykově správný projev;
- aktivní účast v diskusi, schopnost formulovat a obhajovat své názory a respektovat názory druhých.

Matematické kompetence

- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Přínos předmětu k realizaci průřezových témat

Člověk a životní prostředí:

Matematika přispívá k výchově k péči o životní prostředí jen nepřímo. Přínos matematiky spočívá v zařazování slovních úloh, které dokumentují jednotlivé problémy životního prostředí (otázky energetických zdrojů, vliv dopravy na životní prostředí, ochrana lesních porostů apod.). V úlohách je vhodné využívání údajů různých statistických výzkumů, které mají vztah k životnímu prostředí, a pomáhají tak utvářet kladný vztah k životnímu prostředí a nutnosti jeho ochrany.

Člověk a svět práce:

Matematika dává žákům základ ke studiu na VŠ, učitel pomáhá žákům orientovat se v nabídce VŠ. Žák si vytváří reálnou představu nejen o svých schopnostech, ale i o svém uplatnění po absolvování příslušného typu studia.

Informační a komunikační technologie:

Počítač je využíván žáky individuálně, především při přípravě maturitních otázek z matematiky, při hledání informací týkajících se jejich dalšího studia a při tvorbě různých referátů.

Mezipředmětové vztahy

Matematika

Základy přírodních věd

Písemná a elektronická komunikace

Odborné předměty

Ročník: 4.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - vysvětlí pojem výrok, používá správně kvantifikátory a logické spojky; - sestaví pravdivostní tabulky pro základní logické operace.	Logika výrok, základní operace s výroky, výrokové kvantifikátory a logické spojky, výroková logika.
Žák: - přiřadí soustavě rovnic matici a vyřeší; - ovládá operace s maticemi.	Matic - soustava lineárních rovnic; - matice a operace s nimi.
Žák: - objasní pojem limita funkce, určí limity jednoduchých funkcí; - definuje derivaci funkce v bodě, využívá vzorce a pravidla pro výpočet derivace.	Úvod do diferenciálního počtu limita funkce (definice, vlastnosti, druhy), výpočty limit, derivace funkce (definice, význam derivace).
Žák: utřídí a upevní si poznatky získané v jednotlivých ročnících, správně formuluje základní poznatky jednotlivých tematických celků.	Shrnutí a systematizace poznatků

Personální a materiální podmínky

Personální podmínky

Většina pedagogických pracovníků splňuje podmínky pro odbornou a pedagogickou způsobilost. Učitelé odborných předmětů z praxe si postupně doplňují pedagogické vzdělání. Vedoucí předmětových komisí jsou garanty požadované úrovně výuky svých předmětů a řediteli školy dávají podklady k hodnocení učitelů.

Ředitel školy organizuje další vzdělávání pedagogických pracovníků podle plánu dalšího vzdělávání. Při stanovení plánu dalšího vzdělávání je nutno přihlížet ke studijním zájmům pedagogických pracovníků, potřebám a rozpočtu školy.

Materiální podmínky

V budově školy je momentálně k dispozici 12 kmenových tříd, 10 odborných učeben a 2 tělocvičny.

Materiálně technické podmínky pro výuku skupiny předmětů informační a komunikační technologie, CAD systémy a konstrukční cvičení jsou na velmi dobré úrovni. Ve škole se nacházejí 4 počítačové učebny s dostatečným počtem PC, aby žáci mohli pracovat samostatně. Pro tisk výkresů je žákům k dispozici plotter.

Obor vzdělání Ekonomika a podnikání má k výuce odborných stavebních předmětů k dispozici odbornou učebnu, rýsovenu, učebny informační technologie, laboratoře a dílny.

Odborné učebny jsou vybaveny multimediální technikou, v kmenových učebnách jsou instalovány dataprojektory. Pro výuku se využívá internet a vhodné softwarové vybavení.

K využití jsou i dílny a stavební dvůr pro výuku praxe.

Škola disponuje laboratoří pro výuku chemie a fyziky. Dále je možné využít stavební laboratoř.

Jazykové učebny jsou vybaveny multimediální technikou. Výzdobu tvoří nástěnky s cizojazyčnou tematikou a nástěnné názorné pomůcky – mapy, gramatické přehledy. Vyučující disponují přenosnými magnetofony.

K dispozici jsou dvě tělocvičny a posilovna. Velká tělocvična je vhodná rozměrově pro všechny míčové hry – volejbal, košíková, florbal, sálová kopaná. Malá tělocvična má menší rozměry a je vhodná pro gymnastiku a nácvik míčových her.

Ve škole funguje žakovská a učitelská knihovna.

Spolupráce se sociálními partnery

- České vysoké učení technické v Praze (partnerská škola)
- Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava – Fakulta stavební
- Národní technické muzeum – Centrum stavitelského dědictví
- ČKAIT – Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (semináře, nové ČSN, odborné exkurze, přednášky ve škole);
- Český svaz stavebních inženýrů (ČSSI);
- Národní centrum Stavebnictví 4.0 (Spolupracující organizace)
- Okresní hospodářská komora (OHK Chomutov)
- stavební a projekční firmy, včetně zkušeben stavebních materiálů (exkurze na stavbách, přednášky, prospekty, technické listy, technologické postupy, odborná praxe);
- ostatní SPŠ stavební a SOU stavební v rámci Asociace SPŠ ČR;
- SOU stavební;
- stavební úřady;
- prodejny odborné literatury;
- úřad práce.

Autorský kolektiv

Koordinátor tvorby ŠVP:

Ing. Helena Krausová

Vedoucí autorského kolektivu:

Mgr. Michal Stejskal

Jednotlivé části zpracovali:

Profil absolventa:

PaedDr. Zdeněk Hrdina

Charakteristika ŠVP:

PaedDr. Zdeněk Hrdina

Český jazyk a literatura:

Mgr. Ivana Schindlerová

Anglický jazyk:

Mgr. Michal Stejskal

Německý jazyk:

Mgr. Monika Synková

Dějepis:

PaedDr. Zdeněk Hrdina

Občanská nauka:

Mgr. Ivana Schindlerová

Matematika:

Mgr. Romana Chorváthová

Základy přírodních věd:

Ing. Helena Krausová

Tělesná výchova:

Ing. Helena Krausová

Písemná a elektronická komunikace:

Ing. Monika Kuncová

Ekonomika:

Ing. Monika Kuncová

Účetnictví:

Ing. Monika Kuncová

Management a marketing:

Ing. Pavel Štětina

Právo:

Ing. Pavel Štětina

CAD systémy:

Ing. Lenka Hrdinová

Příprava a realizace staveb:

Ing. Lenka Hrdinová

Pozemní stavitelství:

Ing. Petra Hamerská

Konstrukční cvičení:

Ing. Lenka Hrdinová

Praxe:

Ing. Miroslav Sahulka

Stavební provoz

Ing. Lenka Hrdinová

Matematika seminář:

Mgr. Romana Chorváthová

Jazyková úprava:

Mgr. Ivana Schindlerová

Technické zpracování:

Mgr. Michal Stejskal

Ing. Helena Krausová